

Vị Tiểu Thư Này, Anh Thật Xinh Đẹp

Contents

Vị Tiểu Thư Này, Anh Thật Xinh Đẹp	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	11
5. Chương 5	15
6. Chương 6	19
7. Chương 7	22
8. Chương 8	25
9. Chương 9	27
10. Chương 10	31
11. Chương 11: Biến, Biến Thành Mèo	34
12. Chương 12	38
13. Chương 13	40
14. Chương 14	44
15. Chương 15	46
16. Chương 16	48
17. Chương 17	50

Vị Tiểu Thư Này, Anh Thật Xinh Đẹp

Giới thiệu

Editor: Tịnh + PoseidonThể loại: Đam mỹ, hiện đại đô thị, cao quý lãnh diễm ngụy nương công x tìm đường chết dâm c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vi-tieu-thu-nay-anh-that-xinh-dep>

1. Chương 1

Edit: Tịnh

Đẹp, thật xinh đẹp...

Tóc dài màu đen tự nhiên, mặc một chiếc áo khoác màu đen dài đến đầu gối, không hiện ra đường cong mê người, lại làm cho người ta mơ màng vô hạn. Tất đen bao bọc lấy đôi chân thẳng dài, tuy rằng chưa mang giày cao gót, nhưng mà chiều cao ít nhất cũng là 1m75... Đường cong cảm sắc nét, kết hợp với khuôn mặt không biểu cảm, lông mày nhẹ nhàng nhếch lên, dáng vẻ dường như rất không kiên nhẫn. Đáng nhắc tới là đôi mắt của cô ấy, khóe mắt nhếch lên, ánh mắt cũng lãnh đạm, chỉ là liếc mắt nhìn một cái thôi thì dường như đã bị ánh mắt thâm thúy đó hút vào.

Người đẹp bằng giá... nước miếng của Bân Bân sắp chảy ra luôn rồi.

“Khụ, khụ khụ.”

Bân Bân thấp giọng ho khan vài tiếng, nhìn xung quanh — uống rượu thì uống rượu, chọc cười thì chọc cười, dường như hoàn toàn không có ai phát hiện người có dáng người người mẫu và khuôn mặt hoa hậu đi vào quán bar này. Với ý nghĩ “Nếu không ai muốn thì tui muốn đó nha!”. Bân Bân cầm ly nước ấm rồi đi chậm chậm đến trước chỗ ngồi của người đẹp, cười hì hì đến gần nói: “Vị tiểu thư này, em thật xinh đẹp. Muốn uống rượu không?”

Người đẹp cũng không ngẩng đầu lên, cúi đầu chơi điện thoại di động: “Không cần, biến.”

Woa — giọng cũng lạnh đậm như thế, còn mang theo chút từ tính chỉ có đàn ông mới có... giọng điệu có nhàn nhạt khinh thường và cao ngạo ...

Bân Bân không chút nào bị nhụt chí vì lời từ chối dứt khoát, ngược lại càng hưng phấn quẩn chặt hơn mà đặt mông ngồi ở trên ghế sa lông bên cạnh người đẹp: “VẬY Ờ. Trước giờ chưa từng thấy em bao giờ, em tên là gì? Anh là Bân Bân...”

(Anh – em, xưng hô tiếng Trung chỉ có wo – ni, vì Bân Bân đang tán gái nên mình mới dùng là anh – em =))

Lúc này người đẹp nâng đầu lên, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Bân Bân từ trên xuống dưới một lần, cho đến khi khiến Bân Bân cảm thấy lạnh sống lưng mới thu hồi: “Trưởng thành rồi sao?”

Bân Bân bị ghen: “Đương nhiên! Anh học Đại học ở thành phố này!”

Đối phương lộ ra vẻ mặt “Ồ —”.

Có ý gì, xem thường sinh viên ư! Đáy lòng Bân Bân phẫn nộ, nhưng mà vừa nhìn khuôn mặt xinh đẹp khiến người khác sôi trào nhiệt huyết chinh phục đó, tức giận gì cũng biến mất không thấy — đây là vì sao ta? Chẳng lẽ mình nhan không sao? Bân Bân chắc chắn.

Điện thoại di động người đẹp vang lên. Ngón tay thon dài ở trên màn hình gõ gõ, nhận điện thoại ngay trước mặt Bân Bân — “Ừ, là tôi. Cao Lăng. Chia tay?” Nói đến đây, người đẹp dừng một chút, mới bật cười: “Tôi biết rồi, ừ... ừ...” Cô và người bên kia điện thoại nói chuyện không đến hai câu đã nhanh chóng cúp điện thoại, nhú mày khi nhìn thấy vẻ mặt tràn đầy hưng phấn của Bân Bân sau khi nghe thấy từ “Chia tay”, chắc một tiếng: “Tôi không còn bạn nữa rồi.”

Hai mắt Bân Bân “Ting” sáng lên.

Người đẹp cúi đầu nhìn đồng hồ: “Đi thôi, đi khách sạn.”

Cái gì? Đi khách sạn à?! Mẹ nó! Con gái bây giờ đều thoáng như vậy sao? Quả nhiên là thường đến quán bar rồi —! Đầu Bân Bân nóng đến mức muốn nổ tung, cúi đầu uống hết ly nước, ngẩng đầu liền vừa thấp thỏm vừa sốt sắng mà hấp tấp đi theo.

Người đẹp nhanh chóng tìm một khách sạn ở đối diện quán bar, chưa đợi Bân Bân phản ứng lại, trả tiền dứt khoát. Hôn Bân Bân trong thang máy đi lên lầu — cả người Bân Bân sắp không xong rồi. Xưa nay chưa từng thấy cô gái nào mạnh mẽ như vậy... Ặc, tuy rằng bị làm cho kinh sợ, nhưng mà khí khái của nam tử cũng không thể vứt đi được. Càng không nói đến tư vị hôn môi với đối phương rất tuyệt vời, không có mùi vị kích thích của son môi, chỉ có mùi hương nhàn nhạt giống như mình. Chỉ là...

Cô ấy thật sự bá đạo à nha.

Bị đặt ở trên vách tường thang máy, Bân Bân có chút hắc tuyến. Muốn dè ngược trở lại, lại phát hiện cánh tay bị đối phương nhấn giữ, ngay cả muốn giãy giụa cũng giãy không ra: Sao sức cô ấy khỏe vậy ta?

Người đẹp vừa hôn vừa gặm liếm môi Bân Bân, vừa không đếm xỉa đến nói: “Tôi tên là Cao Lăng. Lăng trong lăng giác.”

Oh... Viết như thế nào nhỉ... Cơ mà, đây không giống tên một cô gái lắm...

Cao Lăng gần như là nhấc Bân Bân tiến vào phòng. Ném Bân Bân lên giường lớn một cái, dường như ghét bỏ cách trang trí của khách sạn nên do dự vài giây, rồi mới cúi người đá văng giày leo lên.

Bên này Bân Bân đã có chút mơ hồ, tuy rằng cảm thấy được trình tự có chút không đúng, nhưng vừa đã man vừa lạnh nhạt như vậy lại khiến cậu càng thêm hưng phấn. Ô ơ, người đẹp cúi đầu hôn xương quai xanh của mình, liếm đầu vú của mình — Đây? Liếm chỗ đó không có vấn đề gì sao? Nhưng mà quả thật rất thoải mái, nơi này cảm chưa có người chạm qua dường như cũng đã cứng lên. Mắt Bân Bân nửa mở, nửa khép ướm át thêm khát nhìn chăm chăm áo khoác che mắt ngực Cao Lăng, đưa tay sờ sờ.

... Cứng rắn.

... Bằng phẳng.

Mắt Cao Lăng đầy vẻ không nhìn được cởi quần Bân Bân, phát hiện động tác của đối phương, đưa mắt hung hăng nhìn chăm chăm đối phương, Bân Bân sờ sờ khiến cho “cái đó” đã hưng phấn lên một nửa đột nhiên mềm đi một chút — Á, cô em, ngực em lép à... Ồ, ngực có lép thì cũng đừng nhìn anh như vậy! Anh không trách em đâu!

Cao Lăng thu hồi ánh mắt, cúi đầu kéo quần lót đối phương ra, cẩn thận quan sát tiểu huynh đệ đã có chút cương (ánh mắt dè dỏ giống như đang chờ đợi để làm thịt heo khiến Bân Bân hoàn toàn mềm nhũn), mới hài lòng đưa tay nhẹ nhàng cọ sát. Bân Bân phát hiện tay của đối phương cũng không trắng nõn mềm mại giống như tay của con gái bình thường, tuy rằng ngón tay thon dài, móng tay cũng vô cùng tròn trịa sạch sẽ, mà lại có thể nhìn thấy khung xương, lòng bàn tay còn mang theo vết chai hơi mỏng —

Đậu phộng! Em đừng nói! Con mẹ nó, thật thoải mái!

Rốt cuộc là tuổi trẻ. “Cái đó” của Bân Bân được đối phương tuốt rất nhanh bị kích thích mà đứng thẳng lên, thoải mái đến cổ họng “Ừm —” một tiếng.

Cao Lăng vừa lão luyện mà kích thích bao tinh hoàn của chàng trai, nắn, thậm chí là lỗ đỉnh nho nhỏ, không để ý mà tuốt, cọ sát, trêu chọc, khuôn mặt lại không giống như đang phục vụ người khác chút nào, ngược lại là cực kỳ thiếu kiên nhẫn, liếc mắt nhìn Bân Bân hưởng thụ đã lâu, mới không nhìn được mở miệng: “Đồ bôi trơn đâu?”

Bân Bân giật mình, suýt chút nữa cắn đầu lưỡi: “Cái đó, cái đó... Không có...”

Mắt Cao Lăng lập tức lạnh đi mấy phần, đưa tay lấy hộp bôi trơn khách sạn chuẩn bị để trên tủ đầu giường: “Cậu từng có bạn trai rồi đúng không? Tự mình bôi trơn đi.”

Bạn trai? Không nghe lắm chứ? Hẳn là bạn gái mới đúng chứ?

Tự mình bôi trơn là sao...? Xem ra không giống như chuyện đối phương cần làm... Tự xưng là xem AV gần mười năm chưa từng ăn thịt heo cũng đã thấy heo chạy, Bân Bân có chút hồ đồ.

Cao Lăng thấy đối phương ngẩn người tại đó, thì dứt khoát dừng tay, nhìn từ trên cao xuống Bân Bân đang nằm trên giường, bất mãn mà chặc chặc lên tiếng: “Cậu thật chưa từng nghe nói về tôi? Cậu đến quán bar đã bao lâu rồi?”

“... Ặc, chuyện đó, ngày hôm nay, là lần đầu tiên tới quán rượu đó.”

Lông mày Cao Lăng sắp nhăn lên tới tận trời luôn rồi, anh giống như là nhẫn nại đến cực hạn sắp hỏng mất thở hổn hển mấy ngụm khí lớn, ánh mắt lạnh lẽo khiến Bân Bân sợ ngây người. Nhưng mà cho dù tức giận như thế. Cao Lăng không có phũ tay rời đi, chỉ là hít sâu mấy hơi, tiếp tục phục vụ chàng trai trẻ.

Ngón tay qua loa mà vuốt ve “cái đó” rõ ràng có chút ngây ngô, chỉ là so với vừa rồi càng hiện rõ cảm xúc không tốt của chủ nhân. Ngay cả khiêu khích nhỏ bé cũng không chịu nổi, hoàn toàn chuyên kích thích điểm nhạy cảm, nơi nào bí mật, nơi nào cần cọ sát, làm mệt mỏi còn ngừng tay nghỉ ngơi một chút, thủ thế chờ đợi Bân Bân và người anh em của cậu nhanh chóng xuất ra.

Bên này Bân Bân không biết vì sao, nhưng cũng chỉ biết mình thoải mái đến kì lạ — rõ ràng đều tuốt giống nhau, thế nào mà người khác hỗ trợ tuốt thì thoải mái hơn tự mình tuốt cơ chứ? Tuy rằng tính cách

cô em này hơi cao ngạo một chút, lãnh đạm một chút, thế nhưng được một người đẹp như vậy giúp, tâm lý thỏa mãn cũng là rất tuyệt nha...

Trận đấu tranh nực cười này, cuối cùng sau khi Cao Lăng đầy không kiên nhẫn an ủi cho Bân Bân lòng tràn đầy kinh hoàng không biết làm sao bắn ra, đã xong.

Bân Bân thuận lợi chiếm được cao trào ngay cả ngón tay cũng không muốn nâng lên. Bên này Cao Lăng lại xuống giường, mang giày, vội vàng đẩy cửa đi mất

Ở trong phòng Bân Bân mờ mịt không biết làm sao. Còn “Người đẹp cao quý lãnh diễm” sau khi đi ra ngoài mới thở một hơi thật dài, nhắm mắt lại che dấu cảm xúc táo bạo, mở miệng, nhưng là giọng trầm thấp khàn khàn của đàn ông: “Mẹ nó, suýt chút nữa thì bị phát hiện.”

2. Chương 2

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Cho tới bây giờ, Cao Lăng chưa bao giờ cảm thấy mình xui xẻo như vậy.

Sở thích của anh là dị trang, lúc sáu, bảy tuổi vừa hiểu chuyện thì phát hiện, nhưng khi bình thường thì không có gì khác với người bình thường cả. Chẳng qua khi thích nữ trang, đồng thời anh cũng kiên trì mình là thuần 1 —— cái nguyên tắc này khiến nhiều người trong giới chặc chặc lấy làm kì lạ, thậm chí có không ít người vì sự mới mẻ này mà kết giao với anh. Cao Lăng không để ý chuyện như vậy chút nào, nếu kết giao thì sẽ vì đối phương mà “Thủ thân như ngọc”, chia tay thì lập tức trở về bản tính phong lưu. Dù sao vẫn còn không ít gay không có ý định tìm bạn ổn định, tiêu dao như thế, rất tốt.

Chỉ là...

Bạn tốt giáp ở bên kia điện thoại gào to: “Trời ạ, tối hôm qua vậy mà cậu lại 419 với một cậu trai không thành công... Nhìn không ra đó nha. Chặc chặc chặc.”

Bạn tốt ắt từ trước đến giờ luôn nóng vội, ngay sau đó gửi tới tin nhắn lời ít ý nhiều: “Tối hôm qua cậu cưỡng bạo một thằng nam sinh viên Đại học không thành hả?”

Bạn trai vừa chia tay tối hôm qua cũng vội vàng gọi điện thoại đến, trong giọng nói có chút ít lộ ra do dự và hổ thẹn: “Nghe nói anh cưỡng bạo một đứa bé trai thất bại... Ặc, có liên quan đến em sao? Xin lỗi nha cục cưng, em không nghĩ tới chia tay sẽ ảnh hưởng đến anh như vậy...”

Cái gọi là *ba người thành hổ, cuối cùng lưu truyền đến trong miệng quần chúng trong quán bar đã biến thành —— cái người đam mê nữ trang Cao Lăng cưỡng ép một thiếu niên thuần khiết cực thẳng đó! May là chỉ là chưa thành công. Đúng là điên mà!

(Ba người thành hổ là một thành ngữ Trung Quốc.

Theo nghĩa đen là: Ba người nói có hổ, thì cả thiên hạ tin có hổ thật.

Nghĩa bóng: Một việc, dù cho sai lầm, nếu nhiều người cùng tin là như vậy thì cũng dễ khiến người ta đem bụng tin mà cho là phải.)

Mọi người làm sao mà biết được ấy hả. Đó là bởi vì vị thiếu niên thuần khiết kia đang hỏi thăm mọi người xung quanh để tìm người đam mê nữ trang kia kia. Chắc là bị điên nặng lắm rồi!

Cao Lăng nhúc nhúc xoa xoa huyết thái dương, lòng tràn đầy nộ nóng mà lái xe, về nhà, thay quần áo. Là một người có tính tình kém cỏi cao quý lãnh diễm, đam mê dị trang trung bình, khiết phích trung bình, chứng cuồng bách trung bình, sẽ diện từ trong ra ngoài mang theo chủ nghĩa hoàn mỹ không thể cứu chữa được mà nói, lần này quần chúng đồn đại như thế khiến cho tâm tình anh cực bạo.

Đối với anh mà nói, phương pháp giảm bớt cảm xúc táo bạo tốt nhất là mặc nữ trang.

Tuy rằng Cao Lăng cao, khung xương to, không tính là thích hợp với nữ trang. Nhưng lại hợp với khí chất của anh, khi là nam thì quá lạnh lùng nghiêm khắc, nhưng nếu đổi thành nữ trang thì có thể nhu hòa đi một chút. Mới chỉ là tháng mười một, trời đã sắp tối rồi. Cao Lăng tùy ý ăn chút gì, mặc áo khoác, vội vã chạy tới quán bar mình thường tới.

Mới vừa vào cửa quán bar, anh liền liếc mắt một cái thì nhìn thấy tên Đại Ô Long đã đùa giỡn mình hôm qua, rõ ràng là thằng nam còn đặc biệt chạy tới gay bar, cậu ta đang bị bao vây ở giữa. Lông mi Cao Lăng chớp chớp, mới vừa bước chưa được hai bước liền nghe thấy cậu ta thân thiết xưng huynh gọi đệ: “Má ơi! Anh Vương, anh nói quá đúng! A, đúng rồi, em vẫn muốn hỏi, tại sao ở đây ít nữ quá vậy?”

Bân Bân nói được một nửa, phát hiện vẻ mặt quỷ dị của mọi người (đang ghen cười), vừa quay đầu, lại phát hiện người tuốt súng cho mình tối qua rồi bỏ đi, để cho mình tâm tâm niệm niệm, người đẹp lãnh diễm đang đứng ở phía sau, trên mặt hiện lên đầu tiên là lúng túng.

Trong lòng Cao Lăng biết mọi người còn chưa nói cho cậu ta đây là đầu dây mà, nhưng mà nhìn dáng dấp, không ngờ rằng cái tên đáng chết này lại là cặn bã. Nghĩ như vậy, lông mày Cao Lăng hơi cau lại, lạnh giọng hơi dùng giọng giả nói: “Cậu có thể đi được rồi.”

Trên mặt Bân Bân lúng túng giống như sắp được ăn, nghe vậy cười hì hì lại gần: “Đừng mà. Cao Lăng đúng không? Tại sao tối hôm qua em lại bỏ đi?”

Mọi người yên lặng không nói.

Cao Lăng: “...”

Bân Bân ý cười càng sâu, cậu cũng không muốn người đẹp chạy trốn lần thứ hai đâu: “Vậy thì, ăn cơm chưa? Hai ta cùng tâm sự đi ha? Nói thật, anh vẫn luôn rất thích em...”

Mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Cao Lăng khó giải thích được cảm thấy được phiền não, anh giả giọng cũng không thuần thực, bản thân mình cũng không muốn nói quá lâu. Đội tóc giả rất không thoải mái, không nhìn được lác đầu một cái: “Đừng quần lấy tôi, cũng đừng đến đây.”

Ở đây là nhà cưng mở chác? Bân Bân oán thăm, ánh mắt nhưng lại sáng long lanh nhìn theo sự chuyển động của mái tóc dài, nhìn chăm chăm giống như con chó nhìn thấy khúc xương, chỉ kém chưa sủa một tiếng “Gâu” mà thôi.

Cậu mịa nó đừng nhìn nữa, tôi là đàn ông đó. Cao Lăng mặt không thay đổi nghĩ. Cậu mà nhìn nữa thì tôi sẽ dè đó.

Chỉ tiếc tiếng lòng của Cao Lăng Bân Bân không nghe được, tất nhiên cũng không biết được ý nghĩ “Nên làm thế nào để tên thằng nam này đi chỗ khác đây.” chỉ biết khí chất lạnh nhạt bạo ngược tuyệt vời của người đẹp quả thật khiến người khác vừa yêu vừa hận mà. Cái gọi là liệt nữ sợ triền lang, mình cứ quần lấy đối phương thì người ta sẽ chấp nhận thôi chứ gì?

Cuối cùng trong đám người vây xem bên cạnh đẩy ra một người đại diện, chính là vị bạn tốt giáp gào to, đẩy Cao Lăng qua một bên, kề tai nói nhỏ: “Cậu hãy nghe tôi nói, tuy rằng bây giờ cậu đã cặn bã không có giới hạn rồi, thế nhưng thằng nam này vẫn không thể chọc vào, làm người đó mà, quan trọng nhất là vui vẻ —— A, không đúng, tôi nói là, cậu hãy giải thích rõ ràng với tên nhóc kia được không? Nói với cậu ta là cậu là đàn ông không được sao?”

Nếu có thể nói tôi đã sớm nói rồi. Nhìn cái tên thằng nam này chính là mặt hàng khó dây vào lại phiền phức, nói cho cậu ta biết mình là đàn ông còn không bằng dùng thân phận nữ để từ chối. Cao Lăng nghe xong vẻ mặt đầy không kiên nhẫn, thấp giọng dùng giọng nam trả lời: “Tôi chọc cậu ta chỗ nào?”

Bạn tốt giáp giật nảy cả mình: “Là chính cậu ta nói cậu vừa đến quán bar đã ném mị nhân với cậu ta, sau đó còn đặc biệt nói mình không có bạn rồi câu dẫn cậu ta, còn ở trong khách sạn đối diện quán bar hôn hôn gặm gặm...”

Cao Lăng nghiêng đầu liếc nhìn người thanh niên đứng trong đám người đang cười toe toét, cắn răng đến kêu lên ken két.

Bạn tốt giáp biết rõ tính cách có thù tất báo của Cao Lăng, lập tức cầm miệng không nói nữa. Chỉ tiếc lúc này ngậm miệng lại thì đã muộn, Cao Lăng nhớ lại cả ngày hôm nay ở công ty nhận được vô số tin nhắn, điện thoại nhiều chuyện, mọi người nói linh tinh, còn đưa sự tích vinh quang mình đưa nhằm thẳng nam lên giường ra ánh sáng, tức giận đến nghiến răng.

Cao Lăng bước vững vàng đến trước mặt thanh niên, cười cười: “Lại đây, theo tôi ra ngoài một chuyến.”

Thanh niên bị một nụ cười mỉm say đắm đến thất điên bát đảo, đi theo ngay.

Quán bar ở gần trung tâm thành phố. Nhưng hẻm nhỏ phía sau lại vắng ngắt, túi rác khắp nơi, trong thùng rác còn có hai, ba con mèo hoang. Bản Bản bị đối phương kéo đến chỗ này, ngoại trừ đầu óc mơ hồ vẫn là đầu óc mơ hồ, chỉ hỏi: “Có chuyện gì thế?”

Cao Lăng không đếm xỉa tới, đứng lại: “Tôi hỏi cậu vấn đề này, cậu thích tôi sao? Thích bao nhiêu?”

Bản Bản cũng không phát hiện đối phương nhìn như bình thường thế nhưng lại ngẫm tức giận. Chỉ biết là người đẹp lãnh diễm ở dưới ánh trăng, tóc dài phất phới, vóc người cao gầy, lông mi hiện ra nhàn nhạt một cái bóng nhàn nhạt —— đẹp quá, thật xinh đẹp. Bản Bản nuốt một ngụm nước miếng, nghe vậy càng vội vàng gật đầu: “Tuy rằng chúng ta chỉ mới quen biết nhau có một ngày, thế nhưng anh rất thích em, không thể không nói, em thật xinh đẹp... A!!”

Đầu gối bị trực tiếp đạp một cước.

Cao Lăng đạp một cước chưa hết giận, kiềm chế bản thân vì mình đang mặc nữ trang, chỉ đá thêm mấy cái: “Đi thôi, tôi không thích cậu.”

Bản Bản đau đến oa oa kêu to: “Tại sao?!”

“Nhìn cậu không vừa mắt.”

Bản Bản che đầu gối, nước mắt cũng sắp chảy ra luôn rồi, đối với “Người đẹp lãnh diễm” xoay người rồi đi không hề cốt khí mà hô to: “Anh mặc kệ! Anh anh anh đau sắp chết rồi ... nếu không bằng bó sẽ chết đó... Ai đến đưa tôi đi bệnh viện đi ——” muốn so ai vô lại hơn ai à, Bản Bản ôm chân bắt đầu lăn lộn trên mặt đất. Dù thế nào đối phương cũng sẽ dừng chân lại chứ? Bản Bản đắc chí với ý nghĩ này, ngẩng đầu nhìn lên, ngõ hẻm yên tĩnh phía sau trừ cậu ra không có một bóng người.

Bản Bản sờ sờ mũi, tự mình đứng lên.

3. Chương 3

Edit: Tịnh

Loa loa loa...chương này có H nhòa bà con =)))Bản Bản nằm ở căn phòng trọ nho nhỏ, lăn qua lộn lại cũng không ngủ được.

Mình nhất định là bị đầu độc rồi. Bản Bản nắm tay, nghĩ.

Bản Bản tin tưởng mình nhất định là đúng chuẩn khác người, nói không chừng còn có chút khuynh hướng thích bị ngược. Bằng không thì sao lại nhớ mãi không quên chuyện bị Cao Lăng hết đá lại đạp vào tuần trước thế này? Một tuần này, Bản Bản đều đến quán bar ngồi chồm hổm chờ, lại không một lần phát hiện sự tồn tại của đối phương, điều này làm cho cậu rất chi là khổ não. Nhưng mà điểm tốt duy nhất, có lẽ chính là moi được lời nói từ trong miệng mọi người ra——

“Cao Lăng ấy hả, cậu không nên tiếp cận thì tốt hơn.”

“Cao Lăng tính cách quá tệ, anh khuyên chú nhanh chóng bỏ đi thôi. Đúng rồi, ở đây không thích hợp cho học sinh đến đâu.”

“Cao Lăng?... À, hình như tôi có kết giao với cậu ta một thời gian ngắn...”

Lấy được đáp án đa dạng, phần lớn đều khuyên Bân Bân buông tha đi. Trái lại, trong năm người thì có hai người là bạn trai cũ của người đẹp, điểm ấy khiến Bân Bân cảm tức ghê gớm, ngay cả khẩu khí của mọi người rõ ràng không phải nhắm vào “Người đẹp lãnh diễm” cũng không để ý chút nào.

A... đôi mắt thâm thúy, lạnh nhạt đó, giống như mãi mãi cũng hồ hững như thế, mang theo một chút xem thường, chỉ là liếc mắt nhìn cũng khiến cho cả người nóng lên. Còn mái tóc dài của cô ấy nữa, vóc người cao gầy... Cái gì? Bạn nói ngực lép á? Ngực lép cũng không sao hết. Lại nhớ đến đôi tay kia, ngón tay thon dài trắng nõn, có vết chai hơi mỏng, tuốt người anh em của mình, trêu chọc, ma sát phục vụ “người anh em” kiêu ngạo của mình, ngay cả lỗ nhỏ phía trước cũng nhẹ nhàng chạm đến, sáng khoái đến thần kinh đều căng cứng...

Bân Bân thở hổn hển, chửi thề, ánh mắt lại sáng rực.

Trong điện thoại cậu có số của đối phương, là do quán chật lấy người khác mới lấy được. Vốn đang dự định chờ quan hệ hòa hoãn rồi mới liên lạc, nhưng bây giờ cậu đã không nhịn được —— đây là tật xấu muốn gì được nấy khi được nuông chiều mà ra. Bây giờ cậu cực kỳ muốn nhìn thấy người đẹp lãnh diễm, muốn mình có thể vĩnh viễn có được cô, hôn môi cô, chiếm hữu cô, như vậy thì không thể tốt hơn được nữa mà.

Bân Bân quyết đoán mà bấm cái số đó, bên kia vang lên khoảng năm, sáu lần mới chậm rãi nhận, là giọng của một người đàn ông, trầm thấp mà có từ tính: “Nghe đây?”

Dục vọng muốn chinh phục chiếm hữu Minh muốn có cô ấy, vân vân mây mây lập tức vỡ tan thành từng mảnh.

Trong lòng Bân Bân tức giận, trầm giọng nói: “Anh là ai?”

Người đàn ông bên kia dường như có chút bất mãn, “Sặc” một tiếng: “Cậu là ai? Từ đâu biết được số của tôi?”

Chẳng lẽ gọi nhầm rồi ta? Trong lòng Bân Bân có chút nghi hoặc, nhưng đã ra trận rồi thì không thể thua được, cao giọng phản kích lại: “Không phải là số của Cao Lăng sao?”

Bên kia trầm mặc một lúc, mới xuất hiện một giọng nữ mình quen thuộc: “Bân Bân?”

Đậu phộng, quả nhiên là đang ở cùng với đàn ông. Bân Bân suýt nữa cắn nát một cái răng, như con sư tử đực khỏe mạnh hùng hổ đi vòng quanh trong phòng hai vòng: “Em đang ở đâu vậy?”

Vừa ra khỏi miệng, Bân Bân liền biết giọng điệu của mình không đúng lắm. Quả nhiên, Cao Lăng bị giọng điệu tức giận của cậu kích thích đến nỗi giọng cũng cao lên, giọng nữ êm ái mang theo nhiều từ tính chỉ có nam mới có, giọng khàn khàn không còn êm ái dịu dàng nữa, giống như là rất tức giận: “Hừ, cậu quản nhiều như thế làm gì? Mắc mớ gì đến cậu chứ? À —— cậu nghe tôi nói này, thẳng nam như cậu thật sự vừa phiền phức vừa khó dính vào, mỗi ngày đều đang nghe ngóng tôi đúng không? Tôi...”

... Thẳng nam?

Điện thoại bên kia nói lảm nhảm không ngừng, Bân Bân vốn đang rất chăm chú lắng nghe, sau đó nghe thấy đối phương đã bắt đầu giảng đến trưa hôm nay ăn gì, lúc này mới cảm thấy có chút không ổn —— giọng Cao Lăng vốn thấp, êm dịu, nhưng bây giờ lại khàn khàn vô cùng, tuy rằng vẫn là có thể nghe ra được thanh tuyến vốn có, lại như là cố ý khàn giọng, ngay cả lời cũng nghe không rõ ràng. Tuy rằng giọng điệu dường như rất bình thường, nhưng rõ ràng chỉ có trước mà không có sau.

Bân Bân cầm điện thoại di động: “Em đang ở đâu?”

“Đường XX...”

Đây không phải là con đường bên ngoài khu nhà này sao? Bân Bân không hề nghĩ ngợi, cầm chùm chìa khóa bỏ chạy đi xuống.

Đã là chín giờ đêm. Tối đầu đông đã mang theo chút lạnh giá, đường lớn đã qua lúc đông nhất, chỉ có mấy chiếc xe chạy nhanh qua. Thế nhưng lại có một chiếc xe ô tô màu đen xiêu xiêu vẹo vẹo đứng ở ven đường, gây nên vài tiếng còi xe. Bân Bân sắp chạy mồ hôi tới nơi rồi, chạy đến bên cạnh xe, nhìn qua cửa sổ của

xe phát hiện một mình Cao Lăng ngồi ở vị trí ghế lái — nhìn trái nhìn phải, cũng không phát hiện người đàn ông trong điện thoại đâu cả.

Bân Bân nghi hoặc trong lòng, lại lập tức phát hiện trạng thái của Cao Lăng không đúng lắm — tóc dài loạn loạn xõa ra (tóc giả sắp rơi mất), sắc mặt tái nhợt không bình thường, khóe mắt ửng đỏ như son. Mà đôi mắt xinh đẹp đó, ánh mắt lạnh nhạt đó sắp khép lại, hiện ra cái bóng của lông mi trên mặt, giống như là đang ngủ vậy, thậm chí có chút mùi vị đáng yêu.

Trời đã lạnh như vậy, chỉ mặc váy lông mỏng manh, gió lạnh thổi, mí mắt cũng run lên. Mặc dù biết đối phương mở mắt ra có lẽ sẽ trở về dáng vẻ lạnh lùng vốn có, nhưng chỉ là “Nhu nhược” ngắn ngủi như thế cũng làm cho Bân Bân nhất thời miệng khô lưỡi khô. Trong xe thậm chí còn tràn đầy mùi rượu nhàn nhạt, bị gió thổi qua liền tan đi.

Bộ dạng hình như là uống say rồi — chẳng lẽ ngày hôm nay mình không tới quán bar, đối phương lại có tình ngày hôm nay tới đó sao? Thật đáng tiếc.

Nhưng mà, không phải là mình có thể mang cô ấy về nhà đấy sao?

Trong đầu nổi lên một ý nghĩ như thế, Bân Bân vội vàng ho khan vài tiếng che giấu nội tâm, suy nghĩ YY không điểm dừng của bản thân. Bàn tay thò vào trong cửa xe lắc lắc Cao Lăng: “Này? Vẫn tỉnh táo sao? Cảm giác thế nào?”

Đôi mắt Cao Lăng đột nhiên mở ra, ánh mắt tỉnh táo lạnh lùng dừng lại trên mặt Bân Bân vài giây, lần thứ hai nhắm chặt mắt lại, mơ mơ màng màng nói: “Mang tôi về nhà cậu.”

Đoán chừng là do say rượu, Cao Lăng nói chuyện bằng giọng nam mất rồi. Chỉ là anh nói mơ hồ không rõ ràng và với âm lượng trầm thấp che dấu, Bân Bân vẫn không nghe rõ, nhưng mà rõ ràng đây là đối phương ngầm đồng ý, nhất thời hưng phấn có thể nhảy lên đầu bò lắc lưon rồi. Giả bộ che giấu mà ho khan vài tiếng, vòng tới cửa bên kia, mở cửa ghế lái ra, khiến cửa xe rung lắc dữ dội, đỡ Cao Lăng không nhúc nhích lên, khép lại cửa xe.

Thật, thật nặng...

Vốn là muốn “Ôm người đẹp bằng kiểu công chúa về nhà ba ba ba” thế nhưng chân Bân Bân mềm nhũn, suýt chút nữa ngã xuống đất. (Đột nhiên ta nhớ đến ed của kịch truyền thanh “Là người tiếp khách qua voice chat, không phải bác sĩ tâm lý” của Bánh Bao Súp ghê:”>)

Đừng nói ôm kiểu công chúa, cứ dựa vào như vậy cũng rất cố hết sức rồi đấy...

Thoạt nhìn vừa ốm vừa cao, chuẩn người mẫu thế kia, sao Cao Lăng lại nặng dữ vậy trời? Bân Bân nhe răng nhếch miệng mà oán trách ở đáy lòng, để toàn bộ cơ thể Cao Lăng dựa vào mình, kéo đi từng chút một. Cái cân nặng này, nói không chừng cũng bằng mình rồi ấy chứ? Bân Bân trước đây cũng có một cô bạn gái, nhưng người bạn gái kia thuộc về loại hình vóc dáng nhỏ xinh đáng yêu, ôm vào thì mềm mại nho nhỏ, trong sáng đến mức hai người mới dừng lại ở hôn môi nắm tay thì đã qua quyết chia tay rồi. Cũng chính bởi vì cậu phát hiện cậu không nổi lên hứng thú với loại hình con gái như vậy, mới có thể thử yêu thích loại hình *ngự tử như thế nào... Ặc, lẽ nào thuộc tính không giống nhau, cân nặng cũng không giống nhau luôn sao ta?

(“ngự tử” chính là từ tương tự để chỉ những cô nàng mạnh mẽ, ga lăng không kém gì các chàng trai.)

Bân Bân có chút khổ não, đặc biệt vừa quay đầu nhìn thấy vẻ mặt yên tâm thoải mái của Cao Lăng, càng ra sức trong đêm đông khiến cả người đầy mồ hôi. Đi được một nửa, mới nhớ tới phải sờ mó Cao Lăng (tiện thể ăn một chút tiện nghi nho nhỏ, mặt khác phát hiện đối phương đúng là ngực lép) sau đó lấy được chìa khóa xe, lại quay trở lại thay đổi phương khóa xe lại.

Nhưng mà lại nói tiếp, kiểu dáng chiếc xe kia hình như thiên về nam tính thì phải... Tho như Bân Bân, đảo mắt đã vứt nghi hoặc ra sau đầu. Đối với cậu mà nói, bây giờ nhanh chóng mang người đẹp về nhà đấy ngả mới là chân lý.

Bên kia, Bân Bân vận chuyển người đẹp mệt đến thở hồng hộc, mồ hôi đầm đìa. Bên này, Cao Lăng dựa vào thân thể trẻ trung, bị kéo đi nhưng mà tuyệt đối không cầu thả, yên tâm thoải mái mà hưởng thụ thanh

niên phục vụ. Đáng tiếc anh đã say hơn một nửa, trong ý thức mơ mơ màng màng có thể cảm giác có người đỡ mình, còn những chuyện khác, không muốn nghĩ nhiều — được rồi, chỉ là đối tượng *419 thôi mà... Người này rất khỏe nha.

(419: tình một đêm =)))

Chờ Bân Bân thở hổn hển đến nhà, vừa mở cửa nhà ra, Cao Lăng giống như đã tỉnh rượu, tự giác đi vào — được rồi, còn Bân Bân mệt mỏi ngồi phịch ở cửa.

Đây là một căn phòng trọ nhỏ. Có lẽ hơn sáu mét vuông, lắp đặt thiết bị cũng là kiểu cũ, tuy rằng chỉ có một mình Bân Bân ở, mà may là coi như sạch sẽ. Nửa tỉnh nửa say Cao Lăng nhìn xung quanh một chút, kéo tay người sau lưng: “Có chút bẩn.”

“Hả? Bẩn ở đâu, hôm qua anh mới —” Bân Bân vừa đóng cửa lại, còn chưa nói được một nửa thì ngay ngắn cả người: Chuyện này... đây...đây rõ ràng là giọng đàn ông mà!

Cao Lăng không hề tự biết, kéo đến tóc giả sắp rơi xuống, cau mày xoi mói nói: “Ôi trời, còn hôi nữa.”

Lần này nghe được rõ ràng hơn...

Giống giọng nói người đàn ông trong điện thoại y chang luôn kìa! Con bà nó! Tình huống bây giờ là như thế nào!?

Bân Bân choáng váng.

Mà còn chưa cho cậu thời gian hiểu ra vấn đề, “Người đẹp lãnh diễm” trước kia đã quay người lại, đè cậu lên cửa một chút rồi cúi người xuống chặn miệng cậu lại.

“A — ưm... ưm...ư...!”

Đôi môi còn mang theo mùi rượu dán lên Bân Bân. Đầu lưỡi đối phương thuần thực lão luyện mở khớp hàm của cậu, trêu đùa trong miệng cậu, từng cái răng đều được liếm láp tỉ mỉ. Trong lúc đó, môi cũng không ngừng ma sát, trao đổi nước bọt tạo thành tiếng “chục chục” dâm mỹ. Cao Lăng mạnh mẽ tiến công khiến Bân Bân chỉ cảm thấy môi của mình nóng đến kinh người, cả người đều mềm nhũn ra, cứ như vậy bị một nụ hôn tước vũ khí đầu hàng.

Trong kẽ hở khi môi tách ra, Cao Lăng khẽ cười: “Thật ngọt...”

Ngọt ngọt cái con cá kho!

Bân Bân một bụng kinh hãi còn chưa nói thì phát hiện quần cũng đã bị người ta cởi ra. Vốn còn muốn đá văng đối phương đòi giải thích nữa cơ, nhưng đến lúc hạ thân bị người ta vừa sờ vừa vuốt, ngoại trừ thâm mắng nửa thân dưới của mình, thật sự chỉ chú ý đến sự thoải mái đến rên rĩ: “Má ơi... Em..em...em..sao em lại nói giọng đàn ông...”

Cao Lăng hôn lỗ tai mềm mại của cậu, vừa kinh nghiệm lão luyện mà trêu chọc “người anh em” của cậu, không hiểu lắm nói: “Tôi vốn là đàn ông mà...” giọng sau khi say rượu càng trầm khàn hơn, có chứa từ tính khiến người khác mê muội. Rất rõ ràng, hạ thân của anh cũng cứng lên, hô hấp đều chứa khí tức tình sắc.

Ồ, thì ra là đàn ông...

Hèn gì cao như vậy, nặng muốn chết như thế, sử dụng xe nam tính như thế, lần thứ hai gặp mặt còn quyền đâm cước đá với mình...

Bạn nhỏ Bân Bân nghĩ đến lịch sử mười ngày mình nhớ mãi không quên, liều mạng hỏi thăm sắp khóc khắp đến nơi rồi.

Có chuyện gì có thể khiến người ta giật mình bằng chuyện mình dẫn một cô em xinh đẹp về nhà kết quả cô em đó là đàn ông sao? Có thể khiến cho người ta tuyệt vọng hơn nữa không trời?! Vấn đề bây giờ là hình như anh ta uống quá nhiều, sự chú ý của toàn thân đều tập trung vào người anh em đang kích động thì phải. Cậu muốn đập muốn đánh, nhưng lại bị kẻ say rượu Cao Lăng đè chặt. Mà chịu thua thì không phải là Bân Bân càng thất bại càng dưng cảm rồi. Cậu vừa thoải mái đến mức nở nghen ngào, vừa không cam lòng tức giận mắng, ý định tát một thau nước lạnh để gọi tỉnh đối phương đang mất hết lý trí: “Sao

anh không đứng lên? Không phải vừa rồi còn muốn tôi đỡ à.... ưm... a ...ư... chỗ đó nhanh lên một chút đi... Còn nữa, anh con mẹ nó là đàn ông mà còn giả nữ để gạt tôi! Nhân yêu! Giả gái! Biến thái!”

Cao Lăng cũng nổi giận, đánh mông cậu cái “Bốp”, lạnh lùng nói: “Đừng ồn.”

Bân Bân không sợ tí nào, nâng cao cổ họng: “Biến thái nè! Biến thái cường dân nam nè! Ở đây có biến thái thích mặc đồ phụ nữ gạt người nè!!”

Bịch.

Bân Bân trực tiếp bị nắm lấy cổ áo ném lên tấm phản cứng trong phòng, Bân Bân đau đến ứa nước mắt, quay đầu nhìn lại, Cao Lăng vẫn mặt lạnh, chẳng qua vẻ mặt mình thích nhất đó — Cao Lăng mạnh mẽ cởi tất chân màu đen ra, vén váy lông lên, cởi nửa quần lót, một cái vừa thô vừa to nhảy ra.

Bân Bân: “...” Hay là mình đi chết đi thì tốt hơn.

Cao Lăng mặc kệ cậu có đi chết hay không, đầu chuyển choáng say, chỉ biết là bạn giường hôm nay ồn ào muốn chết. Chỉ là bây giờ mũi tên đã lấp vào cung không bắn không được, Cao Lăng chỉ có thể tiến về phía trước, cố gắng kiên nhẫn giúp cậu trai dưới thân được an ủi đến sắp bắn ra: “Bôi trơn đâu? Áo mưa đâu?”

Vừa nhìn thấy một cảnh tượng giống như ác mộng, Bân Bân nhắm chặt hai mắt, tự giận mình: “Làm gì có mấy thứ đó chứ!”

“Sặc...” Cao Lăng bắt mẫn nhướn mày.

Sặc cái con cá kho chứ sặc... Tóc giả của Cao Lăng rũ xuống trên mặt Bân Bân, ngứa ngứa, càng thêm nhắc nhở sự thật cậu bị tên đàn ông này lừa từ đầu đến cuối.

Cao Lăng lại không để ý tới sự tuyệt vọng, tâm tư trạng thái của Bân Bân, mà lại nhọc lòng tổn trí cố sức chọc điểm mẫn cảm. Ngón tay nhẹ nhàng nắn bóp bao tinh hoàn, hoặc là cọ qua khe hở dưới cây nấm, chạm đến lỗ nhỏ ở đỉnh, bôi dịch tuyến tiền liệt chảy ra lên trên cán. Phục vụ không được bao lâu, dương vật non nớt cứ như vậy run lên một cái mà bắn tinh dịch ra.

Mặc dù tâm lý Bân Bân không thể tiếp nhận, nhưng sinh lý lại thoải mái đến ngón chân cong lên. Mà rất nhanh, cậu phát hiện quần lót vốn ở giữa chân đã bị anh kéo ra vứt ở bên cạnh, chân bị tách ra, Cao Lăng dính chút tinh dịch vừa bắn ra đâm vào chính giữa đùi trong của mình...

“Ê.. ê..Mẹ nó, anh đang làm gì thế?!” Cực khoái bắn tinh rất nhanh bị sợ hãi dâng lên che lấp, hậu huyết bị cầm vào một ngón tay dễ như ăn cháo, đồng thời dựa vào một chút tinh dịch bôi trơn, đâm loạn vào bên trong tiểu huyết khô khốc... Má ơi, sẽ chết người đó! Bân Bân ngay cả động đậy một chút cũng không dám, đôi mắt thần thờ nhìn, cảm nhận được cảm giác khác thường khi thân thể bị người khác xâm nhập.

... Trời ơi, không chỉ là biến thái mà còn là một tên Gay nữa chứ.

Bân Bân tuyệt vọng nhìn khuôn mặt vẫn không thay đổi của Cao Lăng, đối với khuôn mặt “xinh đẹp” mình nhớ mãi không quên này, làm thế nào cũng không thể nói nên lời được.

Cậu biết Gay làm “chuyện đó” như thế nào. Bởi vì từ nhỏ đã là một đứa trẻ nghịch ngợm không sợ trời không sợ đất. Lúc dậy thì thậm chí còn bối vì tò mò mà đặc biệt xem một số phim đồng chí—— tục xưng GV. Cậu cũng có thể nghe được tiết mục ăn mặn này từ những đứa bạn, chuyện bát quái... Cậu còn từng phỉ nhổ chuyện Gay dựa vào cúc hoa để XXOO—— chỉ là, nghe nói là nghe nói, cũng chỉ biết sơ sơ, nào có chân chính thấy qua bao giờ đâu?

Cao Lăng đưa vào ba ngón tay, dựa vào tinh dịch khuếch trương mấy lần, còn vô cùng săn sóc mà ở bên trong vách tường quét một vòng tìm vị trí tuyến tiền liệt—— chỉ là hành động này làm cho Bân Bân chưa bao giờ trải qua chuyện này suýt chút nữa chửi ầm lên: Mẹ nó, anh không sợ quét trúng phân à!

Rất hiển nhiên, Cao Lăng không tìm được điểm G của đối phương. Nhưng bạn sao có thể yêu cầu một người say sưa có năng lực suy nghĩ gì đáng nói đây chứ? Đối với anh mà nói, anh đã hoàn thành công tác khởi động thông thường, bây giờ cần làm chính là ——

“Đậu phộng!!! Anh con mẹ nó đi ra ngoài! Một cái lớn như thế anh cứ như vậy mà nhét vào hả?!”

Bân Bân cảm giác toàn bộ hậu huyệt mình đều bị lấp đầy, đau, nghẹn đau khó chịu, nếu như muốn dùng cách nói của thằng nam như cậu mà nói thì chính là căng đau giống như táo bón. Đặc biệt cái thứ đồ chơi vừa cứng vừa to, nóng bỏng cứ như vậy không hề kỹ xảo mà cứng rắn nhét vào, ngoại trừ muốn bẻ gãy nó thì cũng chỉ muốn bẻ gãy nó thôi.

Cao Lăng giống như cực kỳ thỏa mãn “Hô” một tiếng.

Bân Bân nhìn chăm chăm mặt Cao Lăng một lúc, ánh mắt tuyệt vọng vẫn chưa dứt khỏi: Thời điểm như thế này mà còn nhan không. Mình quả thực là không thuộc tiểu đội nòng cốt danh dự mà, cần phải được thưởng một bông hoa hồng nhỏ mới được.(chém nhẹ =)))

Bên này, Bân Bân đang đau đến uất ức, Cao Lăng lại bắt đầu luật động. Dương vật thô to đầu đá lung tung trong tiểu huyệt, hiển nhiên là đem kỹ xảo và vân vân mây mây quên mất sạch sành sanh, chỉ biết giữ chặt eo của cậu, hung hăng đâm vào.

Bân Bân đã mắng không thành tiếng, cả người bị anh va chạm giống như chiếc thuyền nhỏ không ngừng chìm nổi trong biển rộng, chỉ có thể ôm cổ của anh —— cũng không đoái hoài tới động tác này nữ tính hóa cỡ nào. Lúc này, cậu thở dốc nhỏ vụn, hoàn toàn không có khoái cảm, mà là bị anh ép buộc tới xin tha: “Tôi van anh, chậm một chút được không hả... A a a... Chậm một chút... đau chết rồi! Chậm một chút!”

Cao Lăng giống như nghe thấy, dừng lại động tác, cúi đầu nhìn sắc mặt trắng bệch của cậu một chút, không biết nghĩ sao mà cúi người đi hôn một cái, mang theo mùi rượu: “Ồ...”

Ồ em gái anh. Có bản lĩnh anh dừng lại đi.

Bân Bân hoảng hoảng hốt hốt phát hiện dương vật anh giật giật, thay đổi góc độ ma sát vào vách —— giống như chạm vào một cái chốt nào đó, một dòng điện nho nhỏ từ hậu huyệt lan ra, cực kỳ khoái cảm khiến Bân Bân nhỏ giọng “Ừm” thành tiếng.

“Hóa ra là ở đây...” Cao Lăng nói nhỏ.

Còn chưa để cho Bân Bân hiểu chuyện gì đã xảy ra, anh lập tức đâm vào. Mỗi một lần đâm vào sẽ để đầu nắm chạm vào điểm đó, giống như dã thú hung hăng ma sát nó, nơi đáng thương đó thậm chí phân bố ra dịch tuyến tiền liệt, khoái cảm mãnh liệt đến, đồng thời tiểu huyệt cũng không ngừng bao bọc chặt chẽ dương vật không ngừng rút ra đâm vào, giống như cái miệng nhỏ tham ăn dùng toàn lực mút lấy dương vật của anh, phát ra tiếng “phốc xuy phốc xuy” đâm đặng.

Má ơi... Thế nhưng còn chảy nước ... Bân Bân nhận thức được chuyện này giống như bị sét đánh vậy, nhưng mà khoái cảm điên cuồng xông tới làm cho tất cả oán giận và trách cứ của cậu đều biến thành thở dốc ngọt ngào. Trong căn phòng trọ nhỏ, không khí giống như bị thiêu đốt, trong không khí đầy hương vị đam mê.

Thậm chí ngay cả lúc làm cũng hát hàm sai khiến như thế... Bân Bân tức giận trợn mắt, lại phát hiện tóc giả của anh tán loạn xòa trên đầu vai, trên người còn mặc váy lông màu xám size lớn nhất, khuôn mặt tinh xảo không giống đàn ông nên có, nhưng mà đôi mắt đó —— đôi mắt xinh đẹp, khóe mắt cong lên, con ngươi đen thâm thúy cũng mang theo chút tình dục, không lạnh lùng, không tức giận giống như bình thường. Chỉ có ánh mắt chạm nhau thôi mà đã khiến cả người nóng lên.

Bân Bân không nguyên do mà có một loại cảm giác thỏa mãn.

Tuy rằng một lát sau cậu mới nhớ tới: Đàn ông uống say, rất lâu sau mới có thể bản tỉnh được

4. Chương 4

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Cao Lăng trừng mắt nhìn, lần thứ hai xác nhận phương thức rời giường của anh không sai.

Nằm chặt vật trên tấm phản cứng, sau khi say rượu đầu đau giống như kim đâm, nhìn khắp bốn phía, là gian phòng nhỏ dơ dáy bẩn thỉu (...). Vừa nghiêng đầu, một người thanh niên đáng thương như mèo cuộn thành một đồng, cái đuôi lớn vất ngang trên eo mình, hô hấp cậu phà vào cổ, ngứa một chút. Cúi đầu nhìn, trên người mình còn mặc cái váy lông màu xám tối hôm qua đi quán bar —— chỉ là quần lót nửa thân dưới và tất chân che lấp đường cong chân đã không cánh mà bay.

Phía dưới gối có thứ gì đó xù xù, mắt công tốn sức kéo hết lên thì phát hiện đó là tóc giả của mình.

Cao Lăng: “...”

Cao Lăng ngồi dậy, tỉ mỉ quan sát thiếu niên cuộn lại thành một đồng: Đôi môi sưng đỏ, áo mất trật tự, hạ thân cũng trông trơn, giữa đùi dính vết tích tinh dịch sau khi khô đi... Làm tình, say rượu mất lý trí. Cao Lăng nhức đầu, đặc biệt khi biết người thanh niên đang ngủ thật ngon này là chính là thằng nam phiền phức mình tránh né một tuần, anh liền giật giật khoe miệng, ngay cả tâm tình đối phó cũng không có.

Hình như là bản ở bên trong... Cao Lăng sờ sờ cái trán Bản Bản. Đúng như dự đoán có chút dấu hiệu phát sốt nhẹ.

Bản Bản dường như bị giày vò nên tỉnh, nửa mở mắt ra nhìn anh, giống như là không thể tin được lại nhắm mắt lại: “Anh anh anh...”

Cao Lăng dù bận vẫn ung dung mà nhìn cậu: “Tôi tôi tôi?”

Cổ họng Bản Bản có chút khàn, lại vẫn cứ không chịu thua tức giận mắng: “Anh anh anh... biến thái! Nhân yêu đáng chết! Anh đây là cưỡng dâm! Anh thế nhưng mặc đồ phụ nữ gạt người!”

“Tôi nói cậu dừng lại.” Cao Lăng có chút bất mãn, đứng dậy tìm được tất trên mặt đất, quần lót, giày... Ặc, trên tất có dính một ít tinh dịch, có lẽ là cởi quá gấp còn xé rách một chút, nhìn thế nào cũng không thể mang được nữa. Cao Lăng mặc quần lót vào trước mới cảm thấy thoải mái một chút, chỉ là có chút đau đầu với tình huống trước mắt. Nếu như không có tất dày che chân, đường nét nam tính rõ ràng như vậy sẽ lộ ra.

Bản Bản nỗ lực ngẩng đầu nhìn động tác Cao Lăng, không khỏi thở dài ở đáy lòng —— lấy xuống tóc giả, Cao Lăng không có tóc dài che hai má, độ cong dưới cằm càng hiện ra sắc bén hơn. Lúc không mặc đồ phụ nữ đối lại là đàn ông, trái lại hiện ra khí chất rất mạnh mẽ. Vẫn là ngũ quan xinh đẹp, nhưng ánh mắt dường như càng lạnh nhạt hơn... Mặc dù người đẹp trong đầu mình đột nhiên biến thành đàn ông, nhưng mình lại vẫn cứ không có cách nào chống lại khí chất của đối phương được.

Nhan không hủy cả một đời rồi. Bản Bản lắc đầu thở dài, cứng nhắc nói: “Cái đó... anh có thể mặc quần áo của tôi, ngay ở trên cái ghế đó. Còn giày thì, ở đó có dép lê dùng để mang ra ngoài đó...”

Đép lê... Lông mày Cao Lăng giật giật, quay người cầm lấy sơ mi và quần dài chất lượng kém treo ở trên ghế, dường như ghét bỏ mà giữ vài cái, do dự vài giây, mới cởi váy lông, thay vào.

Rất hiển nhiên, tuy rằng Cao Lăng có đam mê dị trang nhưng mà đường cong cơ bắp trên người vẫn rất cường tráng và hoàn mỹ. Mặc dù không có cơ bắp to, nhưng làn da lại trắng, đường cong dọc theo sống lưng lại khiến cho người ta thèm khát... Đặc biệt là sau khi đối qua đồ nam. Tuy rằng quần áo Bản Bản đều nhỏ hơn một size, chặt chẽ dán lên trên người Cao Lăng lại có vẻ gọn gàng mà năng động hơn. So với lúc mặc đồ nữ, cả người không dấu diếm một chút nào, trang phục đơn giản như vậy càng hiện ra vẻ dễ gần hơn một chút.

Cắt cắt cắt!

Bản Bản liêu mạng ngưng lại sóng tế bào não mãnh liệt, lắc lắc đến chóng mặt, cố gắng thay đổi biểu cảm: “Anh con mẹ nó tối hôm qua, vì sao...” Nói được một nửa thì cậu dừng một chút, cũng không thể nói Vì sao cưỡng dâm tôi đâu nhỏ. Nhưng mà vừa nhìn thấy vẻ mặt cười như không cười của Cao Lăng, mặt không đỏ tim không đập nói: “Vì sao phạm phải sai lầm bị ổi đê tiện như vậy! Hai mươi mấy năm qua tôi đều thích con gái —— Nè nè? Anh đi đâu vậy?”

Cao Lăng từ túi áo trong của váy lông tìm được chìa khóa xe và hơn mười tờ tiền lẻ, quơ quơ diều vô dương oai với Bản Bản, mang giày rồi chậm rãi đi ra ngoài.

Bân Bân trừng mắt nhìn chăm chăm bóng lưng của anh một lúc lâu. Anh tức giận đến xoay người, nửa ngày mới nghẹn ra một chữ: “Làm...”

Bên này, Cao Lăng dựa vào ấn tượng còn sót lại, bân rộn đi tới đi lui ở đoạn đường cao tốc đó không dưới năm lần, đến chết cũng không phát hiện nửa dấu vết chiếc xe của mình, chỉ có một cụ ông bảo vệ môi trường liếc nhìn anh: “Đến tìm xe hả? Màu đen đúng không? Sáng sớm hôm nay đã bị cảnh sát giao thông kéo đi rồi.” Nói thế còn chưa đủ, từ trên xuống dưới đánh giá Cao Lăng, âm thầm nói thầm: “Cậu này làm gì thế không biết, không có chuyện gì làm hay sao mà dừng xe ở trên tuyến đường chính vậy cà...”

Cao Lăng suyết chút nữa phát điên: Điện thoại di động, ví tiền tất cả đều ở trên xe đó! Đương nhiên, Cao Lăng sẽ không hiện ra chút gì ở bên ngoài, không chút cảm xúc: “A a a a a a... xe mình bị bắt rồi. Điện thoại di động, ví tiền còn ở trên xe. Mình không có cách nào xin nghỉ, không có cách nào về nhà. Ai tới cứu tôi đi!” Chỉ có khuôn mặt lạnh lùng đi đến hiệu thuốc bên cạnh khu nhà mua ít thuốc hạ sốt, lại về nhà Bân Bân: Cửa cũng không khóa, nhẹ nhàng đẩy một cái thì vào được, cái tên thằng nam oắt con phiền phức kia thì đang nằm lỳ ở trên giường ngủ thật ngon.

Một bụng tức giận từ sáng tới giờ của Cao Lăng suyết chút nữa thì giận chó đánh mèo đến trên người Bân Bân. Nhịn nửa ngày, anh cảm thấy có lẽ là mình chuyện bé xé ra to đó thôi — Mi xem đi, đối phương cũng không có để ý nhiều, mi trách nhiệm như thế cho ai xem chứ? Cao Lăng lấy ra hai viên thuốc hạ sốt, đặt một ly nước sôi để nguội ở đầu giường Bân Bân, đi tới cái bàn nhỏ nhỏ đầy giấy trắng vẽ nháp xấu hoắc, chọn một tờ giấy còn chưa được vẽ gì cả, cầm bút bắt đầu viết:

“Xin lỗi.”

... Quá ngu, gạch đi.

“Tối hôm qua tôi uống say. Đau không?”

... Vẫn rất ngu, lại gạch.

“Thuốc ở đầu giường, không muốn chết thì uống đi. Sau này đừng tới tìm tôi.”

Cái này có vẻ không tệ.

Cao Lăng sờ sờ cằm, tùy tiện mà ném tờ giấy lên trên mặt Bân Bân. Quay người lại, phát hiện căn phòng này ngay cả điện thoại bàn cũng không có, bất đắc dĩ, đi xuống siêu thị dưới lầu mượn điện thoại của ông chủ (dưới ánh mắt nghi ngờ của ông chủ). Cuối cùng vẫn là bạn tốt giúp việc chạy tới đón anh đi lấy xe — đương nhiên, thuận tiện nhìn một chút dáng vẻ chán nản của Cao Lăng.

Trong nhà có chuyện lớn. Bên này, Bân Bân bị tờ giấy đè lên mặt làm nghẹn tỉnh, khó chịu lấy xuống, đọc rõ ràng từng chữ, miệng chặc chặc chặc chặc, tay cầm lấy nước và thuốc ở bên cạnh uống hết, sau đó ngẩng nhìn xung quanh — bộ tóc giả màu đen rối rùi ở dưới móng, trên sàn nhà tán loạn vấy lông phụ nữ, tất chân có dính chất lỏng quỳ dị bị xé rách một đầu, một đôi giày nữ (siêu to)... Hơn nữa trong phòng lúc ẩn lúc hiện mùi vị dâm mỹ, nói là bữa bọn cũng không quá.

Bân Bân chớp chớp mắt, trong nháy mắt nhớ lại tối hôm qua người đàn ông va chạm như dã thú, hậu huyết mang tới cảm thụ vi diệu, sau đau đớn là cơn đau khoái cảm... rất hiển nhiên, sau cơn đau khoái cảm vẫn chuyển thành đau đớn như cũ, nhúc nhích một xíu thôi thì cảm giác khó chịu tràn đầy ở móng rồi. Bân Bân tỉ mỉ phân biệt chữ bị gạch trên tờ giấy.

Trầm mặc nửa ngày, bờ môi Bân Bân vô ý nhắc lại một chữ: “Làm...”

Tuy rằng vừa trải qua chuyện phụ nữ biến thành đàn ông, bị thảm bị Gay cường bạo. Nhưng Bân Bân nếu vì chút chuyện nhỏ này mà muốn chết muốn sống xoắn xuýt vạn phần thì không phải là Bân Bân tìm đường chết, không có tiết tháo, Bân Bân thần kinh thô nữa rồi. Đau được một hai ngày, Bân Bân lại nhảy nhót tung bừng như trước, thậm chí so với trước đây nhảy nhót còn vui sướng hơn nữa đấy — thoải mái thì cũng thoải mái rồi, còn cần lập đền thờ nữa sao? Đàn ông vốn là loài động vật không có tiết tháo. Chỉ là “làm” một lần mà thôi, cậu tin chắc mình vẫn thích người khác giới. Ít nhất khi cậu nhìn thấy các em gái lộ ngực, lộ đùi trên diễn đàn đôi trụ vẫn hưng phấn như trước.

Đương nhiên, đa số là nhớ đến khuôn mặt lạnh lùng xinh đẹp của Cao Lăng mà không tự chủ được cứng lên.

Ngẫm lại buổi tối ngày hôm ấy, ngay cả lúc làm tình Cao Lăng cũng cao cao tại thượng, đôi mắt tà tà mình, giống như là thờ ơ vậy. Nhưng mà nhìn kỹ, trong sâu đôi mắt đen đó có hiện ra động tình, hưng phấn. Lúc sắp cao trào thì từng bước ép sát, cướp đoạt, cắn xé tàn nhẫn... “Cái đó” mỗi lần đều chạm tới nơi sâu nhất, đến lúc gần như đạt được khoái cảm cao nhất, từ sâu trong cổ họng anh truyền đến tiếng thở dài rên rỉ — Mẹ nó, sao không có tí cảm giác thành tựu gì thế này?

Được rồi, nói trắng ra là chính là Bản Bản đối với gương mặt đó của Cao Lăng (bất luận là nam hay nữ) cũng không xuống tay được, chỉ cần vừa thấy Cao Lăng là xương cốt đã mềm nhũn ra hết rồi.

Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ. Bản Bản rung đùi phê phán chính mình, vẫn như cũ kiên định đóng đô tại quán bar để gặp lại Cao Lăng. Rượu trong quán bar đắt đến làm người ta tặc lưỡi, cậu cũng chỉ có nhin đau tiêu tốn tiền tiêu vật của mình thôi, còn bình thường đều gặm bánh bao trắng ở trường vào buổi trưa — mà hiển nhiên, nhân duyên tốt từ nhỏ tới lớn của cậu có thể thể hiện được ở đây, mới hai ba ngày mà đã có thể cọ được một ly rượu miễn phí và vân vân mây mây, ngoài ra còn nghe được chút chuyện Bát quái.

Tuy rằng không thể hạ thủ được đi nữa. Nhưng mà người bị thua thiệt là cậu, làm sao cũng phải nghĩ tất cả biện pháp để đòi lại từ trên người Cao Lăng mới được.

Người bạn giáp của Cao Lăng đã xưng huynh gọi đệ với Bản Bản từ lâu, ôm vai, say khướt nói: “Cao Lăng ấy mà, tâm cậu ta ngầm rồi, chỉ cần có người muốn kết giao với cậu ta, cậu ta đều đồng ý. Trong quá trình kết giao lại còn thủ thân như ngọc vì đối phương nữa chứ. ha ha ha ha...”

Mắt Bản Bản sáng rực lên: “Thật sao?”

Khà khà khà... đùa bốn tình cảm của anh ta, để anh ta yêu mình sâu sắc rồi mình sẽ đá anh ta! Tuy rằng cầu huyết, nhưng mà sẽ có hiệu quả với người khác thì sao.

“Thật đó, thật đó, sao anh lại gạt chú chứ.” Mặt bạn tốt giáo hồ hỏi: “Toàn thành phố tiểu 0, không được một nửa thì cũng có một phần ba đã từng có một đoạn tình cảm với cậu ta nha.” Vì để nhìn cái người giả gái nhưng lại thuần 1 hiếm thấy này, thậm chí còn có người ở ngoài thành phố chạy tới đây “Ngắm cảnh”. Đương nhiên, không có mấy người là thật lòng rồi.

Bản Bản dừng cười khúc khích một chút, nghiêng đầu đi.

Móa, anh không có bệnh đó chứ. Bản Bản hung hăng oán thăm.

Bạn tốt giáp hắc cười hắc hắc liên tục, thật là quỷ dị: “Đáng tiếc đều bị cậu ta hù chạy hết khừ khừ khừ... sau đó đều thuộc về anh khừ khừ khừ...”

Bản Bản: “...”

Ngẫm lại cũng đúng, Cao Lăng tính tình không tốt đối xử lạnh nhạt với người khác, nếu như không phải mình ở bên ngoài giới + tâm thái M, ai sẽ muốn mình chớ. Bản Bản thầm than, lỡ tai lại nhạy cảm bắt được một thông tin — “Nhưng mà, tuần sau chính là sinh nhật Cao Lăng, lại sắp có một hàng người nữa rồi!”

Bản Bản vừa nghiêng đầu, vung tay bạn tốt giáp ra, nhún nhảy về phía mọi người đang thảo luận: “Là sao?!”

“Ủầy...” Người kia hiển nhiên nghe nói đến chuyện “chuyện tình cảm động trời đất của thằng nam say rượu tình một đêm chưa thành với Cao Lăng”, mặt lộ vẻ khó xử, cuối cùng dưới sự uy hiếp nhe răng nhếch miệng của Bản Bản mới mở miệng: “Chuyện này, lúc quán bar vừa khai trương thì Cao Lăng đã tới, cho nên rất nhiều người biết cậu ta... Àch, sinh nhật hàng năm của cậu ta đều có tổ chức tụ tập, nhưng mà không phải là do cậu ta tổ chức, mà là chúng ta dựa vào danh nghĩa để tụ họp một chút — ”

Bản Bản ép sát một bước: “Tham gia có yêu cầu gì không?”

“Có, có... Thiệp mời...”

Bân Bân nháy mắt một cái. Người kia há miệng run rẩy móc túi ra một tấm thiệp trắng: “Tấm này vô dụng với tôi, cậu lấy đi...”

Bân Bân nhận lấy lần qua lộn lại kiểm tra — Ấc, tờ giấy quảng cáo sơ sài, mặt trên đó ngoại trừ viết địa chỉ thì không còn gì khác. Còn địa chỉ, dĩ nhiên là chỗ bốn phía ngắm phong cảnh tươi đẹp, hồ L đó. Chắc chắc chắc, non sông tươi đẹp, rừng cây um tùm tươi tốt... Sẽ ở đó bắt đầu trả thù vân vân mây mây, khả khả khả. Bân Bân cẩn thận từng li từng tí mà cất kỹ tờ giấy rách góc đó vào trong túi, ngẩng đầu ưỡn ngực mà đi về nhà.

Tiết kiệm tiền, chuẩn bị “Quà sinh nhật”.

5. Chương 5

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Mọi người đều biết, thành phố W có một người thích giả nữ tên là Cao Lăng, anh có rất nhiều bạn trai cũ. Bân Bân khổ bức ngồi xổm bên cạnh bàn tròn ăn bánh bao hấp.

Nói với cậu đó là sinh nhật của Cao Lăng không bằng nói thẳng ra là đó là buổi hội tụ thì đúng hơn. Người làm chủ rất là phóng khoáng mà bao cả một tầng uống trà bên cạnh hồ L thành nơi tụ hội tạm thời. Tuy rằng chỉ mới chạng vạng, nhưng người đến người đi đã vô cùng náo nhiệt— đương nhiên, đánh chết cậu cũng không tin tất cả mọi người ở đây đều là bạn của Cao Lăng, thậm chí còn có vài người mang theo thư mời tạm thời nhăn nhoe, vẻ mặt đầy kinh ngạc: Cái gì? Sinh nhật Cao Lăng? Cao Lăng là ai? Hay hoặc giả là có người có chút chuyên môn khuấy động bầu không khí vừa uống rượu với mọi người, vừa cảm xúc mãnh liệt tràn trề nói: Nào! Chúc mừng sinh nhật trưởng thành của hoàng thượng! Ôi chao? Không đúng chỗ nào vậy ta?

Về phần nhân vật chính trên danh nghĩa của buổi hội tụ này, cả buổi ngay cả cái bóng cũng không thấy.

Bạn tốt Giáp chạy một vòng trong hội trường xong, trở về thấy Bân Bân mặt không đổi sắc ăn xong một cái bánh bao, vội hỏi: “Dừng dừng dừng! Chú em không sợ vỡ bụng sao?”

Bân Bân nâng mắt lên: “Gi thế?” trong quán trà ngoại trừ điểm tâm của Trung Quốc thì không còn gì nữa hết, cậu ăn đến buồn nôn rồi mà vẫn chưa gặp được chính chủ, khiến cho Bân Bân vốn ôm ấp nhiệt tình nóng bỏng triệt để bị hắt một chậu nước lạnh.

Bạn tốt Giáp giật giật khoe miệng: “Chú em có thể làm quen người khác mà... À, anh chỉ cho chú xem, người đó đó, là bạn trai cũ gần đây của Cao Lăng, mấy tuần trước còn là bạn trai đó.” Là cái đêm cùng chú em 419 không thành đó. Bạn tốt giáp tự nhủ trong lòng. Hiển nhiên là hẳn biết rõ chuyện của Bân Bân và Cao Lăng — trên thực tế, khiến hẳn càng không thể tin là Bân Bân sau khi biết rõ ràng rồi mà vẫn biểu lộ có hứng thú rất lớn với Cao Lăng.

Bân Bân liếc mắt nhìn, lòng tràn đầy không cam lòng: Hừ, ẻo lả.

Bạn tốt Giáp chỉ chỉ người bên cạnh: “Còn người đó, là người kết giao lâu nhất trong lịch sử của Cao Lăng, được ba tháng đó!”

Bân Bân lại liếc mắt nhìn, không phải nhỏ ở trong lòng nữa, mà là vút nghi vấn trong lòng ra: “Tại sao anh ta đều kết giao trong thời gian ngắn như thế?”

“À, bởi vì Cao Lăng thực sự quá hiếm thấy đó mà.”

“...”

“Chú em tưởng tượng một chút nếu, nếu như bạn trai chú em thường xuyên giả thành phụ nữ, lại còn lạnh nhạt, bá đạo, ngay cả nói chuyện với mình cũng thấy phiền toái thì sao?”

“...”

“May mà bề ngoài Cao Lăng không tồi, bằng không thì đã sớm bị người ta tiêu diệt mất rồi.”

Đúng đó, may mà bề ngoài coi như cũng được. Bân Bân oán thầm, nếu như không phải bề ngoài coi như cũng được, khí chất hợp với khẩu vị của mình, lần thứ nhất đã để cho mình sáng khoái đến méo mó... Được rồi, nếu như không có những ưu điểm này (...), ai thèm để ý đến anh chứ.

“Đúng rồi.” Bạn tốt Giáp cúi đầu nhìn chiếc hộp trong lòng ngực Bân Bân một chút, tò mò nói: “Đây là cái gì? Là quà sao?”

Hừ hừ hừ, tôi gom tất cả tiền tiêu vặt tháng này để chuẩn bị lễ vật này đó. Bân Bân cười lạnh ở đáy lòng. Nhìn chiếc hộp quà màu hồng, đẹp dễ, tinh xảo, cái nơ con bướm màu lam nhạt cao quý tao nhã, vừa nhẹ vừa nhỏ được ôm vào trong lòng. Tuyệt đối là đồ thượng hạng! Nếu đem so sánh, món quà của người khác đều thua xa đó nhá! Ngay khi Bân Bân đang đắc chí về mặt Cao Lăng khi nhận được quà thì phát hiện lối vào quán trà có tiếng ồn ào—— ghé vào trên lan can nhìn xuống, đó không phải là Cao Lăng đấy sao!

Bạn tốt Giáp đang chuẩn bị hỏi món quà là gì, chớp mắt một cái đã thấy Bân Bân như một làn khói chạy xuống.

Bên này, Bân Bân vừa xuống từng bậc thang một vừa nhìn Cao Lăng lễ phép chào hỏi với mọi người, tim cũng sắp nhảy tới cổ họng luôn rồi —— Hôm nay, Cao Lăng không mặc trang phục phụ nữ, dĩ nhiên cũng không mặc áo thun quần dài như cậu, mà là lễ phục. Áo phục vừa vặn trang nhã càng hiện rõ ra eo dài chân thon của anh, khiến người khác cúi xuống thêm khát ướm ắt, giống như đi ra từ trong bìa tạp chí vậy. Tóc ngắn gọn gàng càng làm cho anh đẹp trai hơn, ngũ quan xinh đẹp, còn có đôi mắt vừa sâu vừa đen kìa nữa, hiện ra một chút khéo léo ôn hòa.

... Đâu phông, nhan không không có tôn nghiêm gì cả. Bân Bân vừa mạnh mẽ phỉ nhổ chính mình, vừa vui vẻ chạy xuống lầu —— “Cao Lăng ——!”

Mọi người đã từng hiểu rõ đang âm thầm cảm thán tâm tình tối nay của Cao Lăng không tệ đều dừng lại một hai giây.

Cao Lăng siết chặt nắm đấm, lại bị vướng bởi mặt mũi, chỉ lạnh nhạt mà nhìn cậu: “Có chuyện gì sao?”

“Sinh nhật vui vẻ!” Bân Bân cười hì hì tiến đến đối diện Cao Lăng, gần đến nỗi có thể tỉ mỉ quan sát làn da của đối phương: “Tặng quà cho anh nè!” Nói xong, còn đặc biệt lấy hộp quà được đóng gói tinh xảo từ trong ngực ra.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm: Hóa ra là tặng quà. Bân Bân khuyên Cao Lăng nhanh chóng mở ra.

Tự nhiên mí mắt Cao Lăng nhảy nhảy. Chặn xuống dự cảm không tốt, anh nhận hộp quà, từ từ mở nơ con bướm ra, nhẹ nhàng mở nắp hộp quà ra—— tiểu tử này hẳn là sẽ không đưa cái loại đồ chơi thấp kém mở ra thì sẽ nhảy ra một cái nắm đấm đó chứ?

Hiển nhiên, Cao Lăng, anh nghĩ quá nhiều rồi đó.

Hai love egg tình thú nhỏ nhỏ màu hồng, năm hộp áo mưa, còn có một hộp bôi trơn vị bạc hà nữa nha.

↑ Đơn giản như vậy đó! Bân Bân suýt nữa cười đến đập vỡ bàn ở trong lòng. Tất nhiên, trong hiện thực cậu cũng bật cười: “Ha ha ha ha ha ha ha ha! như thế nào? A ha ha ha ha ha!! Có trâu bò không? Ha ha ha ha ha ha!!”

Cao Lăng: “...”

Mọi người: “...”

Bạn tốt Giáp vừa mới đuổi tới nơi, mồ hôi lạnh cũng sắp chảy xuống luôn rồi.

Trước đó mình đã nói rồi mà, nói bởi vì Cao Lăng tính khí quá kém cho nên vạn năm bị quăng —— trọng điểm không phải là vạn năm bị quăng, mà là tính khí kém đó có được không! Chứng khiết phích cường bách gì gì đó Cao Lăng có; sĩ diện, thích giữ hình tượng, vân vân mây mây đều tuyệt đối có! Nếu đã chán ghét một người, vậy thì sẽ cắn răng nuốt ở trong đáy lòng, qua mười năm vẫn còn nhớ. Cho dù nói với bạn trai mình hơn một câu đều ngại tổn công, đối với người ngang nhiên cười nhạo mình sẽ trả thù như thế nào đây!? Mẹ ơi, quả thật là phim kinh dị.

Bân Bân không hề tự biết, cười đến nước mắt cũng chảy ra: “Ha ha ha ha anh có thể kết giao với tôi không?! Nhưng mà anh có thể nằm ở dưới không ha ha ha ha tôi đặc biệt mua cho anh đó —— ”

Cao Lăng mặt không thay đổi “Bộp” một tiếng khép lại hộp: “Đi theo tôi một chuyến.”

Bân Bân lau khôé mắt bật cười mà chảy nước mắt một cái, vừa mở mắt mà vẫn chưa rõ tình hình: “Hả?”

Bân Bân bị bắt đi.

Lúc chạng vạng.

Ven hồ L vẫn luôn mở miễn phí, được khen ngợi là phong cảnh tuyệt đẹp mà rộng lớn. Mặt hồ dưới ánh tà dương lặn dần ngọn sóng nổi lên màu sắc vàng ấm áp, cách đó không xa có du thuyền đang trở lại. Trong rừng cây thối tới từng trận gió lạnh, đã qua thời gian tốt nhất để ngắm cảnh, tất cả du khách đã về nhà từ lâu, trên đường nhỏ yên tĩnh chỉ còn lá cây đang tấu khúc, chớp mũi thoang thoang mùi hương của bùn đất, ngay cả hô hấp cũng không khỏi thay đổi mà cẩn thận từng li từng tí. Mơ hồ có thể nghe được tiếng huyền ảo trong quán trà.

Bị anh mạnh mẽ túm lại đây, Bân Bân thở một hơi, lại không có lòng dạ nào thưởng thức cảnh đẹp: “Này, anh làm gì thế!”

Cao Lăng lười phí lời, ấn Bân Bân lên một cây đại thụ, liếm liếm môi liền hôn lên.

Bân Bân bối rối. Cậu cho rằng anh có thể sẽ nổi trận lôi đình, có thể sẽ làm bộ giáo dưỡng rất tốt nên không xảy ra chuyện gì... Chuyện này nọ cậu cũng không sợ, từ nhỏ đã gây sự gặp rắc rối rồi, ai còn sợ cái này chứ—— chỉ là, bây giờ anh có ý gì đây?

Lúc này, Cao Lăng không chỉ là vừa hôn vừa gặm. Tuy rằng là đầu mùa đông mặc quần áo hơi nhiều, nhưng tay của anh vẫn vô cùng thuận lợi thăm dò vào trong quần áo Bân Bân—— lòng bàn tay lạnh lẽo chạm vào làn da ấm áp kích thích Bân Bân cả người đều run lên. Ngay sau đó, ngón tay có vết chai du tấu trước ngực mình, tay dùng phương pháp tình sắc nắn bóp đầu nhũ, hay hoặc giả là nhẹ nhàng lướt qua cái eo cực kỳ nhạy cảm, thậm chí là dùng ngón tay trêu chọc trên cái rốn, trên bụng.

Những nơi mẫn cảm chưa từng bị ai chạm qua bị anh trêu đùa khắp nơi, người anh em non nớt rất nhanh đã đứng thẳng. Bân Bân không nhận được lườm một cái: Lẽ nào ông đây trời sinh dâm dăng?

Cao Lăng cũng mặc kệ đối phương nghĩ gì. Anh chỉ biết mình đang bị lửa giận xông lên não, không tiêu diệt thì anh sẽ bị ức chế đến khó chịu. Rút tay đang tìm kiếm trên người Bân Bân lại, dứt khoát mò vào quần thanh niên, gầy gầy tiểu gia hỏa dâm loạn đứng thẳng lên kia, sắc mặt một tiếng: “Nhanh như vậy đã cứng rồi? Thế nhưng tôi không hề làm gì cả.”

“Anh rút đi...” Tất cả dây thần kinh của Bân Bân đều căng thành một sợi dây.

Tại công viên hoàn mỹ yên tĩnh như vậy, yên lặng không người, trong rừng, trên đường nhỏ, dưới thân của mình trống trơn như vậy, quần áo trên người cũng xóc xếch. Không cần nghĩ cũng biết đôi môi đã bị nam nhân gặm đến độ sưng lên, nhưng mà cho dù là như vậy, cậu vẫn là vô cùng khát cầu khoái cảm... Bân Bân lại không có tiết tháo, cũng phải ghét bỏ chính bản thân mình.

Một tay Cao Lăng mở hộp ra, cầm hộp bôi trơn kia, vô cùng đặc biệt chậm rãi mở nắp ra, quét ở trên tay một đồng lớn, chậm chậm thông thả mà đưa đến khe mông Bân Bân—— nhiều lắm, chất lỏng lạnh lẽo chậm rãi chảy xuống từ theo đùi trong nhạy cảm, trong khi giây chết, ngón tay đầy chất lỏng lạnh lẽo của anh đang đâm vào cục huyết khô khốc chặt chẽ kết hợp với vách bên trong ấm nóng, cứ như vậy chậm chậm rồi lại tàn khốc tiến công khiến Bân Bân suýt chút nữa kêu ra tiếng ——

Móa! Là vị bạc hà!

Định nghĩa về bôi trơn vị bạc hà ấy hả. Có vẻ không khác gì cảm giác tê dại sau khi ăn xong hai nồi lẩu cay to lắm... Tổng kết mà nói, vừa đau vừa thoải mái.

Cao Lăng liếm liếm khôé môi Bân Bân, giữa những hàng chữ chính là cười nhạo: “Sặc, thật dâm dăng, tự mình chọn loại bôi trơn này...”

Cút đi! Tôi chuẩn bị cho anh dùng đó! Ai biết sẽ dùng cho chính mình chứ! Bân Bân muốn chết. Bôi trơn có chút chất kích thích, chất lỏng lạnh lạnh đó dừng lại ở trong hậu huyệt, không ngừng bị ngón tay của anh khuấy lên, đảo, chất lỏng từng chút một kích thích vách nhạy cảm và tuyến tiền liệt. Mà ngón tay của anh lại tàn nhẫn không chịu đựng chạm đến điểm G dù chỉ một chút. Đừng nói là phía sau, ngay cả nam căn đứng thẳng ở phía trước cũng không có người an ủi. Thân thể bị xâm lấn không có cảm giác khó chịu hay thoải mái, thay vào đó là cảm giác uất ức vì dục vọng không có cách nào thỏa mãn.

“Đau...” Bân Bân phát hiện người đè mình căn bản không hề có ý định khuếch trương—— hoàn toàn là đang đùa mà. Như vậy thì chỉ có cách thay đổi sách lược thôi, vô cùng đáng thương mà cầu xin tha thứ.

Cao Lăng mặt không hề cảm xúc: “Sớm muộn gì cũng làm. Đau cũng vô dụng.”

... Xì, còn giả vờ đáng thương với Cao Lăng cái lông.

Bân Bân nỗ lực tránh thoát khỏi tay Cao Lăng, phát hiện Cao Lăng buông mình ra, cũng lấy ngón tay trong hậu huyệt ra, cậu hưng phấn bắt đầu tự mình động thủ ăn no mặc ấm —— tuy rằng thật sự là có chút không biết xấu hổ, nhưng trước mắt chỉ có cái hồ thôi mà?

Cho nên, khi Cao Lăng lấy love egg từ trong hộp quà ra, qua loa xem xong sách hướng dẫn, lúc ngẩng đầu lên, mới phát giác trạng thái của thanh niên trước mặt —— trên mặt ửng hồng mang theo tình dục, áo mất trật tự, nam căn trơn bóng dưới thân cao thẳng, tay của thanh niên tự tuốt nó, cuống họng lại phát ra tiếng rên rỉ dục vọng chưa thỏa mãn, ngay cả cái miệng vừa trắng vừa hồng cũng không có cách nào thỏa mãn mà hơi lay động, loáng thoáng có thể nhìn thấy chất lỏng trong suốt gì đó chảy xuống...

Cao Lăng: “... Chưa thỏa mãn đến thế sao?”

“Phi, phi —— a a... Tôi... Tôi chỉ là.. Sao anh còn chưa cút...” Tự mình đang tuốt để tìm khoái cảm nhỏ bé, nhưng Bân Bân vẫn là không chút nào yếu thế mà phản bác trở lại, lại phát hiện anh cầm quả hình tròn xinh xắn—— đó là gì?

Cao Lăng ép lên người, dùng đầu gối nhẹ nhàng cọ đùi Bân Bân bởi vì lộ trong không khí mà có vẻ hơi lạnh, tay trái cầm hai cái love egg màu hồng phấn kia, từng cái từng cái mà nhét vào hậu huyệt Bân Bân —— love egg lạnh như băng dính vào một chút chất lỏng bôi trơn, love egg cực kỳ nhỏ cũng chỉ to bằng hai ngón tay của anh thôi. Mà cho dù là như vậy, tiểu huyệt bị đồ vật lạnh như băng trực tiếp tiến vào, vẫn làm cho Bân Bân đột nhiên run lên. Đặc biệt cái đầu tiên đi vào hoàn toàn dán vào tuyến tiền liệt, cái phía sau hướng về một nơi khác trên cửa huyệt, chặn tuyến tiền liệt lại. Hậu huyệt bởi vì không có cách nào khép kín mà nhanh chóng sung huyết, chất lỏng bôi trơn bạc hà lạnh lẽo tí tách chảy xuống, khiến toàn bộ cảm quan của Bân Bân đều tập trung về một chỗ, ngay cả nam căn đang cương ở phía trước cũng không có lòng mà chiếu cố.

Nhưng mà, Cao Lăng nhét love egg vào còn ngại không đủ, ngón tay thăm dò vào ác ý chuyển động, tay phải lấy dụng cụ điều khiển từ xa mở mức kém nhất. Love egg ông ông nhẹ nhàng rung lên, ở trong hoàn cảnh cực kỳ yên lặng này càng lộ vẻ dâm mỹ không thể tả. Bân Bân giống như là kịp phản ứng, càng thêm mất công tốn sức mà tuốt phía trước của mình, cũng không lâu lắm, dương vật cậu liền xì xì xì xì mà bắn ra bạch tinh —— thế nhưng, dù cho cao trào khiến cho người ta phát điên đã qua, hậu huyệt đang rung lại không có chút dấu hiệu dừng lại nào, hậu huyệt có nhiều chất lỏng hơn tí tách mà chảy xuống theo đùi, mà Bân Bân đã không muốn đi suy nghĩ những thứ đó là cái gì nữa.

“A a a a... Anh... Dừng lại...”

Cho dù là thân thể trẻ khỏe, dương vật cũng không cách nào nhanh chóng đứng thẳng lên sau khi cao trào, mà love egg rung kích thích tuyến tiền liệt mang tới khoái cảm là thật, Khoái cảm ở hậu huyệt giống như có dòng điện chạy qua, nhưng bao tình hoàn không cách nào nhanh chóng chế tạo tình trùng được, chỉ có thể nửa mềm. Cái loại hai bên chênh lệch này khiến Bân Bân sắp phát điên lên rồi. Nhưng hiển nhiên, người đàn ông trước mắt cũng không có bởi vì thương cảm mà dừng lại động tác.

Tay Cao Lăng dù bận nhưng vẫn ung dung mà đem dụng cụ điều khiển từ xa để vào túi tây trang, động tác lễ độ mà ưu nhã giúp Bân Bân kéo quần lên, thậm chí còn như là động viên mà vỗ nhẹ: “Đi thôi, đến nhà tôi.”

Khóe mắt Bân Bân bài tiết ra nước mắt sinh lý, chỉ có thể xin tha: “Xin đấy, tôi sai rồi còn không được à Ừ a a a, tôi tôi... Anh dừng cái thứ xấu xa đó lại đi! Lấy ra!”

Cao Lăng quay đầu, như là hơi kinh ngạc, nhíu mày: “Đừng làm loạn, sao có thể chứ.”

Bân Bân đối với mình vào lúc này mà vẫn có thể bởi vì nhan không mà tim nhảy lên bịch bịch là bó tay rồi. Chỉ có thể từng bước run run mà theo ở phía sau, cuống họng phát ra tiếng rầm rì rầm rì như mèo kêu, ngay cả chân cũng đang run rẩy. Bởi vì cao trào mà hai má hồng hồng cũng biến thành trắng bệch. Cao Lăng đi ba, bốn bước, mới phát hiện Bân Bân còn rớt ở phía sau, bất mãn mà dừng chân một chút, đợi khi Bân Bân đuổi tới, vẻ mặt không kiên nhẫn nữa ôm nữa đỡ đưa lên xe.

Buổi tối vừa mới bắt đầu đây.

6. Chương 6

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Bân Bân vừa ngồi lên trên xe, cả người đều cứng lại.

Vốn là lúc đứng thẳng chỉ cảm thấy love egg vừa rung vừa trượt trong hậu huyệt, còn có loại cảm giác sợ hãi rớt ra. Thế nhưng khi ngồi cạnh ghế lái xe, hai cái love egg nho nhỏ kia càng thêm hưng phấn mà tần suất rung lớn hơn. So với sợ hãi khi đứng, hiện tại càng giống như là ve vãn chân chính —— cứ đùa, ai muốn loại ve vãn này chứ!

Tuy rằng nói là nói như vậy, nhưng love egg rung nhẹ trong hậu huyệt xoáy lên một tầng dâm dịch, nó dính sát vào điểm G, điều đó là cực kỳ tàn nhẫn mà lại khiến người ta muốn gãi đến phát điên. Cái kia sâu xa trên thành ruột lại càng mãnh cảm hơn, rõ ràng là cảm nhận được hậu huyệt lạnh như băng như thế, dụng cụ không ngừng rung, một loại khoái cảm kì dị mà lại vì diệu vợi tới từ hậu huyệt. Ngay cả cơ thể mới đạt được cao trào không bao lâu cũng bắt đầu hưng phấn, Bân Bân từ cầu xin tha thứ dần dần biến thành thở dốc ngọt ngào. Nhưng mà cậu không dám cử động, ô tô đã vững vàng mà chạy trên con đường trở về nội thành, bên cạnh là xe đến xe đi, đèn nê ông thành thị mờ ảo chiếu rọi làm cho cậu có loại ảo giác bại lộ dưới ánh đèn.

Cao Lăng vừa lái xe, khóe mắt tình cờ liếc nhìn tình hình của Bân Bân, giọng nói cũng không thay đổi dù chỉ một chút: “Nhấn nhện, lập tức tới ngay.”

Hừ, vậy có muốn tôi nhét love egg vào hậu môn của anh không? Bân Bân nói không ra lời, gắt gao cau mày, cố gắng khống chế cuống họng rên rỉ —— nhưng mà vô dụng. Không biết có phải là ảo giác hay không, phạm vi rung của love egg càng ngày càng lớn, cậu không có cách nào khống chế mình không động tình.

Mà không khống chế được, Bân Bân sẽ sợ sao? Đương nhiên là không rồi.

Đôi mắt Bân Bân chuyển động, nhìn hạ thân của anh xuyên qua quần tây —— không phải đã nửa cứng rồi đó sạp? Phát hiện hiện tượng này không hiểu sao tâm tình Bân Bân chuyển biến tốt đẹp, thẳng thắn trầm thấp rên rỉ: “A a a... Không được... Ôi... Quá, quá nhanh a a a —— dừng lại đi a a a...” Để chứng minh cậu khó có thể ức chế dục vọng, ngón tay trắng bám vào trên ghế dựa, cả người hoàn toàn dựa vào trên ghế, đùi giữa hai chân cọ sát vào nhau, tựa hồ là vì giảm bớt dục vọng.

Cao Lăng run tay một cái, nhưng rất nhanh đã khôi phục dáng vẻ bình tĩnh, lạnh lùng nói: “Đừng ồn.”

Bân Bân mới không quan tâm chuyện này. Cậu trải qua hai mươi mấy năm phản nghịch —— có thể nói, từ khi sinh ra đã biết nên quấy rối như thế nào, chơi bẩn như thế nào rồi. Đọc truyện đồi trụy, xem phim AV, vân vân mây mây còn ít sao? Bân Bân chỉ hồi tưởng vài giây, giáo hoạt giống như tiểu hồ ly nháy mắt một cái, tăng thêm tiếng thở dốc: “A a... Không xong rồi... Bên trong thật là ngứa... A a a... Xin anh giúp tôi hết ngứa đi... Tiểu, tiểu huyệt ẩm ướt... đang chảy nước a a...”

Mới vừa nói xong, Bân Bân cũng sắp ới ra, lại phát hiện xe rõ ràng nghiêng qua một bên, nhắt thời mừng tít mắt, dùng hết sức mới trở về dáng vẻ tình dục khó nhận: “Ôi, Cao Lăng... Xin lỗi mà... A a a a tha cho tôi đi a —— phía sau thật là ngứa, thật khó chịu nha... A, a anh tiến vào đi... Tôi muốn thịt heo bồng giúp tôi hết ngứa...”

Kết.

Ô tô dừng lại rồi.

Cao Lăng tàn bạo mà khởi động một lần nữa, vừa quay đầu căn răng nghiêng lợi nói: “Đừng! Ồn!”

Đay lòng Bân Bân hô cắt một tiếng, liếc đùng quần đối phương một cái: Chặc chặc chặc, ngẩng cao như vậy.

Dọc theo đường đi Cao Lăng quả thực là điên cuồng vượt đèn đỏ, ở trung tâm thành phố còn có chút kiêng kỵ, vừa vào nơi không có camera, liền dứt khoát phóng ào một cái tới khu chung cư. Bân Bân chờ xe dừng xong, run run rẩy rẩy mở cửa xe đi xuống, mắt vừa nhìn khu chung cư cao ốc trước mắt vừa chặc lưỡi—— chung cư xa xoea ở trung tâm phố đó nha... có đem cậu bán đi cũng không mua nổi. Còn đang cảm thán, Cao Lăng nắm cổ tay cậu lôi đi.

Thang máy rất nhanh. Cao Lăng bước nhanh đi tới, ánh mắt lại tập trung nơi cái lều nhỏ của Bân Bân bị xoa nắn đến đỏ mồn. Cơ hồ là dùng tốc độ nhanh nhất mà mở cửa, kéo Bân Bân vào, cởi giày, một giây sau liền trực tiếp cúi xuống gặm cắn khoe môi Bân Bân. Hai người đều đang đứng giúp nhau hạ tình dục đốt người.

Bân Bân còn chưa kịp thấy người nhà của Cao Lăng là ai, trong trạng thái bận bịu này thừa dịp khe hở khi hôn môi thở hổn hển nói: “Đừng... Đừng... đến phòng tắm...” Đùa gì thế, hai cái love egg không ngừng rung kia còn đang ở hậu huyệt đây này!

Cao Lăng không phản bác, hai người hôn hôn gặm gặm đụng phải không ít thứ mới đến được phòng tắm. Gần như Cao Lăng dùng một tay lột quần Bân Bân xuống, vỗ vỗ cái mông đầy đặn mềm mại, quay Bân Bân lại, mới tiếp tục quan sát —— Cái mông Bân Bân cực kỳ có thịt, mềm mại, trắng trắng, cực kỳ mê người vểnh cao. Nhưng mà cái tượng trưng cho dục vọng ở giữa đùi đó vẫn còn lưu lại rất nhiều chất lỏng trong suốt, không biết là chất lỏng của chất bôi trơn hay là dịch của tuyến tiền liệt bài tiết ra, trên cái đùi run run cũng có dấu vết chất lỏng đã khô. Tiểu huyệt bị che lấp ở nơi sâu xa, nhưng chỉ cần nhẹ nhàng đẩy khe mồn ra là có thể nhìn thấy màu đỏ đỏ, lồi vào có dính chất lỏng dâm mỹ óng ánh đang hơi rung động. Dây điện của hai love egg nhỏ xinh vẫn còn treo ở bên ngoài, nhẹ nhàng lôi kéo liền lộ ra một chuỗi dâm thủy.

Cao Lăng vô ý mà nuốt nước miếng một cái. Nhưng mà vẫn tập trung tinh thần mà kéo dây điện ra ngoài. Anh kéo love egg ra khỏi hậu huyệt, love egg không ngừng rung bị kéo đi, thay đổi vị trí, chiếu cố chỗ vách hang mẩn cảm khác, kích thích Bân Bân khẽ nói: “Anh anh anh... Nhanh lên một chút!”

Cao Lăng nghe vậy, dứt khoát dùng sức kéo ra —— cũng không ngờ đến, cái tiểu huyệt dâm dăng ướt át này lại chặt chẽ giữ lấy hai cái love egg đang rung kia như thế, hai cái love egg dính quá nhiều chất lỏng, dẫn đến lúc lôi ra tiểu huyệt hồng hồng vồn lưu luyến không muốn nhả ra. Lúc hoàn toàn kéo ra còn phát ra tiếng “Phốc phốc”. Cao Lăng đóng chốt mở, mang hai quả cầu dính đầy chất lỏng dâm mỹ đó đưa đến môi Bân Bân: “Liếm.”

Cái này, sao được chứ... Da mặt Bân Bân dày như thế cũng không chịu nổi mà đỏ bừng lên. Đặc biệt là quả cầu kia còn mang theo chất lỏng trong suốt, rất rõ ràng là do tiểu huyệt của mình phân bố ra...

Cao Lăng liếm liếm vành tai của cậu, lặp lại lần nữa, nói: “Liếm.”

Bân Bân nửa khép mắt, run rẩy vươn đầu lưỡi ra, nhẹ nhàng chạm quả cầu một cái, lập tức giống như bị điện giật mà lui lại —— mà cho dù là như vậy, cũng có thể rõ ràng cảm thấy hô hấp người đàn ông phía sau rối loạn một chút, như là trừng phạt mà khẽ cắn vành tai của hắn, mơ hồ nói không rõ: “Sặc, yêu tinh dâm dăng.”

Vẫn là ngữ khí lạnh lùng mang theo chút bất mãn, thế nhưng lại có thể nghe được có tình dục trong đó.

Cao Lăng lập tức mạnh mẽ đóng nắp bồn cầu xuống, cởi quần, vỗ vỗ cái mông đầy đạn của Bân Bân: “Ngồi xuống.”

Bân Bân vừa quay đầu lại suýt chút nữa nhũn chân luôn. Thô to như thế, tính khí màu đỏ tím... Cao Lăng không kiên nhẫn được nữa, ngẩng đầu hôn linh tinh lên khe mông: “Nhanh lên một chút.”

Lúc này Bân Bân là run chân thật, theo bản năng mà ngồi xuống, tính khí thô to của anh trực tiếp đâm vào tiểu huyết. Có chút đau, Bân Bân không dám có nhiều động tác, nhưng duy trì động tác làm chân tê dại này không được vài giây, không nhịn được tự mình đặt mông ngồi xuống, suýt chút nữa còn đề lên bao tinh hoàn của anh. Đợi đến khi tư thế đã được điều chỉnh tốt, cơn thịnh của anh đã hoàn toàn đi vào, đâm thẳng vào vách ruột. Bị tiểu huyết ầm ụt mềm mại bao bọc lấy, Cao Lăng cũng không nhịn được thở dài một tiếng: “Cậu có nhớ vừa rồi có nói muốn kết giao với tôi không?”

Sống lưng Bân Bân cứng đờ: “Nhớ, nhớ... sao vậy...”

Anh thờ ơ đỡ lấy eo của cậu: “Kết giao thì có thể, chỉ là... mặt đỏ của cậu phải ngoan ngoãn một chút đó nha.”

“A?! Đừng nói với tôi là —— ”

Lời còn chưa nói hết, Bân Bân bị anh va chạm mãnh liệt chỉ còn lại tiếng thở dốc nhỏ vụn. Cho dù là được cười, dường như anh cũng muốn giữ lấy quyền chủ động. Côn thịnh hung hăng đâm vào, hoặc là ma sát vách tường, hoặc là nghiền ép lên điểm G. Lúc này không phải là trực giác sau khi say rượu, mà là có chứa kỹ xảo tiến công. Anh không nhanh không chậm đâm vào như bình thường, rồi đổi thành hung hăng va chạm, kỹ xảo đơn giản nhưng đủ để cho thanh niên dâm đảng không ngừng rên rỉ.

Bân Bân rên rỉ mang theo chút ghen ngào, thủ pháp chính cận một sâu của anh ngoại trừ khiến cho cậu rất thoải mái thì không còn gì khác, chỉ có không ngừng cầu xin tha thứ: “A... ưm a a a nhanh lên một chút... Không... Nhanh lên một chút a a...”

Cao Lăng không nhanh không chậm như trước mà rút ra đâm vào: “Hửm? Nhanh như thế nào?”

“Ưm... Tôi không biết... Anh nhanh lên một chút...” Khí lực toàn thân của Bân Bân đều dựa vào hai cánh tay của anh, cả người đều mềm nhũn ra.

Cao Lăng dường như kinh ngạc nhíu nhíu mày: “Vậy sao? Nhưng mà lúc ở trên xe không phải nói rất giỏi sao?”

...Sao anh lại thù dai như vậy chứ! Rất nhanh Bân Bân đã tuyệt vọng. Loại đùa giỡn khi đó và lúc động tình bây giờ không giống nhau... Có thể cảm thấy được anh càng ngày càng rút ra đâm vào càng chậm, thậm chí bây giờ là ngừng hẳn luôn, dù bận nhưng vẫn ung dung mà nhìn mình. Hậu huyết cực kỳ miễn cưỡng vẫn có thể cảm nhận được rõ ràng sự tồn tại của cự đại, nhẹ nhàng mà giật giật, khiến người không nhịn được được mà nhớ tới sự va chạm dữ dội của nó, hung hăng ma sát tuyến tiền liệt, cuối cùng run run bắn ra bạch tinh nóng hổi trong tiểu huyết, làm cho vách ruột có rút...

“A... xin anh... Bên trong thật là ngứa...”

“Cái gì?”

“Bên trong thật là ngứa...” Bân Bân cam chịu nói, nói liên hoàn: “A thật muốn thịt heo bồng cử động... đã chảy nước rồi ... đến làm tôi đi a a a...” Lời còn chưa nói hết, người đàn ông nhận tình dục phía sau đã lập tức bắt đầu rồi, quy đầu tàn nhẫn mà đụng phải tuyến tiền liệt, hoặc là ma sát vách hang miễn cưỡng, chất lỏng dâm đảng rất nhanh đã bị dẫn theo ra ngoài. Miệng nhỏ tham ăn mà mút lấy cơn thịnh, tiếng rên rỉ của Bân Bân cũng càng lúc càng lớn: “A a... Thật nhanh...” cậu vừa cố gắng phối hợp với Cao Lăng, vừa tự động tuốt dương vật đứng thẳng ở phía trước.

Cao Lăng cắn lỗ tai Bân Bân: “Lớn không?”

“A lớn, lớn a a —— quá nhanh... Ừ... Thật nhanh... A a...”

“Vậy sau này còn dám trò đùa dai nữa không?”

“Không dám... Không dám... Ưm... xin anh...”

Sắp đến cao trào, Bản Bản chỉ có một ý nghĩ như thế này: Làm tình, quả nhiên là phải như vậy!

Hai người thở hồng hộc sau khi làm xong, Ngay cả chân Bản Bản cũng lười nhúc nhích. Vấn đề là bệnh khiết phích kia của Cao Lăng đúng lúc phát tác, nhúng Bản Bản từ đầu tới cuối vào trong nước nóng, dùng khăn mặt lau, ngay cả bộ vị hậu huyệt cũng nghiêm túc xử lý, làm cho Bản Bản đã buồn ngủ giày vò đến đỏ mặt, cuối cùng mới lôi cậu toàn thân đã sạch sẽ thơm ngát tới trên giường trong phòng ngủ, lại tự mình dọn dẹp phòng tắm thêm một lần nữa — không nên cùng người khiết phích nói chuyện yêu đương mà!

Vốn là Bản Bản còn muốn trọn tròn mắt chờ Cao Lăng đến để ẩn ẩn đưa tình (...) mà nói sinh nhật vui vẻ, không nghĩ tới đợi nửa ngày vẫn chỉ nghe được tiếng vang trong phòng tắm, trở mình một cái, tựa như rất quen thuộc bực chán ngủ đến ngáy luôn.

Cậu giống như đã hiểu vì sao các bạn trai cũ của Cao Lăng đều quyết đoán chọn chia tay rồi...

Chờ Cao Lăng vất vả lắm mới hài lòng, tắm xong, thay đồ ngủ về phòng thì phát hiện cậu đã bao cả người trần truồng của mình lại thành một quả cầu. Anh đến gần nhìn, cậu đã sớm tiến vào mộng đẹp, còn trở mình, hừ mũi, quay đầu ôm ôm cái gối.

Y chang con heo. Cao Lăng nghĩ thầm, lại không tự chủ được nằm lên giường, đoạt đi một nửa chăn của cậu.

7. Chương 7

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Bản Bản mơ một giấc mơ. Trong mơ, cậu thấy Cao Lăng mặc đồ nữ, tóc dài bay bay, vẫn lãnh diễm mê người như thế, cậu ở trong mơ nhìn đến chảy nước miếng. Bản Bản đây ý nghĩ hạ lưu nhào tới giở trò trêu chọc, nhưng Cao Lăng lại kỳ lạ không có bất kỳ phản kháng nào, hai má hồng hồng khi được cậu hôn môi, ánh mắt lạnh như băng thường ngày vào lúc này lại chứa dục vọng, trong mắt ngấn nước... Bản Bản cực kỳ vui vẻ, lúc đang chuẩn bị làm bước tiếp theo, mỹ nhân dưới thân đột nhiên biến thành người đàn ông mang giày da, hung dữ nhìn cậu chằm chằm: “Cậu muốn chết à?”

“... Không muốn! Tôi sai rồi!” Bản Bản giật mình một cái, vừa mở mắt, lại phát hiện trần nhà này không phải của nhà mình.

À... Ngày hôm qua đùa dai tặng love egg tình thú cho Cao Lăng, kết quả lại dùng trên người mình, còn ba ba ba, lại còn rất thoải mái nữa chứ, cậu còn nói thiệt nhiều thiệt nhiều thiệt nhiều những câu chỉ có trong tiểu thuyết sắc tình... Bản Bản hồi tưởng lại, đập đầu vào gối — thế quái nào mà lúc đó không suy nghĩ gì đã nói ra miệng vậy trời?! Mịa, có phải lần sau trước khi làm mà có xem một cảnh hắc bang đánh nhau, khi Cao Lăng lên cao triều sắp bắn, sắc mặt âm trầm tới tận không rõ hỏi: Hàng đâu? Mang tới rồi sao? Sau đó cái thứ đồ chơi kia liền bắn phốc phốc ở phía sau... [Thâm thúy, quá thâm thúy, có ai hiểu =]]

Đệt, cốt truyện gì kỳ quặc thế này!

Không đúng! Ở đâu ra lần sau nữa chứ!

Bản Bản cũng bị chính mình dọa cho phát khóc. Lau mặt xong mới phát giác trong phòng không một bóng người, mà trên giường lớn, đệm chăn chỗ mình ngủ mất trật tự, ngay cả gối cũng sắp rớt xuống, mà bên kia giường lại ngay ngắn, ngay cả gối ôm cũng được đặt ở trên gối đầu như ở cửa hàng nội thất vậy.. Bản Bản đen mặt mà dựng gối mình lên, gấp chăn gọn gàng: Sẽ có người so sánh mi với anh ta, sau đó sẽ hiện ra sự chênh lệch giữa hai người.

Trên tủ đầu giường đã đặt sẵn quần áo sạch sẽ, sau khi Bản Bản thay xong thì ngênh ngang đi lại trong phòng — không có người, không để lại lời nhắn, khắp nơi đều rất sạch sẽ, ngay cả giảm một bước thôi cũng có cảm giác tội ác, càng khỏi nói trên cửa của mỗi gian phòng đều có treo *etiquette, mỗi ngăn kéo đều có chú thích... Đi dạo xong hết tất cả các phòng, cảm Bản Bản đã không nhặt lại được nữa luôn rồi.

(etiquette: mảnh giấy dán hoặc cột trên sản phẩm, ghi rõ tên hàng, cách dùng, giá cả.)

Được rồi, so với nơi này, phòng trọ nhỏ nhỏ kia của mình quả thật là quá bẩn ... Không, dù là phòng của nhà ai cũng đều bẩn hơn nơi này tất! Cao Lăng đúng là kỳ quặc mà!

Bân Bân cảm thấy cậu lại hiểu vì sao Cao Lăng sẽ bị người ta đá rồi.

Móc ra điện thoại di động còn đặt trong túi, chậm rì rì ấn gọi cho Cao Lăng, nhạc chuông chưa vang lên hai tiếng đối phương đã nhận —— “Chuyện gì?”

Giọng nói nam tính chứa từ tính của Cao Lăng đột nhiên vang lên bên tai làm cho Bân Bân sợ hết hồn, ngay cả nói chuyện cũng có chút nói lắp: “Há, à..à... cái đó...Anh đang ở đâu?”

“Ở công ty, đi làm.”

Ồ, cũng đúng, dù sao Cao Lăng cũng không phải loại sinh viên lười biếng muốn cúp học là cúp học như mình. Bân Bân tự bổ sung dưới đáy lòng. Cuộc nói chuyện lại rơi vào trong im lặng một lần nữa, đang lúc vắt hết óc để nghĩ ra chủ đề, điện thoại bên kia đột nhiên lên tiếng: “Đúng rồi, tối hôm qua cậu nói muốn kết giao phải không?”

Bân Bân: “—— Há?!”

“Hừm, xem ra tôi nhớ không lầm —— ”

Bân Bân hoảng rồi, gào lên với điện thoại di động: “Định mệnh! Đó là đùa đó! Là đùa đó! Ông đây là thằng nam! Tôi chỉ muốn tìm em gái thôi!”

“Không nên nói đùa... Tôi đồng ý kết giao. À, đúng lúc tôi cũng có chút thích hóa trang thành phụ nữ.”

Bân Bân nôn nóng mà đi tới đi lui trong phòng khách: “Anh có cần thiết phải chơi lại như thế không? Cao Lăng, anh là đồ nhân yêu chết tiệt! Biến thái chết tiệt! Đồ câu dẫn trai thẳng! Có quỷ mới muốn kết giao với anh!”

“Đã muộn, tôi đã gửi tin nhắn cho tất cả mọi người rồi.”

Cụp. Điện thoại bị dập máy tàn nhẫn vô tình.

Bân Bân đặt mông oán hận ngồi ở trên sàn gỗ, cắn răng nghiêng lợi tiến hành nguyên rửa cùng dự mưu trả đũa. Cùng lúc đó, mọi người vừa tỉnh lại sau khi trải qua buổi tiệc sinh nhật tuyệt vời vào tối hôm qua, đối với tin tức từ tin nhắn được gửi đến di động của mình đều sợ đến ngáy người —— Cao Lăng cùng trai thẳng đáng thương 419 không thành, chính thức, ở cùng một chỗ, cảm ơn mọi người! —— cảm ơn em gái mày! Tình hình này là sao? Thậm chí tối hôm qua bọn họ đều vây xem cậu nhóc thẳng nam bày trò đùa dai với Cao Lăng nữa mà, quần chúng ôm đầu đang say rượu: Không phải là sẽ bị đánh chết sao? Thế quái nào lại ở cùng một chỗ thế này?!

Cách xa trung tâm thành phố, trong một văn phòng độc lập của một tòa nhà cao tầng, Cao Lăng nhẹ nhàng mà thả xuống một phần văn kiện, dứt khoát thả điện thoại di động đã tắt máy xuống, nhú nhú mày: Đáng đời.

↑ người ta nói, đừng, trêu chọc, người thù dai...

Thường thường có một loại người, cho anh ta ăn ngon thì anh ta sẽ trở nên hậm hực, nhưng một khi làm cho anh ta rơi vào trong tuyệt cảnh, ngược lại sẽ làm cho anh ta càng thêm hưng phấn —— câu nói này đúng là đang hình dung về bạn học Bân Bân của chúng ta rồi! Trải qua cuộc gọi điện thoại vào buổi sáng, Bân Bân mơ mơ hồ hồ rơi vào trong tình trạng kết giao không tức giận chút nào. Cậu hoàn toàn không ý thức được: “Nói chuyện yêu đương là chuyện của hai người nên cậu có từ chối cũng không sao cả.” cách suy nghĩ bình thường này. Đối với cậu mà nói, tìm đường chết trả thù mới thú vị. Bởi vậy cậu không những không bỏ xuống điện thoại di động chạy mất dép, trái lại cả ngày đều ở trong phòng Cao Lăng vòng tới vòng lui, khi thì gọi điện thoại, khi thì lăm bầm: Ôi, cuối tháng rồi, kỳ hạn cho thuê phòng sắp hết rồi.

Hai giờ chiều, Bân Bân mang theo bao lớn bao nhỏ, trong tay xoay chìa khóa dự bị một cái, vui sướng hài lòng mở cửa.

Ba giờ chiều, Bàn Bàn mua mấy túi lớn không rõ là gì từ siêu thị vận chuyển vào cửa, kể cả khăn mặt, kem đánh răng, bàn chải đánh răng, đồ ăn vặt...

Bốn giờ chiều, Bàn Bàn bắt đầu rửa ráy, chuẩn bị, lúc nào cũng phát ra tiếng cười khi khi quỳ dị.

Năm giờ mười lăm, thức ăn bên ngoài đúng giờ đưa đến.

Năm giờ rưỡi, ngay khi Cao Lăng rút ra chìa khóa, lúc nhẹ nhàng mở cửa ra, mí mắt đột nhiên giật giật. Dường như có chuyện gì không hay đã xảy ra... Nhưng muốn nói có gì không đúng, từ cửa nhìn vào hà vẫn bình thường như mọi ngày, hình như cậu đã đi về nhà rồi. Ôm ấp dự cảm quỷ dị trong lòng, Cao Lăng từ từ để túi xuống ghế sa lon, nhìn xung quanh phòng khách một vòng, rất hiển nhiên, phòng ngủ, thư phòng đều không có người.

... Chẳng lẽ là phòng bếp?

Cao Lăng do dự một chút, vẫn là đi về phía phòng bếp. Tài nấu nướng của anh chỉ dừng lại ở mức nhập môn, cho nên thường xuyên ăn ở bên ngoài, phòng bếp trong nhà thường xuyên không có người sử dụng—

Một chàng trai đang phát ra tiếng cười khi khi trầm thấp, đem thức ăn mua ở bên ngoài để vào trong đĩa, màu sắc ảm áp của đèn phòng bếp chiếu vào trên người cậu, dường như có bầu không khí ảm áp diệu kỳ—mà quan trọng hơn là, cả người chàng đang trai trần truồng, hay nên nói là, trên người có mặc một cái tạp dề. Cậu đưa lưng về phía Cao Lăng, dây đeo tạp dề thanh mảnh kéo dài từ cổ, đến sống lưng bóng loáng rồi kết lại thành một cái nơ con bướm nho nhỏ trên thắt lưng, mà cái mông ở bên dưới lại đầy đặn mềm mại trắng nõn, thịt trên khe mông có chút rung rung theo động tác của cậu, khiến người khác muốn tìm kiếm địa phương thần bí ở bên trong. Cậu còn trẻ, làn da khỏe mạnh, cũng không quá trắng, nhưng cũng lấp loè ra ánh sáng mê người. Lẽ ra là cảnh tượng ảm áp, trái lại lại mang đến một chút dâm mỹ...

Cao Lăng: “...”

Chàng trai thật giống như mới phát hiện ra sự tồn tại của Cao Lăng, quay đầu lại cười cười: “Anh ~ về ~ rồi ~ à.”

Cao Lăng cứng đờ lui về phía sau một bước.

Cậu đưa ngón tay dính đầy mật ong lên môi, duỗi đầu lưỡi ra liếm liếm, cười đến khóe mắt đều híp lại: “Ăn cơm trước? Tắm trước? Hay là...” Ăn tôi trước?

Cao Lăng: “... Cút”.

Đậu xanh rau má! Đã làm như thế này rồi mà cũng không hiểu! Bàn Bàn suýt chút nữa thì phát điên, thẳng thắn quay người, ngồi ở quầy bar nhỏ trong phòng bếp. Từ góc độ của Cao Lăng, có thể nhìn thấy tính khí ngây ngô lúc ẩn lúc hiện dưới lớp vải hơi mỏng của tạp dề, độ cong mê người của đùi, cái mông trắng nõn đối lập với đá cẩm thạch màu đen của quầy bar lại càng gia tăng thêm mức độ mê người. Nhìn xuống, đôi chân thon dài của cậu cùng với bàn chân mủm mĩm, mỗi ngón chân đều tròn tròn trơn bóng, mập mập, lỏa thể mang theo ý tứ hàm xúc tình dục rõ ràng như thế ngồi ở trên quầy bar, khiến cho người khác điên cuồng phun máu mũi.

Cao Lăng nhắm mắt rồi lại mở mắt ra, kiềm nén tâm tình của mình, cố gắng làm mình bình tĩnh lại, nhưng trên mặt vẫn lạnh nhạt như lúc đầu, trong con ngươi màu đen thâm thúy dường như không có chỗ nào cho tình cảm: “Bẩn, xuống ngay.”

Bàn Bàn nghẹn một búng máu ở cổ họng: Vốn là muốn dùng kinh nghiệm phong phú khi xem phim để hấp dẫn anh, sau đó khi Cao Lăng thất thố thì sẽ phỉ mông một cái dương dương đắc ý trào phúng + rồi đi. Kết quả bây giờ thì sao, Cao Lăng ngay cả ánh mắt cũng không thay đổi là thế nào!

Cậu cũng không biết đây là lần thứ mấy cậu hiểu vì sao Cao Lăng lại bị đá rồi ...

Cao Lăng mặt lạnh quay người, quyết định từ bỏ nói chuyện với người không hiểu sao khiến cho mình rất khó chịu này, trở về phòng của mình. Bàn Bàn không gấp gáp, ngồi ở trên quầy bar chậm rãi ăn bánh ngọt mật ong, vụn bánh rơi đầy đất. Còn chưa ăn xong, gương mặt lạnh lùng của Cao Lăng đã quay trở lại, ngay cả nói chuyện cũng lạnh nhạt: “Cậu đang làm gì vậy?”

Bân Bân hai ba miếng nuốt xong miếng bánh cuối cùng, tròn tròn hai mắt: “Chúng ta không phải đã bắt đầu kết giao rồi à? Vậy thì tiện thể ở chung đi, cục cưng.” Chặc chặc chặc, anh cho rằng anh nói kết giao là ông đây sợ chắc? Không sợ thằng nam bị cưỡng bức, chỉ sợ thằng nam không biết xấu hổ — hai mươi hai năm phản nghịch, bạn học Bân Bân tỏ vẻ, cuộc sống ấy mà, vui nhất là lúc tìm đường chết. Anh muốn tôi như thế nào, tôi lại cố tình làm ngược lại đây, mình tổn thất tám trăm nhưng kẻ địch lại bị tổn thất một ngàn đấy nhá.

Cao Lăng quả nhiên là vô cùng tức giận: “Đó là nói chơi —” lời còn chưa nói hết, anh đã ngừng lại, mang theo tức giận tới tới lui lui đi vài vòng, cúi đầu xuống nhìn một đồng vụn bánh trên sàn nhà bếp sạch sẽ, càng tức giận đến đầu óc choáng váng: “Đi xuống! Đệt!”

Lúc này Bân Bân ngoan ngoãn đi xuống, tiến đến đùa giỡn mất hết tiết tháo mà hôn bẹp một cái đầy nước miếng lên trên mặt Cao Lăng, lớn tiếng hát ca dương dương tự đắc vẫy đuôi trở về phòng thay quần áo, chỉ thiếu không nhú mào, bỏ lại hai chữ đáng đời như Cao Lăng mà thôi.

Bên này, Cao Lăng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, cậu ta làm tất cả chuyện này đều do mình đưa tới, lại càng có thù tất báo hơn, suýt chút nữa lại liếc mắt giết cậu rồi — f**k...

8. Chương 8

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Bân Bân an an ổn ổn ở trọ lại trong ngôi nhà này, suýt chút nữa cao hứng đến nằm mơ mà cũng chảy nước miếng — không có tiền thuê nhà, không có tiền điện nước, cùng lắm là tốn phí khi đặt thức ăn ở bên ngoài mà thôi. Ở trong khu vực tuyệt vời, nhà trọ cực kỳ cao cấp, mỗi ngày còn có Cao Lăng không chút nào ngại phiền phức mà quét dọn.... Cái gì? Bạn nói Cao Lăng hai ba ngày lại mặc đồ nữ thì sao á? Cái chiều đã từng đuổi đi vô số bạn trai cũ trước đây của Cao Lăng đối với Bân Bân mà nói thì quả thật là giống như thiên đường.

Mấy người bạn tốt không nhiều lắm của Cao Lăng gần như đều vì tìm hiểu bát quái mà chọn ra tay từ chỗ Bân Bân, trong chớp mắt tin tức đã truyền khắp vòng nhỏ thành phố W — Trời ạ! Cao Lăng kết giao với một trai thẳng rồi! Bọn họ ở cùng một chỗ! Bọn họ xxoo nhiều lần rồi! ... Cái gì? Bạn nói trai thẳng là ai á? Thì chính là cái cậu đơn thuần đáng yêu 419 không thành thành lúc trước đó đó!

Quần chúng: Bị điên rồi!

Đối với lời đồn bị điên bay đầy trời của quần chúng, Bân Bân giống như không biết chút nào. Tuy rằng nhà trọ gần trung tâm thành phố này cách trường học có chút xa, khóa buổi sáng thường thường cậu lên lớp được thì lên. Với đại học phụ thuộc mà nói — trên danh nghĩa là sinh viên năm ba mà nói, chỉ cần thi có thể đạt yêu cầu là được rồi, vì nhà trường quản lý cực kỳ lỏng lẻo. Cậu mỗi ngày đều ở trong phòng lên mạng chơi game, sinh hoạt không khác gì khi ở phòng trọ trước đây cả. Chỉ có điều, tin đồn Cao Lăng sau khi kết giao thì “Thủ thân như ngọc” hiển nhiên là chân thật đáng tin. Trên căn bản, năm giờ rưỡi về nhà rồi thì sẽ không đi ra ngoài nữa, thỉnh thoảng sẽ thay đồ nữ đi ra ngoài tản bộ. Nếu như không phải Bân Bân muốn đi quán bar, Cao Lăng ngay một bước cũng không muốn đến chỗ đó.

Đương nhiên, trong lúc lời đồn đã càng ngày càng không đáng tin như bây giờ, Bân Bân muốn đi, Cao Lăng có không thích thì cũng phải đi theo.

Tối thứ bảy, thời gian hạnh phúc nhất là đây

~Bân Bân đã đoán chuẩn quy tắc làm việc và nghỉ ngơi của Cao Lăng từ lâu: Mười giờ ngủ, tám giờ dậy, quả thật là quy luật đến không đành lòng nhìn thẳng. Bây giờ đã hơn mười một giờ, chơi xong một ván game online, Bân Bân ngáp một cái, mở web sex thường ngày hay xem ra — Ô la la! Có ảnh tả thực mới! Chặc chặc chặc, cái này lộ... Bân Bân đặc biệt nghiêng tai lắng nghe động tĩnh sát vách: Ừm, đúng là đang ngủ. Ánh mắt mới quay lại, hô hấp dần dần nóng lên.

Dù sao đã hơn mười ngày, cậu thế nhưng cái gì cũng không làm—— không phải cậu quyết định từ bỏ lạc thú tìm đường chết trong cuộc sống đâu, mà là dùng kinh nghiệm phong phú cũng biết, nếu như liên tục tìm đường chết như thế, Cao Lăng sẽ nổi trận lôi đình mà đuổi cậu ra khỏi nhà mất.

Vậy thì không còn ý nghĩa gì nữa rồi. Cuộc sống của cậu và Cao Lăng đang từ từ thân thiết hơn, đây mới là điều thú vị nhất đó nha.

Hình ảnh trên màn hình laptop khiến cho Bản Bản nhanh chóng nóng lên, chỉ tiếc khuôn mặt của nữ chính không thích hợp lắm —— nếu mà đổi thành khuôn mặt Cao Lăng khi mặc đồ nữ đó thì, ánh mắt lạnh lùng, môi mỏng mím thật chặt, vẻ mặt cấm dục nhưng lại bày ra tư thế cực kỳ phóng dăng...

Bản Bản nuốt nước miếng một cái, lén lén lút lút quay tay.

Bên này, trong khi Bản Bản vô cùng thoải mái, thì Cao Lăng lại mỗi đêm đều không thể ngủ ngon được. Dù sao tuy rằng Bản Bản rất khéo léo khi chuyển vào, nhưng nghĩ đến đối phương là một thằng nhóc nhàm chán không ngừng đùa dai, đầu anh sẽ đau. Đặc biệt là khi cậu giả vờ, đôi mắt chớp chớp đó, ánh mắt nịnh nọt đó, không cái nào không làm cho Cao Lăng không mềm lòng, dù sao nếu như không nhìn vừa mắt thì cũng sẽ không ngay sau khi vừa chia tay đã chọn cậu để 419 rồi. Nhưng càng tiếp xúc với cậu, cao quý lãnh diễm thành quen Cao Lăng cũng có chút không chịu nổi rồi —— bạn trai trước kia, mới sẽ không chơi xấu, tìm đường chết khiêu chiến mọi giới hạn của Cao Lăng như Bản Bản. Ai cũng đều là người trưởng thành, theo như nhu cầu mà đến với nhau, sau khi phát hiện tính cách cứng nhắc ngạo mạn lại không hiểu phong tình của Cao Lăng, hai người cũng tan rã trong không vui.

Cao Lăng không bỏ xuống được mặt mũi đi nói anh không quen kiểu sinh hoạt này nên chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ. Giống như tối nay, anh chỉ cần nghe được tiếng trò chơi nhỏ ở cách vách là sẽ hoàn toàn mất ngủ.

Nhưng mà bây giờ, hình như không có tiếng trò chơi thì phải?

Cao Lăng trở mình. Anh không tin cậu sẽ đi ngủ vào giờ này, chỉ là vô thức mà lo lắng —— cậu sẽ không có suy nghĩ vẩn vơ gì nữa đó chứ. Lại trở mình, Cao Lăng thật sự là không chịu được đau khổ khi mất ngủ, ngồi dậy. Hừm, sửa sang lại giường trước cái đã, sau đó mới chậm chậm đứng dậy. Anh sắp thẳng lên làm quản lý, đối với người trẻ tuổi như anh mà nói thì đó là ao ước của người khác nhưng lại là trách nhiệm nặng nề. Thế nên quãng thời gian mất ngủ dài như thế này khiến cho anh khi làm việc cũng rất mệt mỏi —— đối với người là nguyên nhân mất ngủ lớn nhất, Cao Lăng giờ nào phút nào cũng duy trì cảnh giác.

Đi uống một ly nước lạnh đi...

Cao Lăng thở dài, xoa xoa mi tâm, thả nhẹ bước chân, đi ra khỏi phòng, đi thẳng về phía phòng bếp —— cửa phòng bên cạnh của cậu thế nhưng lại khép hờ.

Bản Bản cùng phần lớn người trẻ tuổi đều giống nhau, yêu cầu rất cao với sự riêng tư, rất ít sẽ khép hờ cửa một nửa như thế...

Cao Lăng do dự một chút, vẫn quyết định uống xong nước thì trở về phòng, nhưng rất nhanh, anh nghe được một vài tiếng động kỳ quái —— tiếng vải vóc ma sát trên ghế, tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ trầm thấp, thở dốc dâm mỹ... Cao Lăng mơ hồ đoán được đó là gì, từ khe hở của cánh cửa thấy được thân ảnh của cậu: Người nào đó đang quay mặt về phía màn hình laptop, không khó nhìn ra hai tay của cậu đang làm gì ở giữa chân, trên gương mặt non nớt bởi vì tuốt sướng mà ửng hồng.

“...” Cao Lăng trầm mặc vài giây, mở cửa đang khép hờ ra, lạnh lùng nói: “Không được văng lên trên bàn.”

“Cái —— a a a!” Bản Bản giật mình suýt nữa té từ trên ghế xuống, đỡ lấy mặt bàn rồi mới gào thét với Cao Lăng đứng ở cửa phòng: “Mẹ nó... Héo mắt thì làm sao bây giờ! Anh bồi thường cho tôi đi!”

Cao Lăng: “...” Lòng mày anh vô thức nhú lại, đi tới bên cạnh Bản Bản, sắc mặt nghiêm với hình ảnh người phụ nữ khỏa thân trong màn hình máy tính, khóe miệng nâng lên thành một đường cong: “Cậu vẫn là trai thẳng à?”

Bản Bản không giải thích được có chút chột dạ, nhưng lập tức không chịu thua trả lời: “Sao tôi không phải là trau thẳng?! Ông đây yêu thích phụ nữ thì có gì sai à?” Nói xong mới ngừng một lát, dường như nghĩ đến gì đó ngượng ngùng bổ sung: “Tuy rằng tôi đang kết giao với anh, nhưng, nhưng mà...” Nói được một nửa,

Bân Bân liền ngậm miệng lại, bởi vì vẻ mặt bây giờ của Cao Lăng thật sự là quá kinh khủng —— khuôn mặt không biểu tình, con mắt màu đen lạnh lùng dường như không có chút nhiệt độ nào, đôi môi mím thật chặt, khóe miệng hơi cong lên, độ cong cực kỳ ngạo mạn.

Không sai, Cao Lăng đúng là rất khó chịu.

Từ trước đến giờ chưa từng khó chịu như thế. Những người bạn trai cũ trước kia cho dù là vì lý do gì mà kết giao với hắn, ít nhất vẫn có một phần nghiêm túc. EQ Cao Lăng thấp đến không thể cứu chữa, anh cũng không hiểu tại sao nói chuyện yêu đương lại phải chấp nhận người khác nói gì nghe nấy, mỗi ngày chán ngấy ở cùng nhau, nhưng không có nghĩa là anh không đem chuyện này để ở trong lòng. Việc tối đa anh có thể làm được trong thời gian kết giao là cấm túc và đình chỉ mọi hoạt động xã giao, nhịn xuống sự không kiên nhẫn mà nghe đối phương lải nhải, tuy rằng cuối cùng thường thường sẽ không nhịn được (...). Đã từng cũng có ứng cử viên thuận mắt dường như có chút thích, nhưng đến khi đối phương đưa ra lời chia tay thì hai người vẫn chia tay trong hòa bình.

Cảm giác bây giờ, giống như là bạn tuy rằng rất không thích con mèo hoang thường hay cắn người ở dưới lầu kia, nhưng vẫn sẽ cho nó ăn, dẫn nó về nhà, nhưng con mèo hoang làm cho bạn tâm niệm đến mất ăn mất ngủ kia lại hung hăng cào bạn một cái: Chế chưa bao giờ thích cưng nha.

Cảm giác vô cùng uất ức, không có cách nào giận chó đánh mèo được, dù sao sai lầm này là do lỗi của anh không từ chối cậu vào đêm đó.

Sau lưng Bân Bân run lên hai cái, rụt rè sợ hãi nói: “Anh, anh làm sao vậy...” Hạ thân cậu bởi vì sợ hãi mà đột nhiên trở thành nửa cứng, chỉ là bây giờ cậu cũng không có tâm tình nào để tuốt nó.

“Không có gì.” Cao Lăng mặt không thay đổi quay người: “Không được văng lên trên bàn.”

Trong lòng Bân Bân đột nhiên tuôn ra một luồng dự cảm không lành, vội vàng lao đảo chặt vật bò dẫy, sốt ruột nói: “Tôi... tôi... tôi xin lỗi nha! Anh đừng nóng giận! Àch, Tại sao anh lại tức giận —— Anh đừng đi mà! Có chuyện gì vậy?!”

Cao Lăng quay đầu lại, phần nộ nói: “Không. Có. Gì!”

Bân Bân hơi rụt đầu lại, chỉ biết rằng Cao Lăng đang tức giận. Nhưng mà nguyên nhân là gì? Tại sao lại như vậy chứ?

Đối với cái người chủ trọ tạm thời này (...), Bân Bân tuyệt đối không muốn đắc tội đâu à nha. Cho ăn, cho uống, cho ở, gương mặt và dáng người đó có thể làm cho người nhan không như cậu mỗi ngày ăn được ba bát cơm lớn, thỉnh thoảng còn có thể trêu chọc một chút. Mặc dù tính tình anh lãnh đạm, nói chuyện ít nhưng vẫn sẽ lắng nghe cậu nói linh tinh... Có thể nói, thậm chí so với kinh diễm lúc gặp nhau lần đầu tiên, cậu càng thích Cao Lăng bây giờ hơn.

Tuy rằng Cao Lăng tính khí kém cỏi lại thù dai, nhưng cũng không có tức giận như lần này nha...

Bân Bân lắc đầu thở dài, không quay tay nữa, lén lén lút lút ghé lên trên cửa phòng Cao Lăng mấy lần.

Cao Lăng đương nhiên biết rõ Bân Bân đang làm gì, nhưng anh không muốn để ý nên mặc kệ, cao quý lãnh diễm từ trong xương làm cho anh không có cách nào hiểu được rốt cuộc bây giờ mình đang nghĩ gì.

Mãi đến tận khi đột nhiên có một khe hở ánh sáng lọt vào gian phòng tối đen —— cậu lén chuồn vào từ khe hở, lén lén lút lút lén lén lút lút đi đến bên giường, Cao Lăng rốt cục không nhịn được. Anh kéo cậu xuống, đề Bân Bân đang sợ hết hồn xuống giường.

Mang theo buồn buồn tức giận cùng tình dục không biết từ đâu đến, một cơn mưa nộ hôn rơi xuống.

9. Chương 9

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Từ khi bước chân vào con đường đam mê không lối về, trong sáng là cái chi chi:v

Mang theo buồn buồn tức giận và tình dục không biết từ đâu đến, một cơn mưa nộ hôn rơi xuống.

Bân Bân giật mình, cả tay lẫn chân đều giãy dụa, nhưng anh lại đè chặt thân thể Bân Bân lại, cánh tay bị đè lại đến đau buốt, Bân Bân vừa nghiêng mặt qua tránh bị anh hôn, vừa lấy chân tàn nhẫn đạp đầu gối của anh: “Anh làm gì vậy? Đây, đây, không được hôn... Tê chết tay tôi rồi! Anh buông ra!”

Sau đó môi Cao Lăng mạnh mẽ phủ lên môi Bân Bân, giống như đang tấn công vậy, bờ môi cọ xát, đầu lưỡi mạnh mẽ đảo qua khe hở trong hàm răng, quấn quýt trong cổ họng. Cao Lăng dường như không có cảm giác gì với sự phản kháng của Bân Bân, tại khe hở nhỏ giữa cánh môi sưng đỏ của đối phương trong khi hôn thấp giọng nói, giọng buồn buồn: “Đừng nhúc nhích.”

Bân Bân dừng một chút, anh thừa dịp đi vào, bàn tay luồn vào trong quần ngủ của cậu xoa nắn tên nhóc đang ngủ say kia. Hạ thân non nớt không chịu nổi sự khiêu khích như thế, dưới sự an ủi từ vết chai hơi mỏng của ngón tay cái thô ráp đã đứng lên rất nhanh. Tay Cao Lăng lộ ra trên lớp vải hơi mỏng của quần lót, dùng sức mà nhấn lỗ nhỏ trên dương vật, vừa xoa nắn, tuốt lên tuốt xuống, vừa đùa giỡn mà gầy gầy hai bao tinh hoàn. Hạ thân vừa rồi chưa được phóng thích so với trước đó càng thêm hưng phấn đến run rẩy, trên quần lót rõ ràng đã ướt một mảng nhỏ.

Bân Bân thoải mái đến thở dốc nho nhỏ, mơ mơ màng màng phản ứng lại: Tại sao anh ta nói đừng nhúc nhích thì mình không được nhúc nhích? Chuyên chế nha, chủ nghĩa phong kiến nha... Nhưng ý nghĩ này rất nhanh đã bị dập tắt. Anh bá đạo hôn môi cùng với thủ pháp an ủi đó khiến cho cậu không thể nghĩ được gì cả. Chỉ có thể cảm nhận được cơ thể của anh rất nóng, rất nóng, so với sự lạnh lẽo của mình, nhiệt độ của anh lúc này lại càng thêm chân thật.

Cao Lăng kéo quần ngủ cậu xuống, lột quần lót hơi mỏng kia xuống, liên tục gặm cắn môi và cổ cậu. Sau đó dừng lại một chút, như là đang do dự, rồi mới ngồi dậy, thay đổi tư thế, ngồi dậy, cúi xuống — chậm rãi ngậm người anh em đang cương của cậu.

“A —— Anh! A —— “

Cả người Bân Bân run lên một cái

Hình như đây là lần đầu tiên anh làm chuyện này, vừa há miệng ngậm đầu nắm vào mà đã có hơi khổ não mà dừng lại, dùng đầu lưỡi chậm rãi liếm lỗ nhỏ và cán đến ướt đầm, rồi mới từ từ ngậm cán vào trong miệng. Rõ ràng Cao Lăng rất ngây ngô với chuyện này, chỉ ngậm vào hơn một nửa rồi cũng không đi xuống, sau khi ngậm vào rồi cũng không biết làm thế nào, chỉ dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm cán. Cùng lúc đó, chóp mũi cao gầy cọ vào đám lông, dường như có chút ngứa, khoang miệng ẩm áp ướt át cũng ngậm thật chặt. Ngón tay của anh giống như thăm dò mà vuốt ve phần chưa được ngậm vào và bao tinh hoàn, đầu nắm trong khoang miệng càng ngày càng kích động nên có chút giật giật, cổ họng nhảy cảm thậm chí có thể cảm nhận được sự giật giật tràn ngập sức sống của nó, lỗ nhỏ càng bài tiết ra nhiều chất lỏng trong suốt tanh nồng hơn.

Bân Bân sắp đông cứng luôn rồi. Lần đầu tiên hưởng thụ sự phục vụ này khiến cho tay chân cậu luống cuống. Anh không hề có kỹ xảo gì, ngây ngô đến mức thậm chí không thu hàm răng lại, làm cho Bân Bân vừa đau vừa thoải mái. Khoang miệng ẩm áp chặt chẽ, ngậm trong nước bọt là kích thích nhất. Tay của cậu vô lực vùng vẫy, hai chân muốn khép lại chặt hơn, nhưng anh lại đang ở giữa...

Càng cảm thấy thoải mái hơn có lẽ là do tâm lý bị kích thích. Thường ngày anh cao cao tại thượng, vênh mặt hất hàm sai khiến bây giờ lại đang cúi xuống liếm ngậm hạ thân của cậu, cam tâm tình nguyện ngậm vào cả cây dương vật cương cứng. Đôi môi mỏng luôn tuôn ra những lời nói ác độc bây giờ đang kề sát ở dương vật. Động tác ngây ngô, không khống chế được mạnh nhẹ làm cho anh lộ ra mờ mịt. Làm chuyện cực kỳ dâm mê như thế, đôi mắt xinh đẹp đỏ của Cao Lăng luôn hạ xuống, lông mày dường như buồn bực mà hơi nhíu lại, mà dù cho như vậy đi nữa thì vẫn không hề yếu thế. Giống như là đang khen ngợi, hạ thân ra ra vào vào trong miệng đó, sau khi được nước bọt và dịch dục của chính mình thấm ướt, phát ra tiếng chụt chụt, dâm mê đến khiến người khác mặt đỏ tim đập.

“Đừng... Ừ—— cái này, rất bắn... Ạch a a —— ”

Bân Bân phát ra tiếng rên rỉ nhỏ vụn từ trong cổ họng, bân chân căng cứng thành một đường cong.

Nam nhân giơ tay đè lại căng chân Bân Bân vì không chịu nổi mà lộn xộn, dương vật trong miệng lúc này lại xì xì xì xì bắn ra. Tinh dịch tanh nồng nháy mắt tràn đầy khoang miệng, anh vội vàng nhổ ra, bạch trọc sền sệt chảy xuống từ bên khóe môi. Nhưng vẫn có một ít tinh dịch trực tiếp bắn vào cổ họng làm cho anh bị sặc đến ho khan. Nhưng cổ mùi tanh này vẫn tồn tại khắp nơi trong cổ họng, rất là khó chịu. Anh cau mày ngẩng đầu lên, lại phát hiện ngực cậu phập phồng vì vừa mới đạt được cao trào, đôi mắt đen láy giảo hoạt thường ngày lúc này lại tràn ngập nước mắt tình dục, ngay cả giọng nói cũng có chút khàn khàn: “Ày... Xin lỗi, tôi nhịn không được...”

Cậu ta đáng yêu ghê.

Anh bị ý nghĩ này của mình dọa sợ hết hồn, vội vàng dập tắt.

Ý xấu bất ngờ nổi lên, khóe miệng Cao Lăng khóe lơ đãng cong cong: “Ồ —— vậy thì lấy gì để bồi thường cho tôi đây?”

“Bồi thường? A ——” Bân Bân vẫn chưa tỉnh táo lại, ánh mắt cũng mang theo mờ mịt: “Tôi không biết...”

Cao Lăng ghen cười dưới đáy lòng, ngón tay trên chọc tên nhóc đột nhiên mềm xuống một nửa, lấy ngón tay nhấn ra tinh dịch còn sót lại: “Không phải cậu đang tự thử khi nhìn ảnh của phụ nữ sao?”

Bân Bân lặng lẽ trợn mắt.

“Có muốn bị làm đến bắn ra giống như phụ nữ không?”

Giọng anh giống như có chứa chất độc, Bân Bân vẫn còn đang trong hoảng hốt, ngay cả mình gật đầu cũng không biết.

Cao Lăng trực tiếp lật người cậu, ngón tay dính tinh dịch của cậu thông thả tìm được hậu huyệt đang ẩn nấp, nhẹ nhàng thăm dò tiến vào —— “Sặc, đây không phải là đã có nước rồi sao?”

Bân Bân nghiêng đầu, trên mặt giống như bị thiêu, đỏ bừng: “Không có! Anh đừng nói bậy!”

Rõ ràng chỉ cùng Cao Lăng làm qua mấy lần mà thôi... Mà thông qua hậu huyệt đã có thể lấy được khoái cảm mãnh liệt. Quá điên cuồng, làm cho không ai mà không nhớ kỹ. Bị người cũng là đàn ông ra vào xâm nhập, hậu huyệt có thể mang tới đau rát nhưng cũng không thể nào sánh bằng khoái cảm, cùng với tinh thần đã bay mất mang đến khoái cảm trên tinh thần, lại càng làm cho không người nào có thể quên. Ngay khi cơn thịnh nộ mạnh mẽ ma sát hậu huyệt, chính cậu cũng có thể cảm nhận được cơn thịnh rất có sức mạnh dừng mãnh và chạm trong đường ruột, đặc biệt là lúc trực tiếp chạm vào tuyến tiền liệt, dường như cậu không thể khống chế được nữa, sẽ giống như phụ nữ phân bố ra chất lỏng tuyến tiền liệt —— đây là chuyện cực kỳ xấu hổ, nhưng cũng làm cho không có người nào có thể không trầm luân. [hồi tưởng_ing]

Cao Lăng thở một hơi thật dài, tiếp tục từ từ mở rộng bằng ngón tay, nhưng đến khi cho vào ba ngón tay, eo cậu bắt đầu nhẹ nhàng bắt an vận vẹo: “Không được đâu... Nhiều quá...”

Ngón tay Cao Lăng cong trong vách hang một chút, quả nhiên cậu đau đến kêu thành tiếng. Cao Lăng chỉ có thể từ từ đưa ngón tay ra vào: “Nhịn một chút, chút nữa là được rồi.”

Bân Bân cắn cánh môi hoa. Cao Lăng ngẩng đầu liếc mắt một cái, bất mãn mà sặc một tiếng, lấy một cái tay khác vỗ vỗ mông thịt của cậu: “Đừng cắn môi.”

Bân Bân cắn môi dưới liều mạng lắc đầu, tốc độ lắc đầu càng ngày càng nhanh. Đôi môi vốn sưng tấy vì hôn môi lúc này lại càng đỏ tươi.

Cao Lăng hơi nhíu mày, ngón tay nhẹ nhàng móc gãi trong vách hang —— cậu không cắn môi nữa, bởi vì tiếng rên rỉ mang theo hơi thở ngọt ngào đã ra khỏi miệng, ngay cả ngậm miệng cũng không được. Tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ trầm thấp giống như mèo kêu, mang thanh tuyến tinh thần phần chân chỉ có ở người trẻ tuổi, không mềm mại như con gái, mà là có chứa tình dục khàn khàn. Đây là thời điểm thanh niên chuyển sang đàn ông thành thực đẹp nhất, ngay cả tiếng nói cũng bắt đầu trưởng thành. Đối với người sống lâu trong thế giới Hắc Ám mà nói, thì đó lại giống như ánh sáng mặt trời mê người trong thời khắc đêm mờ như thế này.

Khó nghe muốn chết. Cao Lăng mặt không thay đổi nghĩ. Khó nghe như thể thả ra ngoài sẽ gây nguy hại cho xã hội mất, chỉ nguy hại một mình mình là đủ rồi. [←.← biện minh]

Nhưng sau đó vẫn là bị người khác nghe được.

Lúc ý nghĩ này lóe lên trong đầu, là lúc Cao Lăng đã cởi quần ra, là lúc “cái đó” từ từ tiến vào hậu huyệt — trong lúc cảm thụ tiểu huyệt chặt chẽ bị mình mở ra từng chút, trong lúc cảm nhận khoái cảm khi được tiểu huyệt ướt át từ từ bao bọc lấy cán đó, Cao Lăng không cách nào tránh khỏi không nghĩ tới chuyện này.

Những người “Bạn trai” trước đều giống nhau, vội vã đi đến bên cạnh anh, rồi cũng vội vã dùng danh nghĩa chia tay để chạy mất.

Anh lay động thất lưng, còn thịt thô to tàn nhẫn đâm vào hậu huyệt của cậu, như là đang phát tiết tức giận. Giống như dụ dăng chưa bao giờ xuất hiện, mỗi một lần va chạm đều khiến cho bao tinh hoàn và mông thịt mềm mại phát ra tiếng “Ba ba ba” âm đặng. Còn thịt rút ra đâm vào làm cho miệng huyệt màu đỏ tươi không ngừng giật nảy lên, lại bị dương vật của anh đâm một lúc, chất lỏng âm dịch trong suốt bị cuốn ra ngoài theo, thậm chí thấm ướt cả lông của anh. Tay cậu tóm chặt ga giường, thân thể cậu không ngừng chuyển động bởi động tác của anh, hai gò má đều trở nên ửng hồng, rên rỉ càng ngày càng lớn.

Cậu ở lại hay là sẽ rời đi. Dù cho cậu có đặc biệt lại thú vị khiến cho tinh thần mình không yên đi nữa, cậu vẫn sẽ rời đi. Cậu sẽ trần trọc hầu hạ dưới thân người khác giống như thế này, lộ ra phóng dăng và xấu hổ chỉ có ở người trẻ tuổi, dùng tiểu huyệt chặt chẽ bao vây lấy dương vật người khác, phát ra tiếng rên rỉ âm đặng khiến người khác sôi trào. Hay là vẫn sẽ giống như lúc mới gặp mặt, đi về phía một cô gái xinh đẹp, gặp phải tình yêu chân chính hoàn mỹ trong tình một đêm.

Ý nghĩ như thế như bóp chặt lấy cổ Cao Lăng, làm cho anh không thể thở nổi.

Vô số tâm tình tiêu cực không ngừng xông tới, Cao Lăng không hiểu đó là gì, anh chưa bao giờ có. Chỉ có đem loại tình cảm khiến người khác không chịu nổi này thành hành động.

Dưới bụng Bản Bản lót một cái gối ôm thật dày khiến cho cái mông của cậu nhô lên thật cao, hai chân cố gắng tách ra để nghênh đón anh va chạm. Đây là động tác cực kỳ âm đặng khiến Bản Bản cảm thấy mất thể diện, nhưng cũng vì mới mẻ mà khoái cảm trùng điệp. Nam căn nóng bỏng của anh ra vào trong hậu huyệt, lúc nào cũng đang hành hạ thần kinh của cậu, chỉ có theo bản năng mà xin tha: “Đừng... Ừ, a a đừng... Quá nhanh...”

Cái đó của cậu đứng thẳng, cậu cố gắng lấy tay đi an ủi, nhưng cũng bị anh mạnh mẽ ngăn chặn. Cao Lăng nghiêng người xuống cắn vai cậu xuyên qua áo ngủ: “Không được nhúc nhích.”

Giọng Bản Bản mang theo tiếng khóc nức nở luôn rồi: “Đừng... Khó chịu... Ngứa...”

Cao Lăng đi lên liếm liếm vành tai cậu, lạnh nhạt lại tàn nhẫn mà ra lệnh: “Nhịn nhịn.”

“Nhịn không được ... Ừm... Cao Lăng, Cao Lăng...” Bản Bản khó nhịn mà nắm chặt ngón tay, nhưng bởi vì cậu kích động mà hậu huyệt co rút hơn. Bản Bản không biết mình đang nói cái gì, chỉ biết không ngừng xin tha: “Cao Lăng... Xin lỗi... Sau này tôi không đùa dai nữa. A, không được... Chậm một chút...”

Cao Lăng dừng một chút, hôn má cậu một cái: “Gọi ông xã.”

“Ông xã...” Bản Bản mờ mịt mở mắt, theo bản năng mà lặp lại.

Cao Lăng động thân một cái, mạnh mẽ gài qua tuyến tiền liệt một cái. Ngay khi tinh dịch nóng hổi bắn vào trong thành ruột, “cái đó” không có bất kỳ sự an ủi nào cũng run rẩy bắn ra. Bản Bản phát ra tiếng kêu “A ——” thật dài, chỉ cần là bị anh chịch là có thể đạt được cao trào, sự thật này hiển nhiên càng thêm có tính kích thích. Cao Lăng rút còn thịt ra, lộ ra tinh dịch màu trắng. Cậu nằm nhoài trên giường thở dốc từng ngụm, giống như là được cứu sau khi chết đuối vậy.

Cậu cố gắng ngẩng đầu lên, nhìn anh cũng đang thở hổn hển tương tự, khóe mắt còn vương lại nước mắt sinh lý: “Còn tức giận không?”

“... Hả?”

Cậu bĩu môi, hoàn toàn bỏ qua tay chân luống cuống, phóng đảng và biểu hiện ngậy ngô vừa rồi, trở lại bộ dáng bình thường, cầm giận bất bình tự lẩm bẩm: “Mịa, thù dai lại keo kiệt...” Dừng một chút, còn vô cùng phần khích mà bổ sung: “Tôi tự thắm một chút không được sao? Đây là sinh lý bình thường đó, có hiểu không?”

Ngay cả Cao Lăng cũng không phát hiện mình đang cười, giọng nói vẫn lạnh nhạt như bình thường: “Há. Vậy người vừa rồi bị làm đến bắn ra là ai?”

“Anh, anh anh anh ——” Bân Bân tức giận đến nghiêng đầu qua, phát hiện anh đã thản nhiên đi ra khỏi phòng, tức giận đến trợn tròn mắt.

Về phần sau khi anh quay trở lại phòng lần nữa, lau khô sạch sẽ cho cậu đang ngủ say từ trên xuống dưới và chính mình, đồng thời đóng gói cậu về phòng ngủ của cậu, đều là chuyện sau đó.

10. Chương 10

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

“Cho nên em mới nói, Cao Lăng, anh ta... có chút không đúng lắm.” Bân Bân sàu mi khổ kiểm nói với đầu điện thoại bên kia: “Trước đây anh ta có như vậy không?”

Giọng thánh thót tràn ngập bất quá của bạn tốt Giáp truyền đến từ đầu bên kia: “Không đúng à? Nói rõ xem nào.”

“Chỉ là em sắp phải thi cuối kỳ rồi, thế là mỗi ngày anh ta đều thúc em học thuộc lòng tài liệu kiểm tra. Đã thế ngày hôm trước lại còn mua một đồng tư liệu ôn tập bắt em làm hết.” Bân Bân kể khổ, lông mày vô cùng đáng thương mà nhăn lại: “Còn nữa, lúc em mới vào ở, một câu cũng không thêm bổ thí, lạnh giống như tảng băng. Vậy mà bây giờ mỗi lần em rời giường lại Chào buổi sáng! Ăn cơm đi! Nếu hôm đó em có tiết, anh ta sẽ mang về mặt khó chịu tiến vào phòng để đánh thức em, làm hại em mỗi sáng sớm đều run sợ trong lòng...” [Người ta ghim cứng rồi đó babe à, hắc hắc]

Bạn tốt Giáp quý dị trầm mặc một chút, như là đang sắp xếp lại ngôn ngữ, một lúc lâu mới mở miệng: “... Có phải lúc cậu ta đối mặt với chú đều lạnh lùng như băng, giống như chú đã làm sai chuyện gì rồi vậy. Hơn nữa, cứ hai ba ngày lại thay đồ nữ?”

“Đúng!”

“Cậu ta, có phải thường xuyên cưỡng ép cậu và cậu ta làm... khụ khụ?”

“... Đúng.”

“Có phải là chỉ cần chú em biểu hiện sợ hãi hay chống cự một chút thôi thì cậu ta lại càng thêm tức giận không?”

“Làm sao anh biết!” Bân Bân thở dài một hơi: “Em nghĩ rằng có phải là em đã làm sai chuyện gì rồi không, bằng không thì tại sao mỗi ngày Cao Lăng đều đối chọi với em? Hơn nữa, biểu cảm của anh ta hình như càng ngày càng ít..”

Bạn tốt Giáp nghẹn nghẹn, do dự hồi lâu mới nói: “Ừm, chuyện này, chú em có thể chủ động với cậu ta một chút...” Bạn học trai thẳng đáng thương này, chú em đã vì diệu lộ vào trong mắt của Cao Lăng rồi đó—— chớ nghĩ ngờ, Cao Lăng chính là dùng cách thức “yêu thích” như vậy mà đuổi đi mấy người bạn trai cũ trước.

Bân Bân rõ ràng không tin lờm một cái, sau khi tán dóc vài câu thì cúp điện thoại. Gần đây Cao Lăng quả thật là có chút quái lạ, tuy rằng cậu nhìn thấy gương mặt đó của Cao Lăng thì tức giận liền tan thành mây khói. Tuy nhiên, vẫn là không chịu nổi sự hờ hững lạnh lẽo, ánh mắt lạnh như băng của Cao Lăng —— Cao Lăng như vậy thì lại giống như lúc mới tiếp xúc với nhau, ngay cả nói một câu cũng giống như bổ thí,

còn thường xuyên làm mấy chuyện kì lạ làm cho người khác không thể hiểu nổi. Bân Bân không dám tìm đường chết nữa luôn, chỉ là trong lòng đầy nghi ngờ: Lẽ nào Cao Lăng cũng có dì cả?

[Dì cả: Mỗi tháng đều ghé thăm chị em phụ nữ =]]] Mà vào những ngày đó thì tính cách thường nóng nảy hơn, khó chịu hơn]

Àch, chắc là không phải đâu...

Bân Bân đau khổ ăn xong ngum mì cuối cùng, chuẩn bị đến trường.

Bên này Bân Bân nghĩ mãi mà không ra sự biến hóa trong khoảng thời gian này của Cao Lăng, còn Cao Lăng thì lại đi công tác từ hôm qua rồi. Từ dự định công tác trong một ngày lại trở thành hai ngày, công việc phức tạp khiến Cao Lăng bận rộn đến luống cuống tay chân. Nghiệp vụ công ty chi nhánh này rất lộn xộn, bảng báo cáo đều liên tục mắc sai lầm làm cho anh rất chỉ là đau đầu. Đặc biệt là lúc nhứt đầu, sóng điện não vẫn còn có thể phân ra một chút để nghĩ về chuyện khác — là một người thanh niên. Tóc bù xù, con người luôn xoay vòng vòng, thật giống như một phút cũng không ngừng suy nghĩ ra những thứ vụn vụn, khoe miệng gian xảo nhếch lên, chỉ cần nhìn thôi cũng làm cho tâm tình người khác tốt lên.

Bân Bân...

Cao Lăng giống như không thèm để ý đến mà nhìn bảng báo cáo trên bàn. Thế nhưng chỉ có anh mới biết mình không nhìn cái gì cả.

Anh đương nhiên biết trạng thái như thế này là gì. Cũng không phải rất hiếm thấy, mấy người bạn trai trước đây cũng có loại cảm giác này — giống như người bạn trai cũ kết giao lâu nhất ba tháng kia. Trong những người đó vẫn có vài người làm cho Cao Lăng động tâm, chỉ là đối phương thường thường cuối cùng vẫn là không chịu nổi cách thức yêu đương lạnh nhạt của anh, rất là uyển chuyển mà đưa ra lời chia tay. Mà sĩ diện như Cao Lăng, đương nhiên cho dù chết cũng sẽ không nói mình từng động tâm.

Anh không muốn như thế nữa.

Nhưng anh cũng không biết nên làm như thế nào.

Cao Lăng thở dài, cúi đầu xuống cào cào tóc của mình, khiến cho đồng nghiệp vẫn luôn lặng lẽ để ý đến anh hoảng sợ — Má ơi, Cao Lăng mặt lạnh đó thể mà lại cũng có loại tâm tình “Sầu não” á! Chẳng lẽ là công ty chi nhánh này thật sự không xong rồi sao?... Hình như cũng không giống mà.

“Tôi đi hút thuốc.” Cao Lăng nói với người đồng nghiệp đang ở trong trạng thái kinh hãi một tiếng, đi ra khỏi văn phòng, đi tới sân thượng — dĩ nhiên không phải là hút thuốc thật, mà là lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại — đương nhiên, Cao Lăng cũng sẽ không gọi cho Bân Bân. Sau khi hai tiếng “Đồ đồ” vang lên, bạn tốt Ất ở đầu dây bên kia không hiểu ra sao: “Cao Lăng? Tôi đang làm việc.”

“Tôi cũng đang làm việc. Cậu nói xem... người trẻ tuổi bây giờ thích gì?” Cao Lăng mới không giống như Bân Bân, nói tất cả mọi chuyện cho cái tên miệng không đứng đắn lại cực thích nhiều chuyện (như bạn tốt Giáp) đâu.

Chỉ tiếc, lần này Cao Lăng hỏi sai người rồi, bạn tốt Ất nghiêm túc đứng đắn hiển nhiên càng không hiểu cái đề tài này, dẫn đo một lúc mới chậm rãi mở miệng: “Cái này... Quần áo thủy thủ?”

Cao Lăng:???

“Hừm, em họ học năm nhất đại học của tôi thường nói thích nhất là đồng phục thủy thủ. Tôi thấy nó và nhiều đứa bạn của nó đều rất thích.” Bạn tốt Ất suy nghĩ một chút, lại nói: “Mặc dù là đồ con gái, nhưng mà có lẽ không thành vấn đề gì với cậu đâu.”

Thật sự... không thành vấn đề sao?

Cao Lăng nhìn bức ảnh nhận được trên điện thoại di động — trong sân trường, một người tóc dài xõa vai, một thiếu nữ xinh đẹp hết sức nhỏ nhắn xinh xắn mặc trên người váy thủy thủ màu đen, dưới cái váy ngắn là mông đùi trắng trẻo và vớ quá gối... Ồ, đúng thật là rất đáng yêu.

Thế nhưng mà nếu đưa cho Cao Lăng, đây là việc khó khăn như thế nào chứ!

“Không còn thứ gì khác nữa sao?” Cao Lăng ngừ khí gắt gỏng, xoay mấy vòng trên sân thượng: “Giống như các loại trò chơi hay manga chẳng hạn, tôi có thể mua những thứ đó về.”

Bạn tốt Ất hiển nhiên cũng do dự trầm mặc. Một lúc sau, Cao Lăng vẫn là thờ dài mà cúp điện thoại. Cúi đầu nhìn đồng hồ, vẫn là quyết định về nhà trước — về phần công tác ở đây hả? Trước tiên thu dọn hành lý đi về là được rồi. Quần áo thủy thủ à... Không biết công ty bạn tốt Ất có quần áo đó không.

Cao Lăng đi công tác không ở nhà, Bản Bản chỉ có vô cùng đáng thương mà ăn một ít đồ nướng ở quán ven đường. Mùa đông trời tối rất sớm, chờ đến lúc cậu hít nước mũi đi tới dưới lầu nhà trọ thành phố đã lên đèn nên ông, lướt đi qua xung quanh cho nên cậu cũng không phát hiện ra tầng kia của mình đang sáng đèn. Ngày hôm nay cậu mặc một cái áo lông mỏng đi ra ngoài, bây giờ đã sắp bị đông cứng đến choáng váng, ôm cánh tay, mơ màng đi thang máy lên lầu.

“Có thể coi là đến nhà rồi...”

Bản Bản thờ phào, chìa khóa xoay tròn vài vòng, đẩy cửa ra. Ồ? Cao Lăng đã trở lại rồi à? Bản Bản cúi đầu nhìn đôi giày đặt trước cửa của Cao Lăng, nghi hoặc mà kêu lên: “Cao Lăng? Cao Lăng?”

“... Cậu vào đi.”

Tiếng nói truyền tới từ phòng ngủ, chỉ là, thế mà lại là giọng nữ đã lâu không nghe thấy.

Bản Bản sờ sờ mũi, đổi giày, đi đến phòng ngủ chính. Đẩy cánh cửa đang khép hờ ra, cảnh tượng trong phòng ngủ thình lình đập vào mi mắt — gian phòng không có gì khác biệt, chỉ có Cao Lăng ngồi ở trên giường là khác biệt: Tóc dài xoa vai, khuôn mặt sau khi bị mái tóc dài bao phủ hiện ra nhu hòa êm dịu, vẫn là ngũ quan xinh xắn, ánh mắt lạnh nhạt, còn có váy thủy thủ màu đen nữa. Nơ con bướm màu trắng rủ xuống trước ngực, dường như là thiếu kiên nhẫn mà gác chéo chân, làn váy dài lại lay động theo, thậm chí mang tất dài quá gối bao vây lấy đôi chân ngày xưa chỉ mang tất đen để che dấu đường cong, còn lộ phần lớn hai cái đùi trắng nõn ra nữa chứ. So với trước kia, lúc này tuyệt đối là càng mê người hơn...

Bản Bản choáng váng.

Cao Lăng đúng là hay mặc đồ nữ thật, nhưng mà chỉ mặc đồ nữ khi muốn thả lỏng tâm trạng mà thôi. Bởi vậy lúc Cao Lăng mặc đồ nữ cũng thường thường có áo khoác, áo gió ở bên ngoài, ngay cả váy cũng chọn kiểu dáng đơn giản. Đặc biệt là lúc đi ra ngoài, rất sợ bị người khác phát hiện ra. Bản Bản rất thích thấy Cao Lăng mặc đồ nữ, nhưng lại chưa từng ảo tưởng đến việc Cao Lăng sẽ mặc váy thủy thủ gì đó, váy ngọt ngào các kiểu, quần áo “Đáng yêu” — Cho xin đi, bạn có thể tưởng tượng một người đàn ông cao mét bảy mặc vào loại quần áo đó không?

Chưa từng suy nghĩ qua.

Nhưng mà... Cao Lăng lúc này lại đẹp một cách kì lạ.

Rõ ràng rất mạnh mẽ không yếu đuối, thế mà sau khi Cao Lăng mặc vào lại khiến cho người khác càng có thêm dục vọng chinh phục, tựa như lần đầu gặp nhau đó, loại khí chất khiến cho người khác mê muội sâu sắc đó.

“Anh, tại sao anh lại mặc thành như vậy?” Bản Bản trong lúc lơ đãng sốt sắng mà nuốt nước miếng một cái.

Cao Lăng nhíu mày, cúi đầu nhìn mình một chút: “Không phải nói người trẻ tuổi đều thích cái này sao?”

Anh, anh cũng sắp ba mươi rồi đó người... Mặt Bản Bản đầy hắc tuyến, lại cực kỳ nhạy cảm bắt được vành tai có chút đỏ lên của Cao Lăng — có lẽ nào, Cao Lăng đang xấu hổ?

... Chuyện này nếu so với chuyện Cao Lăng thích mình còn không thể tin hơn nữa đó.

Nhưng lại không nhìn ra cái gì từ vẻ mặt của Cao Lăng. Con người màu đen của Cao Lăng chỉ nhìn chăm chăm vào Bản Bản, đôi mắt không cảm xúc rủ xuống, môi mỏng hơi khép mở, vẫn là giống như đang phát ra mệnh lệnh, ngữ điệu cao cao tại thượng: “Cậu không thích?”

“Hả..?” Bản Bản ngẩn người.

Cao Lăng trầm mặc một lúc, sắc mặt một tiếng: “Đi ra ngoài.”

“Hả? Tại sao —— ”

Cao Lăng lặp lại một lần: “Đi ra ngoài.”

“Uầy...”

Cao Lăng lạnh lùng nhìn chăm chăm Bân Bân.

Bân Bân rút đầu liền lui ra ngoài. Mắt thấy cửa phòng ngủ bị đóng lại, vai Cao Lăng mới hơi sụp xuống, xoa xoa mi tâm vì công tác và vội vàng chạy về mà uể oải đau đớn, từ xoang mũi phát ra tiếng hừ lạnh giống như ảo não và không cam lòng, vội vàng hóa trang làm cho anh rất không thoải mái, ngay cả lộ ra biểu cảm dưng thừa cũng cảm thấy phiền toái. Đặc biệt là cuộc nói chuyện vừa nãy với cậu. Rất rõ ràng, Bân Bân cũng không đặc biệt vui vẻ hoặc là có vẻ yêu thích, điều này càng làm cho Cao Lăng cảm thấy rất chi là nhụt chí.

Rốt cuộc nên làm như thế nào mới tốt đây? Làm bất cứ chuyện gì đều tỉ mỉ có kế hoạch, lần đầu tiên Cao Lăng cảm thấy hữu tâm vô lực [có lòng mà không có sức].

Bân Bân chui đầu qua cửa, đôi mắt xoay tròn nhìn chăm chăm vào Cao Lăng đang mệt mỏi: “Cần tôi mát xa vai không?”

“Đi ra ngoài.”

Bân Bân cố ý chạy vào, bắt đầu nghĩ linh tinh: “Anh làm việc rất bận sao? Không phải nói chỉ đi thị sát ở bên ngoài thôi sao? Vốn nói chỉ có một ngày thôi, tại sao ngày hôm nay mới trở về? Được rồi, tôi cũng sắp đi thực tập rồi...” Dù sao chỉ khi nào Cao Lăng có áp lực lớn hoặc là tâm trạng nóng nảy mới thích mặc đồ nữ.

“Đi ra ngoài.”

“Không muốn mà.” Bân Bân nhú mày chớp mắt với Cao Lăng đang đóng vai người xấu: “Tại sao tâm tình của anh lại không tốt? Không phải là bởi vì thích tôi đó chứ?”

Cao Lăng trầm mặc nửa ngày, không chịu nổi mà đánh Bân Bân một quyền, ngã xuống nhắm mắt lại giống như đang ngủ. Bân Bân nhe răng nhếch miệng mà ôm bụng, đi vào phòng bếp nấu một bát mì cho Cao Lăng —— về phần Cao Lăng đang giả bộ ngủ trên giường, tâm tình vạn phần phức tạp nhưng lại có không ai biết.

11. Chương 11: Biến, Biến Thành Mèo

Bân Bân lăn lộn ở trên giường, lười biếng mở mắt ra.

Hả? Tại sao Cao Lăng lại ngủ trên giường mình vậy ta?

Thân thể trần của anh chiếm nửa cái chăn, đưa lưng quay về phía mình, dường như đang ngủ say. Loáng thoáng có thể nhìn thấy cái lưng trơn bóng, lên trên chút nữa chính là tóc dán vào cổ, tai mèo màu đen... TAI MÈO?! Suýt chút nữa là Bân Bân đã la thành tiếng. Anh trở mình, mặt hướng về phía Bân Bân. Vẫn là khuôn mặt đó, ngay cả nhắm mắt ngủ say vẫn như bình thường, cái tai mèo đầy lông trên đầu thỉnh thoảng vô tình lười biếng giật giật vài cái..

Hình như trên đùi cũng có chút cảm giác kỳ lạ...

Bân Bân mở chăn ra nhìn —— quả nhiên, một cái đuôi mèo màu đen đang quấn lấy bắp chân mình.

Chuyện gì thế này! Trong nháy mắt, Cao Lăng đã biến thành mèo rồi sao?! Bân Bân suýt chút nữa không nói nên lời. Mới đây thôi còn nhìn thấy Cao Lăng mặc váy thủy thủ, bây giờ Cao Lăng đã biến thành nhân vật thú nhân trong manga mà cậu thích rồi sao? Đây là ảo tưởng gì vậy trời ——!

“Này... Cao Lăng... Tỉnh lại đi...”

Bởi vì Bân Bân cẩn thận lay lay, Cao Lăng nửa mở mắt ra, con mắt thường ngày lạnh nhạt đến không có tình người lúc này mang theo chút mơ màng khi vừa tỉnh ngủ. Đã thế, ánh mắt lại còn mê hoặc nhìn chăm chăm Bân Bân mấy lần, sau đó mới thở dài thật dài từ trong yết hầu, tay duỗi ra từ trong chăn, đầu lưỡi liếm liếm đầu ngón tay thon dài trắng nõn, mang theo không biết bao nhiêu là ý tứ tình sắc.

Đúng rồi, anh biến thành mèo rồi mà... Bân Bân triệt để choáng váng.

Cao Lăng rút tay vào trong chăn, ở trong chăn vắt lên eo vẫn còn mặc đồ ngủ của Bân Bân. Dáng vẻ dường như không thích áo ngủ lắm, như thể ghét bỏ mà kéo kéo, dứt khoát lột áo ngủ Bân Bân xuống luôn.

“Này! Anh, anh, anh làm gì thế?!”

Cao Lăng nhú mày, liếm liếm hai má Bân Bân, máy móc chậm rãi nhắm ngay đôi môi mà hôn xuống, cái đùi lớn càng cọ hạ thân Bân Bân khiến cho ham muốn tình dục mẫn cảm vào buổi sáng bị kích thích. Đã vậy, ngón tay có vết chai mỏng có chứa ý tứ tình dục còn lướt qua lưng Bân Bân, vuốt ve, còn cái đuôi lông xù dài thật dài lại đột nhiên cọ vào hạ thân Bân Bân.

Mình... thế mà bị một cái đuôi tuốt đến thoải mái như vậy... Bân Bân đối với sự không tiết tháo của mình đã sắp tuyệt vọng.

Lúc này không hiểu sao khi Cao Lăng mọc thêm tai mèo, đuôi mèo thế mà lại không có sự kiên nhẫn và kỹ thuật thường thấy, chỉ mang theo tình sắc mà cọ sát một lúc lâu. Cao Lăng thở một hơi, đặt Bân Bân ở dưới thân, tách hai chân cậu ra, ngón tay liền tìm kiếm ở giữa đùi — không có bôi trơn và màn dạo đầu, ngón tay trực tiếp đâm vào khiến Bân Bân có chút khó chịu. Nhất là cái ngón tay đang khuấy đảo hậu huyệt kia tình cờ cũng sẽ đụng phải điểm G ở gần miệng huyệt,.

“Đệt... Anh biến thành mèo rồi thì cũng quên hết kỹ thuật luôn rồi à?”

Cao Lăng không rõ vì sao, dường như lúc này anh căn bản không có cách nào nói ra lời, nhưng vẫn mơ hồ nghe được ý tứ của Bân Bân. Bị cười nhạo năng lực, Cao Lăng nhú nhú mày, tai mèo run lên, giống như trừng phạt mà cắn vào môi dưới của Bân Bân — không biết có phải bởi vì một phần cơ thể đã biến thành mèo hay không, hàm răng dường như cũng trở nên nhọn hơn, cắn đau muốn chết.

Ngón tay mạnh mẽ mà ra vào hai cái khiến chân Bân Bân mềm nhũn. Ngón tay thô ráp trượt trong vách tường mẫn cảm, cưỡng ép khiến cục huyệt thả lỏng. Nhưng cái phương thức cưỡng ép này lại chỉ khiến cho hoa cục cảm thấy đau đớn không chịu nổi, có nguy cơ sắp nứt ra đến nơi rồi. Đi đôi với sự đau đớn này còn có khoái cảm trong lúc vô tình ma sát đến điểm G. Cái cứng lên ở phía trước đã bài tiết ra chất lỏng, nhưng mà đau đớn ở hậu huyệt lại kéo thần kinh lại.

Ngay lúc đang khuyếch trương y như tra tấn, ngay sau đó, hạ thân cứng rắn của Cao Lăng chậm rãi đâm vào cục huyệt — Một phút bị tiến vào đó, suýt chút nữa Bân Bân cảm thấy hoa cục nữa đời sau của mình bị tét mất tiêu rồi. May mắn, kỳ lạ là chỉ có một chút trường đau, thậm chí không có cảm giác khó chịu mấy.

Lẽ nào mình có dị năng? Bân Bân oán thầm trong lòng.

Cao Lăng liếm Bân Bân từ lỗ tai cho tới cổ, cổ họng anh phát ra tiếng hừ lạnh mơ hồ không rõ. Còn thật dừng lại trong hậu huyệt Bân Bân một lát mới bắt đầu từ từ chuyển động — không phải đút vào giống như bình thường vẫn làm mà chỉ là ma sát đơn thuần, thậm chí không dám rút ra một tẹo. Bân Bân hơi nghi hoặc một chút, nhưng rất nhanh, cậu đã biết lý do.

Đệt! Đau chết người rồi!!

Trên JB của mèo có gai ngược!!

[JB: là cái đó đó, hay còn gọi là JJ =]]]

Cao Lăng đâm một cái khiến Bân Bân rùng mình. Trên dương vật mang theo những gai ngược tinh tế cứng rắn, lúc đâm vào thì không sao, nhưng mỗi khi rút ra lại tàn nhẫn mà ma sát vào vách hang yếu ớt mẫn cảm, hậu huyệt mềm mại nhanh chóng sưng đỏ, nhưng cảm nhận nhiều hơn lại là đau đớn dù là rất nhỏ. Bân Bân cắn một cái trên vai Cao Lăng, nhưng vẫn không thể chịu đựng được hậu huyệt đau đớn như thế. Hơn nữa, cho dù bị tra tấn như vậy thế nhưng vẫn có thể đạt được ít khoái cảm trong lúc đó. Thứ khoái cảm

này hoàn toàn là từ đau đớn mà ra, mãnh liệt rồi lại khiến người ta cảm thấy thống khổ. Vì thích ứng cự vật có gai ngược này, hậu huyết thậm chí còn nhanh chóng phân bố ra chất lỏng để làm dịu đi — nhưng lại hoàn toàn vô dụng. Chỉ cần côn thịt bắt đầu đâm vào, sự đau khổ này sẽ càng thêm sâu sắc, loại cảm giác này khiến người khác hít thở không thông lúc bị rút ra. Bản Bản thậm chí chỉ có thể phát ra tiếng rên rỉ nhỏ vụn — đau đớn.

Cao Lăng không dám có nhiều động tác, chỉ có không ngừng hôn Bản Bản, liếm láp, giống như làm như vậy thì anh có thể thỏa mãn được. Đương nhiên, hạ thân chờ đợi bạo phát dục vọng làm cho anh cảm thấy rất chi là khó chịu, cổ họng phát ra tiếng “ừ ừ” ứ khuất.

Bản Bản sắp điên rồi, lườm một cái: “Đệt, anh đi ra ngoài!”

Cao Lăng không làm, chỉ có ở trong hậu huyết mới làm cho anh hơi thỏa mãn một tí, không thể đâm vào đã là chuyện không vui rồi. Nghe thế, anh chỉ giống như lấy lòng mà hôn nhẹ cảm Bản Bản, đôi mắt đầy lạnh đạm thường ngày nhìn chằm chằm Bản Bản.

“...” Bản Bản cảm giác mình tâm mình bị cái gì đó chột trúng, không nhìn được nhéo nhéo hai má Cao Lăng, lấy thêm ngón tay chà xát đối phương cảm — đây là chuyện trước kia không dám làm, trong lòng đột nhiên nổi lên ý nghĩ đùa giỡn: “Meo một cái thử xem?”

Cao Lăng cúi xuống nhìn cái tay đang vuốt ve cảm mình, tuy rằng không biết tại sao, thế nhưng lại cảm thấy vô cùng thoải mái, thuận theo mà đáp ứng kêu: “Meo...”

Ngọc Hoàng, Thổ địa.

Xin người hãy để Cao Lăng cứ như thế này mãi đi!!

Mắt thấy vẫn là người đàn ông có khuôn mặt tinh xảo như trước, lúc này hai tai lại rũ xuống, hai mắt nheo lại bởi vì được mình vuốt ve, thậm chí còn ngoan ngoãn kêu “Meo meo”... xương cốt Bản Bản sắp nhũn ra luôn rồi. Cậu có nằm mơ cũng không nghĩ đến cảnh tượng tốt như vậy làm cho cậu suýt chút nữa hưng phấn quá độ mà quên mất hậu huyết vẫn còn đang kẹp chặt tính khí của anh. Bản Bản nuốt một ngụm nước miếng, liều mạng đè nén ý đâm trong đầu mình xuống, ngược lại vuốt ve tóc anh: “Gọi ông xã.”

Cao Lăng giống như mất diếc tai ngơ, nằm nhoài trên vai Bản Bản.

Bản Bản không hề nhụt chí: “Gọi ông xã.”

Cao Lăng không nhìn được nhúu mày, bắt đầu cử động côn thịt của anh, tàn nhẫn mà bắt đầu đâm vào.

Bản Bản bị đau đến phía trước mềm xuống, ngoan ngoãn cảm miệng. Nhưng đau đớn mới vừa dừng lại lại đến một lần nữa, khoái cảm và đau đớn chồng chéo lên nhau. Gai ngược vướng vào trong vách hang, ma sát có chút nhẹ nhàng, nhưng cho dù là thế đi chăng nữa thì vẫn là đau đớn mà thôi. Lẽ ra cơn đau này phải không chịu đựng được mới đúng, thế nhưng, thế nhưng — chỉ cần vừa nhìn thấy anh thì sẽ không còn khó chịu như vậy nữa. Thỉnh thoảng tai mèo của Cao Lăng còn giật giật một chút, đôi mắt người lạ chớ gần thường ngày lúc này hình như không có nhiều lạnh nhạt như vậy nữa, mà là tràn đầy cảm xúc chân thật.

Cao Lăng như thế này quả thật là rất đáng yêu.

So với “Mỹ nhân” lãnh đạm lại vênh vác hung hăng kia của Cao Lăng khiến cho người ta có dục vọng chinh phục vô tận mà cậu vẫn luôn thích, anh bây giờ dường như lại chân thực hơn một chút.

Tay Cao Lăng liên tục nắn bóp móng thịt Bản Bản để cố gắng không dứt vào thêm, chỉ có thể làm như vậy với ý đồ để cho hậu huyết co rút — trên thực tế, vách hang quả thật là không ngừng bao bọc chặt chẽ lấy côn thịt, nhưng khi côn thịt thử rút ra thì lại càng đau hơn.

Cao Lăng hình như cũng rất chi là khổ não với tình huống này, ngón tay tìm được nơi kết hợp với ý định muốn hậu huyết thả lỏng, và cũng là thử thăm dò điểm G. Đuôi thì lại triệt để cuốn lấy côn thịt của cậu, không ngừng tuốt lên tuốt xuống. Lông đuôi kích thích dương vật nhạy cảm, nhưng cự vật ở trong hậu huyết lúc nào cũng nhắc nhở đến sự tồn tại đầy đau đớn. Loại cảm giác bị đuôi tuốt ở phía trước thật kỳ diệu, loại cảm giác kỳ lạ này giống như lại càng thêm kích thích Bản Bản thêm khoái cảm, không thể nào lơ là ham muốn tình dục mãnh liệt này. Đặc biệt là lúc Cao Lăng thử vừa hôn vừa đâm, đôi mắt đầy lấy lòng và tin cậy đó khiến tâm lý cậu thoải mái, tạm thời bỏ qua sự đau đớn ở hậu huyết một cách vi diệu.

Bân Bân trầm thấp mà thở gấp: “Không được, anh không thể động, đau.”

Cao Lăng nghe không hiểu, chỉ có thể cố gắng hết sức xoa bóp hông thịt của Bân Bân, cái đuôi tận tâm tận lực với cái phía trước của Bân Bân. Hai tay giữ chặt vòng eo cậu, nỗ lực chuyển động cơn thịt trong tiểu huyết. Đột nhiên, hô hấp của người dưới thân ngừng lại —— chạm vào điểm G rồi. Cao Lăng vừa liếm đầu vú Bân Bân, vừa không học tự thông nỗ lực dùng phương pháp như vậy chuyển động hạ thân trong tiểu huyết chặt chẽ ẩm ướt, đầu nắm và đập vào thành ruột. Phương pháp này khiến cho Bân Bân lần đầu tiên cảm nhận được khoái cảm bị bức ra. Rất hiển nhiên, hậu huyết không ngừng co rút cũng làm cho Cao Lăng nhận được khoái cảm vô tận, thở dốc nặng nề.

“A a a... A... Nhẹ chút...” Eo bị Cao Lăng nắm chặt có chút đau. Bân Bân đưa tay vòng qua anh, cố gắng hôn gò má đối phương.

Cao Lăng dừng một chút, hơi kinh ngạc mà nhìn chàng trai đang phát ra tiếng rên dâm mỹ —— anh cảm thấy rằng đây là đang kêu đau, thế nhưng anh lại không biết làm thế nào bây giờ. Đuôi lướt qua bụng dưới của cậu, Cao Lăng vừa thuận theo mà nhận nụ hôn của Bân Bân, vừa vắt hết óc nghĩ thế nào để cậu dễ chịu: Đúng rồi, vừa rồi khi mình kêu “Meo” một tiếng, hình như cậu rất vui thì phải.

Lông mi Cao Lăng chớp chớp: “Meo...” Tiếng kêu này của anh trầm thấp mà lại hơi khàn khàn, mà từ thanh tuyến nam tính trưởng thành như thế mà lại phát ra âm thanh dễ thương như vậy lại mang đến ý tứ hàm xúc khác.

Bân Bân ngừng rên rĩ.

Cao Lăng lại cảm thấy đây đúng là biện pháp an ủi hữu hiệu, đưa tay an ủi “cái đó” đang đứng thẳng của cậu, kích thích lỗ nhỏ mẫn cảm phía trước: “Meo, meo...”

Tâm lý và sinh lý đều bị kích thích khiến Bân Bân khẽ thở hắt ra một tiếng, phía trước xì xì xì xì bắn ra. Cùng lúc đó, cơn thịt thô to trong hậu huyết cũng bắn tinh dịch nóng hổi vào vách ruột yếu ớt, hậu huyết cũng không ngừng co rút, chặt chẽ bao lấy nam căn thô to. Ngay khi Cao Lăng cố rút ra, gai ngược lại chặn vách hang lại, không cho tinh dịch chảy ra —— rất đau, thế nhưng lại có cảm giác thoải mái ngoài ý muốn.

Mình nhất định là hết thuốc chữa rồi ... Bân Bân nhắm mắt lại.

“Cậu phải ngủ tới khi nào nữa đây?”

Ai vậy?

“Không phải sáng nay cậu có lớp sao?”

Hả? Có à...

Bân Bân mơ mơ màng màng mở mắt ra, mặt Cao Lăng đang ở ngay trước mắt —— Ừm, lạnh nhạt xa cách như cũ, cao cao tại thượng, đôi mắt thâm thúy màu đen không có cái gì gọi là lấy lòng và tin cậy, vẫn chỉ là lạnh lẽo đông chết người, khóe môi vẫn nhếch lên một cách khinh thường và ngạo mạn y như cũ, không có tai mèo, cũng không có cái đuôi dài thật dài.

Lẽ nào, đây là mơ sao?[Hơ hơ]

Cao Lăng khẽ cau mày, nhìn Bân Bân rõ ràng là hôn đang trên mây: “Nhanh lên một chút, tôi đưa cậu đi học.”

Ánh mắt Bân Bân trống rỗng lại mờ mịt: “Lại đây, meo một tiếng thử xem.”

Mặt Cao Lăng không cảm xúc: “Muốn tôi đánh cậu à?”

Bân Bân cúi đầu, lặng lẽ cọ xát hai đùi —— Khụ, một đồng chất lông quỳ dị ở giữa hai chân, là cái gì cũng không cần nói nữa ha. Cao Lăng dường như cũng phát hiện sự khác thường của cậu, lông mày giật giật, một tay giật chân lên: Quần ngủ mất trật tự đã bị kẹp đến giữa đùi, mà ở giữa lại hiện ra đầy chất lông màu trắng, tràn đầy vẻ dâm mỹ, thậm chí dính vào trên giường. Bởi vì căng thẳng, dương vật bại lộ trong không khí thậm chí còn run rẩy.

Tiêu rồi... Bị người có bệnh khiết phích nghiêm trọng phát hiện rồi... Trong lòng Bân Bân phát điên, dường như đã dự liệu về mặt nổi trợn lồi đình của Cao Lăng. Run rẩy ngẩng đầu lên thì bắt gặp ánh mắt kì lạ của Cao Lăng: “Ồ...”

Giọng Bân Bân cũng mang theo run rẩy: “Há. Chuyện này... chuyện này... Có chuyện gì vậy?”

Cao Lăng nhú nhú mày: “Cậu nghĩ đến tôi mà mộng xuân à...”

Nghĩ em gái anh! Nói giống như ông đây rất thâm đáng vậy ——! Ai mà muốn mơ giấc mơ đó chứ! Bân Bân gào thét trong lòng, chỉ là dưới ánh mắt soi mói có chứa ý cười kỳ lạ của Cao Lăng thì ngay cả một câu cũng không nói được.

Tuy rằng là một giấc mơ rất vô lý, thế nhưng đặt lên Cao Lăng thì đúng là rất đáng yêu mà...

Cao Lăng dĩ nhiên không có truy cứu trách nhiệm vụ cái ga giường, chỉ là không lí giải được ẩn ý trong nụ cười đó mà không phải là cảm xúc châm chọc. Anh xoay người đi chuẩn bị bữa ăn sáng —— trên thực tế, Bân Bân cảm thấy dường như từ đầu đến chân Cao Lăng đều lộ ra cảm xúc: “Tôi rất vui”. Cao Lăng vui vẻ cũng khiến cho Bân Bân cảm thấy rất thích. Bởi vì tựa như lại càng thêm chân thật thêm một chút. Tuy nhiên, về nguyên nhân vui vẻ, Bân Bân vẫn chưa nghĩ ra.

Cao Lăng giống như mèo vậy.

Bân Bân bị ý nghĩ này của mình dọa sợ hết hồn, ba chân bốn cẳng nhảy xuống giường, chuẩn bị thanh lý một mớ lộn xộn trên giường —— Mặt khác, trong lòng vẫn đang cân nhắc: Đến khi nào mới được sờ đầu Cao Lăng giống như sờ mèo đây ta.

12. Chương 12

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

“Hắt xì!”

Bân Bân buồn bực xoa xoa cái mũi đỏ bừng, hít nước mũi một cái. Giáo viên đang giảng bài lại ngừng lại một lần nữa, cũng có không ít người quay đầu nhìn cậu —— dù sao cũng không biết đây là lần thứ mấy tiếng hắt xì rung động đến tâm can này vang lên trong giờ học rồi. Bân Bân tự thấy mặt mày mà chôn đầu ở trong sách, vừa âm thầm lẩm bẩm tiết học này kết thúc nhanh một chút, vừa thở dài thật dài.

Thời tiết bỗng nhiên hạ nhiệt độ nên khiến cho bạn học Bân Bân luôn ăn no ngủ kỹ của chúng ta bị cảm. Vốn cho là lần này cũng chỉ cần ngủ một buổi tối là có thể chuyển biến tốt lên, không ngờ rằng bệnh tình lại nặng thêm. Bân Bân chỉ cảm thấy đầu mình mơ mơ hồ hồ, mệt mỏi và khó chịu trong người. Mũi tắc lại không thở nổi, luôn ề ẩm, mắt cũng không tự chủ được phân bố ra nước mắt —— cái gọi là khổ bức, cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi.

Bân Bân lấy điện thoại di động ra, mơ mơ màng màng gửi tin nhắn tố khổ cho anh em tốt: “Đệch, hình như tao sốt rồi.”

Sau khi tiện tay gửi đi, Bân Bân đợi mấy phút cũng không có người hồi âm, cậu lắc lắc đầu, thâm mắng Thối đời ngày nay không như xưa mà; Thăng khôn kiếp không có lương tâm! vân vân mây mây, rồi lại tiếp tục gục xuống bàn khổ sở chống đỡ qua hết tiết học —— may mắn, tiết học kết thúc rồi. Bân Bân nhanh chóng thu dọn xong đồ vật của mình, rút đầu lại rồi chạy ra ngoài, dứt khoát vứt luôn tiết học môn tiếp theo luôn.

Ế, hình như điện thoại di động đang rung thì phải.

Bân Bân nhìn cũng không nhìn tiện tay nhấn tắt luôn —— chuyện đại sự gì thì cũng phải chờ ông đây về nhà ngủ xong một giấc rồi nói sau. Nhưng mà không nghĩ tới điện thoại di động lại “ồ ồ” rung lên lần thứ hai. Bân Bân hoảng hốt nhận ra hai chữ “Cao Lăng” trên màn hình, mở trừng hai mắt.

Cao Lăng?

... Không thể nào. Cao Lăng á?!

Bân Bân giống như đột nhiên tỉnh lại, vội vàng nhận điện thoại, vì bị cảm mà giọng chứa giọng mũi dày đặc: “Cao Lăng, có chuyện gì thế?”

Hơi thở của anh ở đầu bên kia điện thoại dường như có chút bất ổn, giọng nói từ tính dường như có chút tức giận: “Cậu bị sốt sao? Bây giờ đang ở đâu? Tại sao lại lâu như vậy mới bắt máy?”

Bân Bân sợ hết hồn, lòng nói “Sao anh biết”, trên mặt lại cười hì hì làm lành: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chỉ là cảm vặt thôi mà. Vừa mới đi ra khỏi lớp học, tôi ——” cậu lời còn chưa nói hết, người đàn ông bên kia điện thoại đã không kiên nhẫn và bất mãn cắt ngang lời nói của cậu: “Tôi đang ở trước cổng trường cậu.”

“... Hả?” Bân Bân sững sờ.

“Hả cái đầu cậu.” Cao Lăng sắc mặt một tiếng: “Tôi chỉ xin nghỉ một tiếng thôi, đừng lãng phí tiền lương của tôi.”

Cao Lăng đóng gói Bân Bân mang về nhà, ném người mà hai má, lỗ tai nóng đến đỏ bừng lên giường, trùm chăn lên, dứt thuốc, rồi chỉnh lại điều hòa cho ấm lên, chăm sóc từ đầu đến cuối. Cuối cùng mới đứng ở bên cạnh giường đưa mắt nhìn xuống Bân Bân: “Lần sau mà có bị cảm nữa thì phải uống thuốc ngay biết chưa?” Lòng mày của anh khê nhếch, môi mỏng dường như rất là bất mãn mà mở ra đóng lại, còn có gì đó trong đôi mắt màu đen thâm thúy đó của anh nữa nhưng lại không thể nắm bắt được.

Nhưng mà đối mặt với Cao Lăng cực kỳ có bài bản nhân thể chăm sóc, Bân Bân cũng không có cảm giác gọi là xấu hổ gì gì đó, yên tâm thoải mái mà bị quấn ở trong chăn ấm áp, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt mỹ nhân kia của Cao Lăng, thoải mái râm rì, còn có lòng thanh thản mà đùa giỡn Cao Lăng: “Hì hì hì, vẫn là nương tử đối xử tốt với vi phu nhất.”

Cao Lăng nhú nhú mày.

Bân Bân ngáp một cái: “Thân thể vi phu có bệnh, ngủ trước đây —— ha [ngáp]?”

Cao Lăng cởi quần ngoài, cũng chui vào trong chăn. Thân thể man mát kia khiến Bân Bân khê run lên, có chút khẩn trương. Nhưng hình như Cao Lăng chỉ nằm ở bên cạnh mà thôi, một cánh tay ôm lấy eo Bân Bân. Tuy rằng đã ở chung với Cao Lăng mấy tháng rồi, nhưng hai người vẫn chia phòng ngủ, hiếm khi cùng nhau nằm ở trên một cái giường. Bân Bân cứng đờ vài giây, đẩy lòng lại cảm thấy mình như vậy thật là quá mất mặt, do dự vài giây, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai nhào tới.

Cao Lăng: “... Hửm?”

Về mặt Bân Bân khờ khờ: “Hì hì hì hì... cho tôi ôm một cái nha...” Nói chứ, cơ thể lạnh lạnh của Cao Lăng mà đối với mình đang phát sốt mà nói thì thật sự là cực kỳ thoải mái. Nghĩ tới đây, Bân Bân không nhịn được ngẩng đầu cọ cọ vào ngực Cao Lăng.

Toàn thân Cao Lăng cứng lại, nói chuyện giống như đang phun ra từng cục đá: “... Bây giờ cậu đang bị bệnh.”

“Hả?”

“Muốn làm cũng không phải là vào lúc này.”

“Đệch! Ai muốn... muốn làm! Nói giống như tôi đâm đang lăm không bằng!!” Bân Bân giận dữ: “Ông đây ôm bạn trai của mình là sai sao?” Cảm ơn ông trời, cảm ơn CCAV [China Central Adult Video], để cậu có thể lợi dụng lý do này vào lúc này, trong lòng Bân Bân vừa múa vừa hát. Lại nhìn vị mỹ nhân băng sơn kia, đôi môi khê mở đó, đôi mắt xinh đẹp câu hồn đó —— hình như mình có chút hưng phấn rồi thì phải.

Lúc này nhan khổng đã hết thuốc chữa. Bân Bân quả thật sắp bị choáng váng trong vòng xoáy của hai đồng tử đó rồi.

Đệch, đây quả thật là “Yêu tinh” trong truyền thuyết mà...

Cao Lăng trầm mặc vài giây, cúi đầu xuống hôn Bân Bân. Bân Bân sợ rằng mình bị cảm mạo nên có mùi lạ mà ngậm chặt miệng, lại bị anh gỡ từng chút ra. Môi lưỡi quẩn quýt, thật giống như đang khắc họa dấu ấn lên đối phương, từ từ làm cho đối phương thành vật sở hữu của mình, muốn biết ý nghĩ tận sâu trong đáy lòng...

Kết thúc nụ hôn lưỡi ướt át triển miên, vốn là có chút choáng váng, mặt Bân Bân đã đỏ bừng lên, tự mình hôn thêm lần nữa, vừa lẩm bẩm nói: “Hình như tôi có chút muốn...”

13. Chương 13

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Hình như tôi có chút muốn...”

Từ khi bắt đầu “Kết giao” trên danh nghĩa với Cao Lăng đến giờ, Bân Bân có phần ngạc nhiên với chuyện mình bài xích lúc đầu biến thành thích ứng. Vốn bản tính không có tiết tháo nên Bân Bân tất nhiên cũng không có tiết tháo với chuyện này chút nào. Vừa mới thì thảo nói xong câu đó, Bân Bân vừa cùng Cao Lăng hôn lưỡi ướt át vừa dùng hai tay linh hoạt cởi quần ngoài của anh, vuốt ve tính khí cách lớp vải quần lót hơi mỏng.

Cao Lăng cau mày dè dặt cánh tay không an phận của cậu lại, từ trong khe hở trong khi hôn môi: “Cậu đang bị bệnh.”

“Không ai quy định rằng người đang bị bệnh thì không thể ấy ấy ấy được.” Bân Bân cười hì hì trả lời ngắn gọn. Cậu cảm giác “cái đó” của mình cũng bị khiêu khích mà cương lên, âm thanh liên tục trở nên lớn dần. Sau khi thở hổn hển vài tiếng, Bân Bân kéo quần ngủ của mình xuống, tính khí đã cứng một nửa của hai người cách lớp vải quần lót dính sát cùng một chỗ, chúng cũng tràn ngập mùi vị tình dục giống như hô hấp của hai người vậy, cuối cùng chúng đều cứng lên hoàn toàn.

Lông mày Cao Lăng khẽ nhăn: “Tôi chỉ xin nghỉ được một tiếng, cậu—”

Anh nói được một nửa thì dừng lại, bởi vì cậu đã dứt khoát kéo quần lót của anh xuống, một cước đá văng tẩm chăn, cậu cúi người xuống cứ như vậy mà ngậm tính khí của anh vào. Vật cứng rắn thô to của anh bị khoang miệng mềm mại, ngây ngô bao vây lấy, có thể cảm nhận được cậu đang cố gắng ngậm lấy nó. Giống như đang bay lên thiên đường, Cao Lăng hít “A” một hơi, nhẹ nhàng kéo tóc cậu: “Đừng ngậm nữa, cậu không làm được đâu”

Bân Bân “ừm ừm” hai tiếng biểu đạt sự phản đối của mình. Bân Bân cố gắng thu hàm răng lại, há to miệng, nuốt nam căn vừa thô vừa to của Cao Lăng vào trong miệng. Chỉ mới ngậm một nửa cũng làm người ta cảm thấy được môi lưỡi đều chua xót không tả nổi, nước bọt không thể khổng chế được tràn ra ngoài, ép cậu làm ra động tác mút ra mút vào. Bân Bân thậm chí cảm nhận được sự run rẩy rất nhỏ và nhiệt độ nóng rực của cái cán trong miệng, gần như muốn chạm đến cổ họng luôn rồi, khiến cho cậu gần như không thở được.

Cao Lăng không thể làm gì khác hơn ngoài việc vuốt vuốt mái tóc loạn cào cào của cậu, lạnh nhạt nói: “Đợi lát nữa, khi tôi bắn vào miệng cậu rồi, cậu sẽ thấy dễ chịu hơn.”

Bân Bân làm bộ như không nghe thấy, đầu lưỡi chua xót nỗ lực mút liếm.

Cao Lăng là một người vô cùng coi trọng chuyện vệ sinh cá nhân, nam căn của anh sạch sẽ và có mùi bạc hà thanh đạm – chỉ là lúc này ở trên đỉnh đang chảy ra một chút chất lỏng trong suốt cho nên mới bộc lộ rõ tính dục và thể tiến công mạnh mẽ của nó.

Cho tới bây giờ, Bân Bân chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ cam tâm tình nguyện vì một người đàn ông khác mà bú liếm như vậy.

Nhưng nếu như người đó là Cao Lăng thì...

Bân Bân miễn cưỡng mở mắt ra, nhìn thấy Cao Lăng bởi vì phương thức trực tiếp và sự tận tâm của cậu mà đạt được khoái cảm – lòng mày nhăn lại, ngũ quan xinh đẹp bởi vì dục vọng mà càng sắc bén hơn. Đôi mắt màu đen thâm thúy có chút mờ mịt nhìn chăm chăm cậu, đôi môi mím thật chặt, giống như là đang biểu lộ sự không hài lòng, như thể một giây sau sẽ phun ra một câu mệnh lệnh. Cho dù có hăm sâu vào trong dục vọng đi chăng nữa, Cao Lăng vẫn cứ cao cao tại thượng, dường như vẫn cao quý lãnh diễm tỉnh táo như thường, mặt mày ác liệt, giống như đang giữ sức để tấn công, một giây sau sẽ phát động tiến công ngay lập tức.

Địch...

Bân Bân ngẩn ngơ nhìn chăm chăm Cao Lăng, lại không phát hiện mình đã bị anh kéo ra, còn dùng cõn thịt dính tinh dịch mà đánh mấy cái lên gò má của cậu.

Cao Lăng nhỏ giọng nói: “Cậu ngẩn người chờ cái gì vậy?”

“Chờ nó bắn vào trong miệng tôi...” Bân Bân không chút suy nghĩ, lập tức trả lời. Sau đó nhìn thấy khoe miệng Cao Lăng lộ ra ý cười, si ngốc cười rộ lên: “Lần này, chúng ta có thể ấy ấy được rồi đúng không?”

Cao Lăng dở khóc dở cười, kéo cậu lên, tính khí cứng ngắc của anh cọ sát với cái của cậu. Một tay anh cầm thuốc bôi trơn và áo mưa ném cho người trước mặt, một tay cầm điện thoại di động, ung dung thông thả bắt đầu gọi một dãy số.

Loáng thoáng biết Cao Lăng sẽ làm gì, trong lòng Bân Bân có chút khấn trương, tức giận thầm mắng tên Cao Lăng có vẻ ngoài thuần khiết chính trực như Bạch Liên Hoa này – cậu nên sớm nhìn thấu mới phải, thật ra cái tên Cao Lăng này trong lòng không lúc nào không ôm mưu đồ xấu xa cả.

Đã thế này rồi mà vẫn còn nhần nhần nhó nhó thì thật là quá đàn bà.

Bân Bân tự cởi quần. May mà trong phòng ấm áp khiến cả hai người không cảm thấy lạnh. Trải qua nhiều lần ăn tủy trong xương mới biết nó ngon, dĩ nhiên là Bân Bân đã tự học được cách làm sao để hậu huyệt đạt được khoái cảm. Bân Bân đổ một đồng thuốc lên lòng bàn tay, lần đầu tiên bôi thuốc lên miệng huyệt – trong đó, phần lớn thuốc đều chảy xuống. Sau đó, ngón tay dính thuốc bôi trơn mới chậm rãi tiến vào, mở rộng cho chính mình.

Được rồi, tuy rằng trên mặt đúng là nhần nhần nhó nhó như phụ nữ thật... nhưng mà đúng là có chút xấu hổ đó, có được không?

Cao Lăng tự đeo bao cho mình, không biết đầu bên kia điện thoại nói chuyện gì nhưng anh vẫn nghiêm túc tiếp chuyện. Bân Bân vểnh tai lên nghe mấy lần, lại phát hiện Cao Lăng đúng là đang nghiêm túc bàn chuyện công việc: Tiếng nói bình tĩnh trầm thấp, mạch lạc rõ ràng, dường như chuyện gì giao vào tay anh đều có thể được hoàn thành ngay lập tức... Nếu không phải “cái đó” của Cao Lăng vẫn trước sau như một ngẩng đầu dựng thẳng thì gần như là không thể nhìn thấy một chút dấu vết dục vọng từ trên người anh.

Bân Bân không hiểu sao lại cảm thấy ảm ức.

Cao Lăng cuối cùng cũng thông náo cho tên thư ký ngớ ngẩn kia xong, sau đó đưa mắt nhìn lên thì nhìn thấy vẻ mặt tràn đầy ủy khuất của tên nhóc luôn thích tìm đường chết kia. Tóc rối xù, khuôn mặt dễ thương non nớt khiến người khác không thể chống cự được. Không biết là bởi vì bệnh tật hay là bởi vì tình dục mà hai gò má hơi ửng hồng, đôi mắt đen láy sáng bóng mang theo chút cảm xúc oan ức như gợi cảm giác của một cơn mưa nhỏ vào chàng vạng một ngày hè, ấm áp đến say lòng người. Hạ thân trần trụi đang dính thuốc bôi trơn, thân thể trẻ trung, tất cả đều mang đến một loại tình sắc nguyên thủy nhất.

Cao Lăng ngẩn ngơ nhìn một lúc mới nói ra được một câu: “Cậu...”

Đẹp hết đi, tính tình người này nhạt nhẽo quá đi mà!!! Ông đây mở chân chờ lâu rồi nha(thật ra cũng không có lâu lắm)!! Kiếp trước anh là *Liễu Hạ Huệ chắc?

[Liễu Hạ Huệ (tiếng Hán: , 720 TCN- 621 TCN), tên thật là Triển Cầm (), tên tự là Quý (), người đất Liễu Hạ (),nước Lỗ, thời Xuân Thu, nổi tiếng là một chính nhân quân tử.]

Bân Bân nỗ lực dùng ánh mắt biểu đạt ý muốn giết người, oán hận ngút trời còn chưa kịp nói ra khỏi miệng thì đã bị anh kéo một cái.

“A ——” cậu hoảng hốt kêu lên khi nửa người bị kéo lên. Hậu huyết đã mở rộng xong xuôi chậm rãi tiếp nhận anh tiến vào. Cao Lăng rên lên một tiếng, đưa điện thoại ra xa, giọng nói trầm thấp vang lên bên tai Bản Bản: “Ngoan, tôi vẫn chưa cúp điện thoại...”

Trong cổ họng Bản Bản không nén nổi mà phát ra tiếng, cậu liều mạng kiềm chế rên rỉ. Tay cậu vòng qua Cao Lăng, hai má dính sát rạt vào cổ của anh, thoát nhìn thì là hình ảnh hai người dựa sát vào nhau ẩm áp – nhưng mà phần dưới của hai người bọn họ đều trống trơn. Bản Bản cứ như vậy mà ngồi trên người Cao Lăng, hai chân kẹp eo Cao Lăng, nơi bộ vị đang kịch liệt giao hợp của hai người không hề che chắn, càng làm bầu không khí thêm tình sắc đậm mỹ. Côn thịt thô to cứ thế mà cắm sâu vào bên trong hậu huyết, vách hang lỏng lẻo ngậm chặt lấy nó.

“Tìm được bản báo cáo của tôi chưa?” Bản Bản nghe thấy Cao Lăng nói như vậy thì lập tức tỉnh táo, nghe giọng nói trầm thấp vang lên: “Tại gần kéo thứ hai ấy... Đúng rồi.”

Rõ ràng hai người họ đều đang hăm sâu trong tình dục, trong khi cậu không thể kiềm chế nổi thì anh lại vẫn có thể duy trì vẻ bình tĩnh tự nhiên như thế...

Bản Bản không biết tại sao lại có chút tức giận.

Cậu luôn dễ dàng bị Cao Lăng kéo đi, bây giờ cũng thế!

Đôi mắt Bản Bản xoay tròn, thực hiện âm mưu thuận theo lòng mình, nghiêng mặt, nhẹ nhàng cắn vào cổ Cao Lăng một cái.

Cao Lăng cứng đờ, nhưng rất nhanh đã khôi phục bình thường, côn thịt trong cơ thể Bản Bản lại to thêm mấy phần.

Bản Bản cười trộm trong lòng, vẻ mặt trên mặt lại là bộ dáng không nhận được ham muốn tình dục. Cậu liếm láp vết cắn vừa rồi, đầu lưỡi nhẹ nhàng lướt qua trên dấu răng, hài lòng khi nhìn thấy làn da của anh khẽ run rẩy. Đã cảm nhận được cái ngon ngọt, đời nào Bản Bản chịu bỏ qua chứ. Lúc này, cậu ôm cổ Cao Lăng, kẹp chặt hậu huyết, từ từ dùng sức bắt đầu luật động thất lực.

Tiểu huyết như là một cái miệng tham ăn, ngậm côn thịt thật chặt. Gần như mỗi lần Bản Bản đều tựa theo khoái cảm ấy mà trượt lên trượt xuống, quy đầu mạnh mẽ gãi qua điểm mẫn cảm trong cơ thể làm cho tiểu huyết càng thêm ướt át. Thuốc bôi trơn pha lẫn dâm thủy cuộn cuộn không ngừng của Bản Bản bao bọc lấy cán côn thịt, cậu tự mình nhắc mông lên, ngồi xuống, tiểu huyết lỏng lẻo không ngừng cắn côn thịt, côn thịt cũng thuận thế mà ra ra vào vào ở bên trong. Bản Bản không hiểu được mình tự tìm đường chết như thế nhưng lại làm cho mặt than Cao Lăng bày ra vẻ mặt muốn cậu là sao. Nhưng ít nhất cậu biết, luật động thế này làm cho hậu huyết thỏa mãn khác thường. Cảm giác tự mình nắm chắc toàn bộ cục diện trong tay thật là thỏa mãn

Cao Lăng cau mày, bởi vì nếu như không chịu nhẫn nhịn thì sẽ phát ra tiếng rên rỉ.

Bản Bản nhân cơ hội đoạt lấy điện thoại di động, mở loa ngoài, trong điện thoại truyền đến giọng nói nghi hoặc từ thư ký của Cao Lăng: “Cái gì? Người đâu rồi? Tôi tìm được bản báo cáo rồi, sau đó thì sao?”

“Đem nó... đưa... cho... giám đốc...” Cao Lăng uy hiếp mà trừng cậu một cái, ấn chặt eo Bản Bản.

Không nghĩ tới Bản Bản lại không sợ ánh mắt uy hiếp của anh chút nào, cậu biết Cao Lăng sẽ không dè cậu xuống được nên nhẹ nhàng tránh được hai tay của anh. Nâng thất lực lên, hậu huyết không ngừng co rút ướt đầm mà ngậm lấy côn thịt hưng phấn bồng bồng kia, tiếng thở dốc nho nhỏ và tiếng rên rỉ lan tràn ra: “A... Ha a... Cao Lăng...”

Bộp.

Điện thoại di động bị tắt máy ném qua một bên.

Bản Bản: “... Anh... anh... anh muốn làm gì?”

Mặt Cao Lăng không hề có tí cảm xúc nào: “Làm chết cậu.”

... Bản Bản biết mình đã tự đào hố chôn mình rồi, game over.

Cao Lăng “đảo khách làm chủ”, đè ngược Bân Bân dưới thân. Khi thay đổi góc độ, nam căn lại càng thuận lợi mà công phá đến nơi sâu nhất của tiểu huyết, sau đó nhanh chóng rút ra, rồi lại hung hăng đâm vào. Điên cuồng đâm vào rút ra cùng va chạm làm cho tiểu huyết còn dây dưa không rời triệt để không chống cự nổi, chỉ có thể bất lực ngênh đón sự va chạm của côn thịt. Cự vật to lớn mạnh mẽ đâm vào tuyến tiền liệt, đâm thủy chảy ra. Bị nhiều lần đẩy đưa, tiểu huyết nhạt màu bị chà đạp thành màu đỏ tươi. Cao Lăng rút ra đâm vào mấy chục cái, “túi cầu” va chạm vào mông Bân Bân không ngừng phát ra tiếng “Ba ba ba” đầy dâm mỹ.

Còn Bân Bân thì sao?

Bân Bân ngay cả chút khí lực để rên rỉ cũng không có, chỉ biết cố gắng ôm chặt cổ Cao Lăng – dù cho làm như thế có làm mất khí khái nam tử của mình đi chăng nữa. Hai chân cậu vô lực rộng mở, ngênh đón những cái va chạm mang theo một chút tức giận của anh. Cả người tựa như một chiếc thuyền nhỏ bé trong đại dương mênh mông, lắc lư, chỉ miệng là thở dốc. Bân Bân vẫn không chịu thua quyết tìm đường chết đến cùng, cắn răng hừ một tiếng: “A... ư... Tổ tông của anh... nhẹ... làm nhẹ chút...”

Cao Lăng hung hăng đâm đến nơi sâu nhất: “Xin tôi.”

Không ngờ rằng Bân Bân chớp mắt một cái đã lập tức khuất phục: “Tôi xin anh... làm nhẹ một chút...”

Cao Lăng: “... Cậu không thể có một chút cốt khí nào sao?”

“Có thể chứ. Anh muốn nghe gì?” Bân Bân đến gần liếm láp hầu kết của Cao Lăng, cười đến cực kỳ gian xảo: “Cực cương? Chồng ư? À, hay là dùng xúc xích của anh đâm vào tiểu huyết của tôi đi...”

Cao Lăng: “...”

Anh nghiêm túc suy tư tại sao mình lại tràn đầy dục vọng với cậu đến thế nhỉ.

Nếu là với người bạn trai cũ trước kia, nếu dám lớn mật bày trò đùa dai như vậy, tùy tiện đùa giỡn anh thì đã bị đá ra khỏi cửa lâu rồi. Thế nhưng đối với cái tên nhóc giả hoạt thích tìm đường chết này, anh lại không thể nào mở miệng buông lời trách cứ. Ngược lại, anh thậm chí còn có thể dễ dàng tha thứ những lần đùa dai đùa dại của cậu, đồng thời còn thản nhiên tiếp nhận trò đùa của cậu thanh niên ngu xuẩn hài hước này. Bởi vì mỗi khi nghĩ đến cậu thì sẽ muốn cười. Ở chung với cái người ngây thơ này thật là thoải mái, ngay cả thân thể cũng vô cùng hòa hợp, tình cảm đã tràn đầy trong lòng từ lâu.

Cao Lăng ngăn người nhìn cậu, mãi cho đến khi Bân Bân không nhịn được kẹp chặt tiểu huyết lần nữa: “Khốn kiếp! Sao anh không làm theo kịch bản chứ? Trong truyện thì tôi đã bị làm đến bụng co rút lại rồi, anh đang nghĩ cái vẹo gì vậy?”

“...” Cao Lăng cảm thấy anh vẫn không nên động lòng với cái tên này thì tốt hơn.

Kết thúc mây mưa, sau khi Bân Bân khôi phục cao trào trong mê muội thì mới cảm thấy toàn thân vô lực, cả người đều mệt mỏi rã rời. Đúng là “Động ngón tay cũng ngại mất công tốn sức”. Bân Bân xem như cảm nhận được cảm giác đó rồi, ngồi phịch lên tấm drap trải giường mất trật tự trên giường mà thở hổn hển, còn không quên nói lảm nhảm: “Sao anh có thể làm dã man như thế với một người đang bị bệnh như vậy chứ?”

Cao Lăng đang cầm khăn nóng lau hạ thân cho cậu, tuy rằng anh đeo bao, nhưng tinh dịch Bân Bân bắn ra cũng dính trên cơ thể. Anh nghe xong chỉ nhún mày nói: “Là ai quyến rũ tôi?”

Bân Bân đá anh, xì một tiếng. Sau khi thấy có vẻ đã lau xong rồi thì chui vào trong chăn.

Đương nhiên, Cao Lăng chồm sao Xử Nữ sẽ cố chấp thay ga giường và chăn cho cậu, sau đó vào toilet giặt sạch quần áo cả buổi – mà thôi, không cần nói đến những chuyện này làm gì. Đến lúc anh trở lại, không biết là bởi vì vừa mới làm tình xong hay là do bị bệnh mà cả người cậu đỏ bừng quần chặt trong chăn. So với khi tỉnh, khi ngủ nhìn cậu ngoan hơn rất nhiều. Cao Lăng vô thức thả nhẹ bước chân, tâm tình trở nên mềm mại hẳn đi, nhẹ nhàng phiêu荡荡 trên không trung. Anh đi tới bên giường, không nhịn được cúi người hôn lên trán Bân Bân một cái.

Bân Bân mơ mơ màng màng nói mơ: “A... Người đẹp... Hôn một cái...”

Cao Lăng: “...”

Tất cả cảm xúc lãng mạn đều không nên đặt trên cái người *nhị hóa này mà, thật là.

[Nhị hóa: Nhị là mắng khờ khạo, ngốc nghếch => nhị hóa là đồ khờ, đồ ngốc. Ở đây ý nói là “chậm tiêu” trong mặt tình cảm hoặc 1 chuyện gì đó]

14. Chương 14

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tĩnh

Mùa đông giá rét đã qua, một mùa vạn vật sinh sôi lại tới. Đương nhiên, dùng lời Bản Bản mà nói thì chính là: “Một mùa phát xuân lại đến rồi!”

Đối với việc này, Cao Lăng chỉ đáp trả một câu “Câm miệng” là xong việc.

Trường học trước sau như một quản lý vô cùng lỏng lẻo. Bản Bản ngoan ngoãn ở trong nhà ngây người làm trai ngoan mới mấy ngày đã không chịu nổi, cái đó gọi là ẩm no sinh dâm dục. Sau khi các loại phương diện đều được cho ăn no thì Bản Bản lại không có chuyện gì làm. Bạn học, bạn thân đều bận rộn chuyện của mình, A Vi đang quen bạn gái mới, việc buôn bán của quán bar cũng quạnh quẽ... Bản Bản quay đầu nhìn về phía Cao Lăng bận rộn cả một ngày vừa mới trở về, nháy mắt: “Chúng ta đi ra ngoài hẹn hò đi.”

Cao Lăng lão đảo một chút, rất nhanh đã ổn định lại cơ thể, khuôn mặt lạnh lùng cời cà vạt: “Cậu là con gái sao?”

“Hẹn hò là quyền lợi của tất cả những người đang yêu nhau.” Bản Bản đúng nghĩa hợp tình: “Cho dù tôi có là một ông chú đi nữa thì anh cũng phải mang tôi đi hẹn hò.”

Về mặt Cao Lăng trở nên cao thâm khó dò: “Nói chuyện tình yêu à...”

Bản Bản ý thức được hình như mình chưa nghĩ gì đã chui vào trong hố của anh rồi.

Lại nói tiếp, lý do lúc trước cậu lại hấp ta hấp tấp đồng ý yêu đương với Cao Lăng là gì nhỉ? Bản Bản nghiêm túc suy tư về vấn đề này. Bởi vì dung mạo anh xinh đẹp ư? Người cao, sinh hoạt hòa hợp, lại còn có thể giả phụ nữ cho mình xem ư? —— Nhưng mà cậu là trai thẳng mà... Bởi vì bị đề mà thẹn quá hóa giận muốn trả thù chẳng? —— Nhưng mà cậu hiện tại ngoại trừ ăn no chờ chết cùng Cao Lăng lên giường thì cũng không có làm gì cả... Mà đầu óc cậu bây giờ lại muốn cùng Cao Lăng đi ra ngoài hẹn hò, có tính chất yêu đương thế này. Đây là một vấn đề nghiêm túc.

Bản Bản cảm thấy mồ hôi lạnh của mình rơi xuống từng giọt từng giọt.

Sự thật này quá kinh khủng. Hơn nữa, giữa hai người bọn họ chỉ còn lại một lớp giấy dán cửa sổ mỏng manh —— không có ai có đầu óc mà muốn chọc thủng nó cả. Ngay cả tìm đường chết hộ chuyên nghiệp cũng sẽ không.

Dựa theo kịch bản, Bản Bản vào lúc này cần phải theo bản năng kéo dài khoảng cách, chậm rãi tránh né, cuối cùng nhìn như tâm không cam tình không nguyện cùng cao quý lãnh diễm mỹ nhân HE đại kết cục. Nhưng là biết rõ chuyện này là phá vỡ nội dung câu chuyện rồi nên Bản Bản cơ trí dừng lại, lại nhìn sang.

Cao Lăng nhìn cậu chằm chằm, theo như dân gian mà nói thì chính là, một đôi mắt thâm thúy đang nhận nhạo xuân tình.

...

Cho nên Bản Bản *nghĩa vô phản cố ngoắt ngoắt cái đuôi nói: “Đúng! Mặc váy cho tôi xem đi!!”

[Nghĩa vô phản cố : làm việc nghĩa không được chùn bước]

Không biết có phải là bị khuôn mặt chân thành của Bản Bản tác động đến hay không, cuối tuần này, Cao Lăng còn thật sự rút ra một ngày từ trong đồng công việc chất cao như núi. Lúc khí trời chậm rãi biến ấm

áp như thế này, chính là lúc Cao Lăng mặc đồ phụ nữ khổ sở nhất. Bởi vì khuôn mặt của anh không thanh tú xinh xắn, lại thêm cơ thể cao gần 1m8 và đường cong nam tính rõ ràng nên nếu để lộ thân thể ra ngoài quá nhiều thì sẽ càng thêm quái dị. [Có lẽ là do vào mùa xuân rồi nên không mặc kín quá được chăng?]

Tuy rằng anh có sở thích hóa trang thành nữ thật, nhưng Cao Lăng cũng không hy vọng bị người khác phát hiện ra — chuyện này quả thật là một cái nhiệm vụ cấp SSS có độ khó cao.

Bân Bân xách tới vài cái váy hoa bông bồng bênh đáng yêu đều bị phủ quyết hết. Mãi đến tận cuối cùng, Cao Lăng mới lè mà lè mà mặc xong, lại không tự nhiên trang điểm một chút coi như xong việc.

Thật vất vả mới được cho phép đến quan sát chiến công, nước miếng Bân Bân sắp chảy xuống luôn rồi. Dưới sự yêu cầu mãnh liệt, Cao Lăng mang bộ tóc giả màu nâu đậm, bộ tóc giả này càng làm tôn thêm làn da trắng nõn của anh. Cố gắng che đường cong chân mình bằng tất dày đồng thời lại tôn lên đôi chân thon dài hoàn mỹ. Áo khoác màu tối bao trùm hơn nửa người như thế nhưng lại có chút hương vị cấm dục, nhìn lên trên, vốn là khuôn mặt ác liệt lại được trang điểm mà trở nên ôn hòa hơn rất nhiều, vẻ mặt nhàn nhạt xem thường và kiêu ngạo càng khiến người ta có ham muốn chinh phục mãnh liệt hơn.. Ngoại trừ vóc dáng quá cao ra, vừa nhìn thì đó chính là một người đẹp dịu dàng nhưng cũng lạnh lùng không ít.

Cao Lăng nghiêng đầu, giả bộ nhìn về nơi khác: “Thế nào?”

Bân Bân cảm thấy nếu như mình nhìn thêm vài lần nữa thì sẽ không nhịn được mà ôm vào găm găm mắt, may mà cậu nhịn được, chẳng qua là cậu phải đau khổ nuốt từng ngụm nước miếng: “Quá dễ con mẹ nó nhìn! — Đi thôi! Tôi không thể chờ được nữa rồi.”

Cao Lăng đi tới bên cạnh cậu, vuốt vuốt mái tóc mềm mại lộn xộn của cậu, cười nhạo: “Tôi khuyên cậu, tốt nhất là nên mang theo lót giày tăng chiều cao đi.”

“... Rút lại câu đầu. Nếu như không độc miệng, anh sẽ dễ nhìn hơn.”

Dựa theo kế hoạch của Bân Bân, hai người nên đến công viên trò chơi trước, sau đó đến công viên Hải dương, sau khi ăn xong bữa tối lãng mạn thì lên vòng đu quay để thưởng thức cảnh đêm của thành thị — dùng kinh nghiệm chơi GAL nhiều năm của Bân Bân mà nói, đây tuyệt đối là hẹn hò tiêu chuẩn! Bất kỳ em gái nào trong game sau khi trải qua cuộc hẹn hò đặc sắc lại công phu như vậy thì tâm hồn thiếu nữ đều đập thành thịch, không ngừng nói lời yêu thương, sau khi cùng em gái mềm mại mặt mũi đỏ bừng ngồi trên vòng đu quay, về nhà là có thể ấ ấ ấ rồi — nghĩ kỹ, Bân Bân không khỏi có chút kích động nho nhỏ.

Thế nhưng Bân Bân quên mất, Cao Lăng không phải là em gái mềm mại, mà chỉ là một người có sở thích hóa trang thành phụ nữ, xoi mói lại bá đạo, chủ nghĩa hoàn mỹ, khiết phích, cao quý lãnh diễm, quyến rũ, tra công chết tiệt, ghi chú, ưu điểm duy nhất chính là khuôn mặt đẹp mắt và lối sống lành mạnh.

Người đẹp cao quý lãnh diễm lắc lắc tóc giả, bác bỏ đề nghị của Bân Bân: “Vừa ồn ào vừa có nhiều trẻ con, lại còn là nơi không sạch sẽ”.

Vì thế, Bân Bân ỉu xiu ỉu xiu như cún con đi theo sau người đẹp vào rạp chiếu phim

Tuy rằng xem phim cũng rất tốt, thế nhưng đối với lộ trình trong hẹn hò mà nói, đây không phải là có chút quá cũ rồi sao. Bân Bân nói thầm trong lòng. Thật ra cậu rất mong chờ cùng Cao Lăng ngọt ngào đi vòng đu quay đó nhá.

Sau khi đèn tắt. Cao Lăng nhỏ giọng động viên cậu: “Bộ phim này rất hay.”

Cún con găm gừ nghiêng đầu qua chỗ khác, nhét bóng ngó vào miệng.

Bộ phim đúng là không tệ thật. Là của một đạo diễn hạng hai mới nổi nên tất nhiên là có rất nhiều nơi đồ tiền vào. Bộ phim nói về một người cảnh sát nằm vùng trong hắc đạo, sau khi trải qua một vài chuyện trong giới Hắc Bạch. Trong phim, vì hòa theo xu thế nên cũng có khẩu vị đặc thù, cảnh sát nằm vùng có quan hệ mập mờ với lão đại hắc đạo — Bân Bân nhìn nam chính trên màn hình lớn. Đã gặp qua vài người bạn trai cũ trước đây của Cao Lăng rồi, Bân Bân có thể khẳng định anh chàng này tuyệt đối là loại hình mà Cao Lăng thích nhất. Khuôn mặt rất đẹp, thanh tú có chút quyến rũ, đường cong cơ thể tràn đầy sức mạnh, eo thon nhỏ nhắn mỏng cong chân dài. Đúng là giết người mà. [phim ảnh xu thế BL =]]]

Nội dung bộ phim đang đến đoạn cởi quần áo. Bân Bân không biết đạo diễn có tâm tình thế nào khi để cho nam chính cởi quần áo bán thật, dù sao cậu cũng không quá thoải mái khi nhìn thấy cơ thể trần đầy sức sống lại vô cùng khiêu gợi đó — đặc biệt là sau khi nhéo nhéo cái bụng nhỏ to ra sau khi đi qua một mùa đông.

Bân Bân nghiêng đầu xem xét, Cao Lăng đang xem rất chăm chú. Trong lòng Bân Bân lập tức không còn tư vị gì, nhỏ giọng hỏi: “Anh thích lắm hả?”

Cao Lăng hàm hồ ừ một tiếng.

Bân Bân cảm giác trong cổ họng mình đều là nước dấm đang sùng sục nổi lên bong bóng, nuốt xuống hai ngụm rồi mới có thể vui cười, tiếp tục giả bộ lơ đãng nói: “Thì ra là anh thích loại đó à... loại cơ bắp...?”

Lúc này Cao Lăng ngay cả ừ cũng không ừ một tiếng. Đến lúc cao trào của bộ phim rồi, là lúc lão đại hắc đạo đang giằng co với cảnh sát nằm vùng.

Bân Bân cảm thấy không tốt lắm.

Bây giờ mà cậu há miệng ra là có thể phun ra một bình dấm chưa lớn của Lão Trần ở Trấn Giang luôn đó.

Sau đó mình không tìm được việc làm thì có thể đến làm ở nhà máy sản xuất dấm là được. Cún con nghĩ lung tung.

Cơ bắp có gì tốt. Toàn thân cứng rắn, lúc lên giường người bị đè thì đau nhức, người bị đâm vào cũng đau nhức. Lại nói tiếp, một người đàn ông mà lại quyến rũ như vậy để làm chi, đàn bà bỏ mẹ. Nói hay lắm, cái gì mà anh ta nói lời chính nghĩa để đối đầu với lão đại hắc đạo, kết quả lại chỉ thấy một tên *tiểu bạch kiểm và một lão đại hắc bang đang liếc mắt đưa tình với nhau. Lại nói tiếp, cậu không rõ chuyện trong ngành giải trí lắm, chỉ biết là anh ta có không ít scandal đâu, nghe nói anh ta còn bị bao dưỡng nữa chứ... Nói tóm lại, về khoản này thì anh ta đúng là thiên tài, nếu như có một người bạn trai như thế, trên đầu người kia tuyệt đối sẽ có một *màu xanh biếc tươi tốt chói mắt, vì bảo vệ môi trường trái đất mà cống hiến một phần sức lực, trở thành đại sứ màu xanh của trái đất này.

[Tiểu bạch kiểm: trai bao/ những chàng trai trắng trẻo (thường mang nghĩa châm chọc)]

[“trên đầu người kia tuyệt đối sẽ có một *màu xanh biếc tươi tốt chói mắt”:Câu này ám chỉ đội nón xanh, mà đội nón xanh thì có nghĩa là người mình yêu đang ngoại tình =]]]

Bân Bân nghĩ tới nghĩ lui thì lại càng thêm ừ ừ.

Bạn trai người ta thế nào thì cậu không biết, nhưng bạn trai của cậu bây giờ thì đang nhìn chăm chăm người ta không dời mắt đây này.

15. Chương 15

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Mãi cho đến khi xem phim xong, Bân Bân cũng không nói thêm một câu.

Cao Lăng kéo Bân Bân ra khỏi rạp chiếu phim, tại cửa ra vào nhìn Bân Bân một lúc lâu, chậm chậm nói: “Cậu đang suy nghĩ cách chết như thế nào sao?”

Bân Bân nén giận không nói, lại làm cho Cao Lăng *sờ không được suy nghĩ hòa thượng Trương Nhị, tìm không ra manh mối, nghiêm túc suy tư một lúc, nhú nhú mày, lần thứ hai chậm rãi hỏi: “Cậu muốn đi vòng đu quay đến thế à?”

(*Nguyên văn “ ” Câu này xuất xứ từ một truyền thuyết cổ, về mê cung “Bát Quái” La Hán Đường ở chùa Tây Viên vùng Tô Châu. Lời đồn rằng mê cung La Hán Đường vừa mỹ lệ vừa kỳ diệu, được xây dựng bởi một vị hòa thượng thân hình rất cao lớn, mọi người không biết pháp danh của ngài nên gọi ngài là Trương Nhị hòa thượng (hòa thượng cao hai trượng ^^). Trương Nhị hòa thượng khi chỉ đạo xây dựng La

Hán Đường thì không đưa ra bản vẽ cụ thể, nghĩ tới đâu chỉ cho công nhân làm tới đó, những người được tuyển vào xây dựng công trình đều mơ hồ về tính toán của Trương Nhị hòa thượng, còn La Hán Đường sau khi hoàn thành kiến trúc vô cùng ảo diệu, càng khiến người xem choáng váng.

Bởi vậy, mọi người đều nói ‘Sờ không tới suy nghĩ của Trương Nhị hòa thượng’, về sau câu này được truyền miệng và nhiều khi được lược bớt còn “ ” (sờ không được suy nghĩ) với ý nghĩa: mù mờ, không thể hiểu rõ sự việc.)

... Nhìn tôi giống người bụng dạ hẹp hòi lắm sao!!! Ai quan tâm có đi vòng đu quay hay không chứ!!

Trong nội tâm, tóc Bân Bân sắp bị cào đến rụng hết, tự nói với mình Phải tỉnh táo, phải tỉnh táo —— là người có EQ siêu cao, đối mặt với Cao Lăng cái tên bạn trai đầy khuyết điểm này nhất định phải kiên trì và thái độ ôn hòa mới được. Cậu lợi dụng thời gian xem phim vừa rồi suy nghĩ một chút, cái thể loại không thêm quan tâm đến người yêu của mình giống như Cao Lăng này ấy mà là do bị chiều quá mà ra (giống như cậu nè). Là người yêu đương nhiệm của Cao Lăng, Bân Bân không thể không uốn nắn những khuyết điểm này được.

Vì vậy Bân Bân lạnh mặt nói: “Tôi có chuyện muốn nói với anh.”

Cao Lăng ngẩn người, lông mi thật dài khẽ run hai cái, nhưng rất nhanh đã khôi phục bình tĩnh: “Cậu muốn nói gì? Nói nhanh đi.”

Bân Bân nhìn dòng người tới lui trước cửa rạp chiếu phim: “Chúng ta đi đến nơi khác rồi nói.”

Cho nên bọn họ đi đến vòng đu quay.

Công viên vào buổi chiều có chút vắng vẻ. Cô gái bán vé vô cùng nhiệt tình đưa vé cho bọn họ: “Hai người thật là đẹp đôi, thật là hâm mộ hai người.”

Đáng tiếc Bân Bân vì giả vờ cho Cao Lăng xem mà vẻ mặt lạnh nhạt, còn Cao Lăng cũng trưng ra vẻ mặt cao quý lãnh diễm như thường. Vừa nhìn thì biết ngay là cặp này đang cãi nhau mà. Cô gái bán vé có chút tiếc nuối, lần thứ hai cố lên tinh thần chào hàng nói: “Thời gian ngồi vòng đu quay hơi lâu, hai người có thể mua chút đồ ăn nước uống mang theo.” Cô gái thuận tay chỉ quầy bán đồ ăn vặt ở đối diện. Bân Bân liếc mắt nhìn Cao Lăng một cái, trầm mặc đi về phía đó.

Cô gái bán vé nhân cơ hội kéo Cao Lăng, có chút kinh ngạc cánh tay của cô nàng xinh đẹp này dài nhưng lại không nhỏ nhắn, nhưng cô cũng không nghĩ gì nhiều mà là chân thành nói: “Cãi nhau với bạn trai là chuyện thường ngày ở huyện, nhanh chóng làm lành đi.”

Cao Lăng:???

“Hai người thật đẹp đôi.” Cô gái thở dài nói: “Tôi cũng thường xuyên cãi nhau với bạn trai, thế nhưng chỉ cần tôi nói xin lỗi thì lão không tức giận nữa.”

Cao Lăng mím mím môi. Dùng giọng giả khô khốc nói cảm ơn, quay đầu đi theo Bân Bân lên vòng đu quay.

Vốn là công viên lâu năm nhất, nó có dáng vẻ cổ xưa và cũng nổi tiếng vì điều đó. Lúc vòng đu quay này mới được dựng xong có lẽ cũng đã từng có đông du khách, chẳng qua là sau khi mọc lên các công viên khác, dần dần không có bao nhiêu người tới nơi này nữa. Nhưng ít nhất đối với Bân Bân mà nói thì coi như là hải lòng với những thứ này rồi. Cậu mua một ít xúc xích và bánh mì kén đáo đưa cho Cao Lăng ăn, tự mình mở một lon cola.

Ở phía đối diện, mái tóc dài của Cao Lăng rủ xuống vai, cúi đầu xé giấy bọc bánh mì, khiến người khác không nhìn thấy ánh mắt sắc bén của anh, trở nên nhu hòa hơn rất nhiều, giống như nhân vật nữ trong GALGAME—— đương nhiên, Cao Lăng không có những tâm tình thiếu nữ như con gái đó mà là lạnh nhạt nói: “Cậu muốn nói gì?”

Bân Bân chăm chú nhìn lông mi khẽ run của Cao Lăng: “Có một số việc khiến cho tôi rất không vui.”

Lông mi Cao Lăng run lên một cái. Sau khi nghe thấy Cao Lăng ừ một tiếng, Bân Bân theo bản năng cắn thật từng ly từng tí nhìn anh, sau đó rất nhanh lấy can đảm nói: “Như là lúc ở trong rạp chiếu phim...”

Ổ đầu cũng thế. Cao Lăng mặt không thay đổi nghĩ. Các người bạn trai cũ của anh đều dùng đủ mọi lý do để đá anh, ví dụ như lúc ở nhà thì: “Xin lỗi, em không thể chấp nhận được việc lần nào anh cũng thay ga giường”, lại ví dụ như trong quán bar: “Nhìn thấy bạn bè của em mà anh không thèm chào hỏi.”, hoặc là cũng ở trong rạp chiếu phim: “Anh chọn bộ phim quá thâm thúy, em xem không hiểu.”. Nhưng bây giờ, anh và cái người thích đùa dai, hay tìm đường chết này sẽ không như thế, ít nhất thì cũng sẽ không nhanh như vậy, cũng sẽ đưa ra lời chia tay giống những người khác.

Nhưng dù cho có mạnh mẽ trấn định thế nào thì vẫn có chút khó chịu. Lần này, ngay cả mình làm sai chuyện gì anh cũng không biết.

Cao Lăng gần như là theo bản năng, lẩm bẩm: “Xin lỗi...”

Bân Bân trừng to hai mắt. Một bụng oán giận đã chuẩn bị xong nghẹn lại ở cổ họng, ừng ực nuốt đi vào

Gì cơ?!!! Mình vừa nghe thấy gì vậy?!!! Cao Lăng cũng sẽ xin lỗi á?! Cái người đàn ông cứng đầu ngạo mạn này mà cũng sẽ cúi đầu mím môi, lông mày hơi rủ xuống, lông mi run rẩy đến tội nghiệp mà nói xin lỗi như thế này á?

Bân Bân cảm giác cả người đều không tốt lắm. Cậu cảm thấy bình dấm chua Tiểu Trần kia hình như đã rút đi rồi, thay vào đó là một bình nước chanh. Tuy rằng vẫn chua, nhưng mà chua đến khiến cả người cậu tê tê dại dại, có chút muốn hôn anh.

Đặc biệt là lúc cậu phát hiện lỗi tai Cao Lăng đỏ lên.

Bân Bân đặc biệt đàn ông mà chủ động hôn. Cao Lăng đầu tiên là sững sờ, hiếm khi anh đề cho Bân Bân đoạt được quyền chủ động. Hôn chưa bao lâu, Cao Lăng liền giãy dụa: “Đừng... Có người! Có quản lý! Đừng nghịch!” Thấy cậu cố chấp muốn hôn tiếp, Cao Lăng tức giận xông lên nã, tức đến mặt đỏ bừng, bình tĩnh nói: “Cậu có dừng hay không?”

Bân Bân cười hi hi hi: “Đừng giận, không phải là quản lý mà. Bây giờ anh đang mặc đồ nữ nên không sao đâu...” Nhiều nhất bị cho rằng là một đôi tình nhân trẻ tư tưởng khá thoáng mà thôi.

Cao Lăng lạnh lùng nhìn chằm chằm cậu. Một đôi mắt xinh đẹp màu đen thâm thúy, mơ hồ có mùi vị tình dục. Bân Bân nhìn thấy nhưng vẫn không bỏ xuống được lời mình chưa nói hết lúc nãy: “Anh rất thích loại đó sao?”

“... Là sao?”

“... Thì...thì giống như nam chính trong bộ phim anh xem đó.”

“Tôi không thích.” Cao Lăng liếm môi một cái, vén tóc dài ra sau, lộ ra đường cong cằm nam tính: “Tôi thích cậu.”

Bân Bân ngây dại.

Cao Lăng đột nhiên ý thức được liền nghiêng răng nghiêng lợi: “Không phải, chuyện này... tôi —— Đệt!!” Trong ánh mắt của anh giống như giận đến tái đi, lại giống như là vô cùng ảo não, thật vất vả mới nhặt đi hai má lại hiện lên màu đỏ nhàn nhạt, phối hợp với bộ trang phục nữ tính lúc này, quả thật với má hồng như thế, thật sự là làm cho người khác muốn cắn một cái quá đi mất. Vốn là người đẹp lãnh diễm, lại từng chút từng chút mất đi hình tượng, ngược lại biến thành người đẹp ngạo kiều: “Trở về giết chết cậu.” —— đương nhiên, lúc Cao Lăng lấy dáng vẻ ngạo kiều mà hung tợn nói ra câu này thì có gì đó khác khác.

Chỉ có Bân Bân rất oan ức: Mình còn chưa nói gì mà QAQ.

16. Chương 16

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Poseiden

Cả một quãng đường Cao Lăng đều trầm mặc mà lái xe thật nhanh.

Dọc đường đi Bân Bân cũng trầm mặc, chỉ là ý nghĩ tận đáy lòng xoay chuyển rất nhanh chóng. Chẳng hạn như: Có lẽ nào là Cao Lăng tỏ tình với mình không ta? Đúng là tỏ tình thật rồi! Vậy cậu nên mừng rỡ như điên mà đáp ứng anh, hay là rụt rè đáp ứng, hay là sau khi ấy ấy ấy xong rồi đáp ứng ta?... Không đúng, đầu nhất định là phải đồng ý chứ! Cậu trước đây là một trai thẳng thẳng tắp như cột điện mà. Nhưng đây có thể nói là lần đầu tiên cậu nhận được một lời tỏ tình, dù sao trước đây đều là cậu nói với bạn gái trước... Miễn cưỡng mà nói, Cao Lăng cũng không tệ, khuôn mặt đẹp, lối sống lành mạnh, công việc tốt, kỹ năng làm việc nhà cũng là lv10, mặc dù có chút ngạo mạn xấu tính nhưng không đến mức kiêu ngạo, mà rõ ràng thì còn có thể hóa trang thành phụ nữ cho cậu xem nữa chứ – tương đương như cậu vừa có một người bạn trai vừa có một “em gái” dễ thương cùng một lúc rồi còn gì.

Bân Bân gào thét trong lòng một hồi, lấy điện thoại di động đăng lên weibo: Lần đầu tiên được tỏ tình, làm thế nào để ra vẻ như bình thường đây? Cần hỏi trực tuyến, vô cùng khẩn cấp!!!

Chỉ tiếc là lúc đó là cuối tuần quý giá, mọi người ai đi *bắn pháo thì đi bắn pháo, ai đi hẹn hò thì đi hẹn hò, ai đi tỏ tình thì đi tỏ tình, cứ như vậy nhấn chìm mất status từ một cậu chàng ngốc nghếch đang hoang mang trong tình yêu giữa một biển status.

(Bắn pháo : Đây là ngôn ngữ mạng, dưới sự trợ giúp của các cao nhân khác thì nó có nghĩa là: Make love, chịch =)))

Mãi cho đến lúc tới bãi đậu xe trong tiểu khu, hai người tiếp tục im lặng không lên tiếng lên lầu vào nhà.

Bân Bân thay giày, đứng thẳng người, mới phát giác Cao Lăng đã gấp áo khoác lại đặt ở một bên, cởi nút cổ áo: “Làm đi.”

“Ngay... ngay bây giờ á?” Bân Bân nhìn váy và tất trên người Cao Lăng. Chỉ khi Cao Lăng hóa trang thành phụ nữ thì mới buông lỏng và che dấu, nhưng với loại chuyện này thì lại lúc nào cũng giành quyền chủ động.

Cao Lăng im lặng gật đầu, kéo cậu qua, hôn qua loa mấy cái. Lười đi tới giường, anh trực tiếp đè cậu trên ghế salon bắt đầu làm màn dạo đầu. Bân Bân có thể ngửi thấy mùi nước hoa nhàn nhạt nữ tính dịu nhẹ của Cao Lăng cùng với mùi phấn son dính sát vào má mình. Hương vị dịu dịu này làm cho cậu thả lỏng thân thể, tinh thần lại hết sức phấn khởi. Cao Lăng hôm nay dường như không thể kiên nhẫn nổi, chỉ qua quýt cắn môi cậu mấy lần, phát hiện son môi của mình dính lên mặt cậu, cực kỳ sắc tình mà liêm sạch.

Đã quen với chuyện này, Bân Bân dùng chân nhẹ nhàng lướt qua tính khí đã dưng thẳng của Cao Lăng, dưới thân cậu cũng đã hưng phấn mà từ từ đứng lên, cứng rắn mà va chạm chiếc váy mềm mại của Cao Lăng. Tâm tình sục sôi của Cao Lăng đột nhiên bình tĩnh lại, anh nhớ tới buổi tối hôm đó có một người thanh niên lạnh chan nói: “Vị tiểu thư này, cô thật xinh đẹp”, nhớ tới hai người cứng đờ và không tự nhiên lúc ban đầu, ở chung thì luôn chói chói, nhớ tới mấy tháng qua mỗi giờ mỗi phút đều cảm nhận được cảm xúc rung động mãnh liệt...Theo tục ngữ mà nói thì chính là trái tim dường như rơi vào đại dương êm ái, theo tiếng doki doki nhẹ nhàng vang lên mà phun bong bóng.

Mãi đến khi Cao Lăng đã hoàn toàn tiến vào thân thể Bân Bân, Bân Bân mới phát hiện ra hôm nay Cao Lăng dịu dàng đến kỳ lạ. Tính khí thô to đang chậm rãi ra vào trong thành ruột ấm áp, dường như mỗi lần đều cọ qua điểm G, kích thích tiểu huyết không ngừng co rút lại, âm thủy không ngừng tí tách chảy xuống. Không mạnh mẽ bá đạo như trước, chỉ vừa đủ như thế đã làm Bân Bân không ngừng ngân giọng, rên rỉ. Cao Lăng vừa luật động, vừa hôn cậu, cho dù đã không còn dấu son môi nữa nhưng vẫn không buông ra.

Bân Bân thở hổn hển: “Anh... Sao hôm nay anh lại dịu dàng thế chứ?”

Cao Lăng đâm côn thật vào nơi sâu nhất trong hậu huyết của cậu, phát hiện tiểu huyết kia càng nóng bỏng hơn mà đáp lại anh, không quan tâm nói: “Tôi muốn xem cậu có thích tôi hay không.”

Bân Bân sững sờ thật lâu.

Nam căn của Cao Lăng dừng lại ở nơi sâu nhất của tiểu huyết kia rất lâu.

Bân Bân cố gắng lấy lại bình tĩnh: “Tôi... Không phải... Anh đang nói cái gì. Tôi không hiểu!!!”

Con mắt Cao Lăng lẳng lẳng quan sát cậu. Mái tóc dài của anh khẽ rũ xuống một chút làm lộ ra làn da trắng nõn mềm mại và khuôn mặt xinh đẹp. Đôi mắt kia lại bắt đầu hấp dẫn đôi mắt Bân Bân, thâm trầm tựa như hồ nước, con ngươi đen như mực lúc nào cũng kiêu ngạo lạnh lùng nhưng lại trong trẻo, có chứa chút tình dục, lại có chút mơ hồ. Thoạt nhìn, là một người đẹp lạnh diễm nhưng lại mang theo chút yếu ớt. Nhưng Bân Bân hiểu rõ hơn bất kì ai, cái người cao lớn cao cao tại thượng này có nhiều khuyết điểm như thế nào, tình cảm nhạy cảm thế nào.

Giọng của cậu yếu dần đi: “Tôi không biết...” Vốn từ của người nói nhiều như Bân Bân đột nhiên nghèo nàn, chỉ có thể cứng ngắt lặp lại mấy câu: “Anh biết mà, tôi trước đây vốn dĩ là thẳng... Tôi không biết nên thế nào... Ồi – ”

Cao Lăng nhắm mắt lại, rồi mở ra, trong ánh mắt chỉ còn lại sự lạnh lẽo không có chút tình cảm nào làm cho Bân Bân cảm thấy dường như hai người đã trở về lúc mới quen. Cao Lăng không phí thêm lời lẽ nào nữa, lật người cậu lại, nâng hông cậu nhấc lên thật cao, hạ eo thon xuống – tư thế như cậu đang cầu hoan này khiến Bân Bân cảm thấy mất thể diện không thể tả. Cao Lăng im lặng không lên tiếng, đỡ lấy hông cậu cậu mà bắt đầu luật động.

Không lưu luyến triền miên dịu dàng như vừa rồi, lần này xem như làm thật dứt khoát. Côn thịt thô to mà nóng rực đâm lung tung trong hậu huyệt, quy đầu không ngừng va chạm tuyến tiền liệt. Hiển nhiên, hậu huyệt đối với loại chuyện này này vô cùng được lợi, đâm thủy trong suốt chảy ra rất nhiều, cái phía trước của Bân Bân bắn một lần, song sau khi bị giày vò một lúc lại lập tức cương trở lại. Nam căn thô to đâm đến độ sâu trước nay chưa từng có, bá đạo chen chúc tách vách đường ruột, không biết một mỗi cứ “ba ba” và chạm vào. Khoái cảm trực tiếp mà mãnh liệt làm cho Bân Bân rơi vào trạng thái điên cuồng, chỉ có thể thở dốc xin tha: “Đừng... Anh quá nhanh...”

“Xin tôi.” Cao Lăng thấp giọng nói, ngón tay mò vào trong quần áo, ác ý mà ngất lấy đầu nhũ của cậu.

“Tôi... Tôi xin anh...” Bân Bân hơi nghiêng đầu, nhìn anh: “Anh chậm một chút... Ách a a...”

Cao Lăng cảm thấy trái tim mình được cổ vũ đến sắp phát điên.

Anh muốn ôm người này, hôn cậu đến khi bờ môi cậu trở nên đỏ tươi, “làm” cậu cho đến khi trong hậu huyệt chứa đầy tinh dịch của anh, nghe cái miệng ồn ào thích tìm đường chết nói lời yêu anh. Cậu không giống như những bạn tình trước kia, bởi vì cậu khiến cho Cao Lăng lần đầu tiên cảm nhận được cái gọi là tình yêu này – dù cho loại tình cảm này làm Cao Lăng không biết làm sao cả. Bởi vì dù trái tim anh đang tê dại, nhưng khi nhìn người kia đang do dự và dằn vặt lại làm tay chân anh luống cuống. Liếc nhìn mặt cậu, anh liền trở nên dịu dàng như nước. Trước đây Cao Lăng cảm thấy đám bạn cười nhạo anh “Không trải qua tình yêu thật sự bao giờ” đều là vô nghĩa, nhưng anh mơ hồ cảm nhận được mình bây giờ đang giống như một xử nam mù tịt không biết gì. Anh muốn có cậu, nhưng lại sợ kết quả của lần này cũng sẽ chẳng khác gì kết cục trong quá khứ.

Tôi không muốn để cậu rời đi....

Nam căn của Cao Lăng kích động đến khẽ run, bàn tay anh vỗ nhẹ lên cái hông căng cứng của cậu để cậu thả lỏng, giọng khàn khàn không giống lúc ban đầu: “Nói rằng cậu yêu tôi.”

“Tôi...” Bân Bân mở miệng mở to hai mắt, hơi há miệng.

17. Chương 17

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Tịnh

Bạn tốt Giáp đã lâu không thấy gọi điện thoại tới chúc mừng: “Chú em con mẹ nó vậy mà đã kết giao với Cao Lăng cái tên bị bệnh thần kinh kia hơn nửa năm rồi. Thật đáng mừng, thật đáng mừng ~ ”

Bân Bân ủ rũ ủ rũ nói: “À...”

Bạn tốt Giáp nói liên miên cần nhân: “Thật không ngờ rằng chú em lại chịu đựng được Cao Lăng lâu như thế, đã phá kỷ lục luôn rồi! Nói thật, anh còn cho rằng không có ai chịu được người bạn trai như Cao Lăng nữa chứ. Nhưng mà, hai người đúng là đôi phu phu mẫu mực ghê cơ, mấy tháng nay không thấy hai người ở quán bar. Anh gọi điện thoại cho Cao Lăng thì cậu ta không bắt máy, gần đây cậu ta đang làm gì à?”

Bản Bản vẫn cứ ừ ừ ừ ừ nói: “Anh ấy... chắc là gần đây công việc bận rộn thôi.”

Bạn tốt Giáp nhảy bén cuối cùng cũng phát hiện có chỗ nào không đúng lắm, bản tính nhiều chuyện nổi lên: “Hai người cãi nhau? Đánh nhau? Trên giường không hợp hay dưới giường không hợp?” Dừng một chút, lại nói: “Hở, chẳng lẽ là cuối cùng chú em cũng không chịu được tính cách của Cao Lăng rồi à?”

Bản Bản qua loa “Ừm... Ừ...” hai tiếng, mặt mũi mà cúp điện thoại di động.

Để lại quần chúng đang phát điên ở bên kia điện thoại “Cái gì? Trai thẳng ngay thơ bị Cao Lăng cưỡng ép ở chung cuối cùng cũng không chịu đựng được rồi sao? Kết quả tiêu chuẩn! Bộp bộp bộp [tiếng vỗ tay]!” Bản Bản không biết lời đồn đã bay lên. Nhưng vào lúc này, cậu cũng không có tâm tư đi quản chuyện đó.

Ánh mặt trời cuối tuần sáng lạn, chỉ tiếc là trong nhà cũng chỉ có một mình cậu. Từ ngày tỏ tình không hiểu nổi đó trở đi, công việc của Cao Lăng giống như là bị ai điều chỉnh vậy đột nhiên bắt đầu tăng lên. Ngày thường thì bảy, tám giờ tối mới về nhà, mà nếu là cuối tuần thì nhất định là sẽ tăng ca ở công ty — vốn học hành chơi chơi Bản Bản chỉ có thể làm bạn với trò chơi thôi. Mới qua mấy ngày mà Cao Lăng đã gầy đi thấy rõ, trong lòng Bản Bản rất khó chịu, vì vậy hỏi thăm bà nhà mình phương pháp nấu ăn, ở nhà rửa tay nấu canh. Nhưng đáng tiếc, mỗi lần nấu xong món ăn dường như đều bị ghét bỏ, sau khi Cao Lăng ăn liên tục ba ngày thì bảo cậu đừng nấu nữa, khiến Bản Bản khá là phiền muộn.

Bản Bản gầy gầy chơi đùa với miệng vết thương bị cắt trúng khi học nấu ăn, nằm trên ghế sa lông, mở mắt nhìn trần nhà.

Vạn vạn không ngờ tới, là một người từ nhỏ đến lớn dám làm dám chịu, nghĩ đến cái gì là không chút do dự lớn mật tìm đường chết, Bản Bản lì lợm cũng có lúc do dự giống như con gái, nhân sinh khó khăn quá đi mất. Nhưng có câu: Trong chuyện tình yêu, phụ nữ thông minh là số không, ưu tiên nữ sĩ. Vậy thì, trong chuyện tình yêu, đàn ông thông minh cũng phải được 50 chứ — quay lại chuyện Cao Lăng tỏ tình, Bản Bản thật là giống một xử nam bối rồi mà, cho dù là lần đang “làm” đó, rõ ràng là sắp cao trào đến hoa mắt chóng mặt rồi, cậu lại chỉ có thể nhát gan mà nhả ra một chữ “Tôi”, lời tiếp theo lại không thể nào nói ra khỏi miệng.

... Cứ cho là Bản Bản muốn nói những lời đó thật đi! Nhưng những lời đó khó nói quá đi mất!!

Nhớ đến lông mi khê run của Cao Lăng ngày đó, đôi mắt đột nhiên ảm đạm đó, lại nghĩ tới Cao Lăng mấy ngày nay tràn đầy mặt mũi, Bản Bản khổ bức muốn chết. Chuyện rồi rắm vấn đề thích hay không thích giống y như con gái thế này thật là cực kỳ không đàn ông mà.

Địch, mặc kệ. Bản Bản oán hận đi thay quần áo, đi ra khỏi căn hộ như là chỉ có một mình cậu này.

A Vĩ, bạn thân của Bản Bản, là một thanh niên chính trực, hoàn toàn trái ngược với Bản Bản. Nếu như nói Bản Bản từ nhỏ đã là Tiểu Thiên vương thích tìm đường chết, vậy thì A Vĩ chính là “Con nhà người ta” tiêu chuẩn: học giỏi, cầu tiến, không nói chuyện yêu đương, không đánh nhau. Hoặc ví dụ như: Bản Bản là sinh viên ăn rồi chờ chết ở học viện phụ thuộc trong trường thì A Vĩ chính là sinh viên ưu tú sẽ được tốt nghiệp Đại học chính quy.

Bản Bản hút một hơi có thể nói là vui mừng, ánh mắt sáng quắc mà nhìn chằm chằm khuôn mặt vô tội của A Vĩ: “Đã lâu không gặp.”

“Đúng thế.” A Vĩ không đếm xỉa đến, ăn hamburger, cười cười: “Cậu với người bạn gái “Người vừa cao, khuôn mặt xinh đẹp lại cao quý lãnh diễm” như thế nào rồi? Hai người có khỏe không?”

... Địch. Cậu nhất định phải lời cái vấn đề này ra à!!

Bản Bản sắp phát điên luôn rồi.

Mắt thấy một chậu junk food sắp sửa bị hai người tiêu diệt xong, A Vĩ lại đột nhiên giống như nghĩ tới điều gì, cuống quýt lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại — Bản Bản để ý thấy, cái điện thoại đó không phải

là cái vốn có — “Xin lỗi, ngày hôm nay quên gọi điện thoại cho em... Anh và bạn đang đi chơi.” Không biết đối phương nói gì mà A Vĩ trầm thấp cười vài tiếng, sau đó nói liên miên cần nhả cái gì mà “Ừ” “Ừm”, phức tạp hơn thì là “Câm miệng” “Đủ rồi nha”. Cái giọng điệu đó rõ là đang tán tỉnh.

Bân Bân ở bên cạnh ranh ma nhìn A Vĩ.

Không ngờ rằng cái người ngoan từ nhỏ đến lớn này cũng yêu đương cơ đấy, cũng không biết là cô gái nào chịu được cậu ta đây — Nhưng mà nghĩ lại, ngay cả người giống như Cao Lăng mà cũng có mình chịu được huống chi là tên bạn thân có chút chất phác này chứ.

Cũng không biết đầu bên kia điện thoại nói những gì mà sắc mặt A Vĩ chuyển từ trắng sang đỏ, dáng vẻ vô cùng quần bách, giống như cầu cứu nhìn về phía Bân Bân. Bân Bân cười to: “Tớ hiểu, tớ hiểu.”, làm bộ quay lưng lại, bưng kín lỗ tai. Nhưng mà vẫn loáng thoáng nghe được giọng nói thật thấp của A Vĩ: “Anh yêu em... Được rồi, anh nói rồi, được chưa?”

Con bà nó. Mặt Bân Bân không biểu cảm bịt lỗ tai. Show ân ái đều phải đem đi đốt.

Đến khi bọn họ ăn xong bữa này rồi thì cũng không biết là ăn bữa chiều hay là bữa tối thì đã vội vã chia tay. Sau khi tạm biệt xong, bầu trời cũng đã tối, ánh đèn ở thành thị lại bắt đầu lấp lánh. Bân Bân một mình chẳng có mục đích đi bộ trên đường, lại cảm thấy mình quả thật là không có chuyện gì để làm cả. Đây đối với Bân Bân mà nói thì đúng là trạng thái hiếm có, bạn cậu đều nói: “Luôn cảm thấy, cậu chỉ cần một giây thôi thì cũng có thể nghĩ ra cách để tự làm mình vui rồi” để hình dung cậu. Nhưng trên thực tế, trong lúc Cao Lăng bận rộn mấy ngày nay, Bân Bân không cách nào kiếm chế được mà rơi vào trạng thái này.

Trước khi kết giao với Cao Lăng thì mình làm gì nhỉ?

Đại loại là chơi game, theo đuổi em gái, tìm đường chết trên chọc Cao Lăng... Không đúng, không có Cao Lăng.

Bân Bân có chút sầu não.

Cậu luôn nhận định mình là một chàng trai anh tuấn tiêu sái lãng tử, là một người đi qua muôn đóa hoa cũng không để vướng bận một chiếc lá, đặc biệt là người mà mỹ nhân sẽ yêu thương nhưng nhớ... Đương nhiên, cuối cùng cũng phải có điểm dừng chân. Tốt nhất cái người khiến cậu chết chìm trong dịu dàng đó phải là một người cao quý lãnh diễm lại làm cho người ta yêu thích, làm cho cậu lúc nào cũng sôi sục dục vọng chinh phục mỹ nhân, sinh hoạt dưới giường hay trên giường gì cũng hòa hợp, cãi nhau qua cả đời. Có thể coi đây là dự định của Bân Bân.

“... Địch. Đó không phải là Cao Lăng à.”

Bân Bân triệt để thất bại. Cậu cảm thấy, nếu như mình không nói ra thì e rằng là sẽ không còn cơ hội nữa — hình như cậu có chút hiểu vì sao mấy ngày nay mình lại lo sợ bất an như vậy. Có lẽ là cậu đang lo lắng Cao Lăng sẽ trực tiếp đưa ra lời chia tay, cứ như vậy mỗi người một ngả. Với tính cách khó đỡ kia của Cao Lăng, cực không chịu được mất mặt, nếu như chọc thủng giấy cửa sổ thật, như vậy e rằng hai người sẽ không còn cơ hội với nhau nữa. Sau đó Cao Lăng sẽ ở bên ngoài ăn chơi đàn điếm, gặp được người có chút giống cậu thì vui vẻ kết giao... Cũng không biết nếu như bọn họ chia tay thật, vậy thì Cao Lăng có giống như lúc lần đầu tiên bọn họ gặp nhau không, vừa nhận điện thoại chia tay của người cũ là đi tỉnh một đêm hay không? [Bạn học Bân Bân tưởng tượng thiệt là phong phú =]]

Cậu khề cần rằng, đứng ở trên đường lớn đông nghịt, không để ý đến ánh mắt giống như nhìn kẻ ngốc của người đi đường, giậm chân đứng lại, trong miệng nghẹn ra ba chữ: “MÌNH! ĐI! NÓI!”

Bân Bân hỏi bạn tốt Giáp địa chỉ công ty của Cao Lăng, tay xách McDonald’s, hiên ngang lăm liết đứng trước cửa ra vào công ty nhà người ta.

... Chỉ tiếc hiện tại đã sắp bảy giờ, nên tan tầm thì đều tan tầm, ngoại trừ ánh đèn hơi yếu chiếu sáng ở bên ngoài, gần như không có người. Nhìn từ dưới lên, trong công ty chỉ có một căn phòng xa xa là sáng đèn, nghĩ cũng không cần nghĩ nhất định là phòng làm việc của Cao Lăng.

Muốn trốn mình cũng không cần phải trốn như thế đâu. Bân Bân có chút cảm giác khó chịu. Nhưng rất nhanh đã phấn chấn tinh thần, cố gắng đi thật mạnh, hung hăng khí phách hiên ngang mà tiếp cận gian

phòng làm việc kia. Nhưng mà đến khi mở cánh cửa đó ra thì lại phát hiện —— Cao Lăng đang ngủ...

Cao Lăng tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm mắt lại, trông đáng vẻ rất mệt mỏi. Căn phòng làm việc này cũng không lớn, hơn nữa vô cùng rập khuôn mà có cửa sổ sát đất, có thể nhìn xuống cảnh tượng phồn hoa của trung tâm thành phố. Giống như là cảm ứng được có người tiến vào, Cao Lăng cau mày, mở mắt ra.

Bân Bân: “...Ồ, gặp được anh ở đây, thật là trùng hợp làm sao.”

Cao Lăng ngồi thẳng người, đề toàn bộ ngạc nhiên khi thấy Bân Bân xuống, ánh mắt chuyển động đến túi thức ăn trên tay cậu, tim vì diệu rung động vài cái —— mặc dù trên khuôn mặt cao quý lãnh diễm đó mang biểu cảm khó chịu: “Cậu tới làm gì?”

“Tôi...” Bân Bân chớp mắt một cái, trưng ra khuôn mặt nghiêm túc: “Tôi thấy anh ngày nào cũng làm việc vất như thế, nên đến đưa bữa cơm tình yêu nè.”

“... Bữa cơm tình yêu McDonald’s?”

“Ừ.” Bân Bân có chút lúng túng xoa xoa mũi: “Không phải anh chê tôi nấu ăn khó ăn sao?”

Cao Lăng không khách khí cầm túi, lấy từng cái bánh hamburger trong túi ra để lên bàn làm việc, mở giấy bọc bên ngoài bánh hamburger ra, ra vẻ không để ý, nói: “Tôi cũng không có nói là nói khó ăn...” Chính là không quen nhìn Hoàng tử nhỏ ngày nào cũng ngoan ngoãn rửa tay nấu canh... còn làm cho tay dãn đầy bằng cá nhân mà thôi.

Bân Bân cười hì hì, lôi cái ghế ngồi ở bên cạnh Cao Lăng nhìn anh ăn, thuận tiện cảm thán một chút “Cao Lăng ăn cái gì cũng ung dung có bài bản hẳn hoi. Cho dù là ăn thức ăn nhanh McDonald’s đi nữa, hơn nữa trông anh có vẻ cũng đói bụng lắm rồi mà vẫn cứ ăn chậm chậm thông thả, có trật tự.

Trong đầu Bân Bân xoay vòng vòng phương pháp mình chủ động tỏ tình: Nên chủ động đi thẳng vào vấn đề luôn hay là uyển chuyển một chút ta?

Cao Lăng ăn hamburger xong: “... Cậu đang suy nghĩ gì đó?”

Bân Bân nhanh chóng lấy lại tinh thần: “Chúng ta ấy ấy ấy đi!” [Uyển chuyển hàm xúc biết bao=]]

Cao Lăng không nói gì mà nhìn cậu, đôi môi vừa mấp máy thì Bân Bân đã biết anh muốn nói gì —— đại loại là cái gì mà “Ồ đây là văn phòng” “Lỡ như có ai nhìn thấy thì sao” các kiểu. Nhưng mà những lý do này làm sao có khả năng ngăn được cậu chứ, dù sao vào lúc đang chịch lần trước cậu theo bản năng mà không nói ra bốn chữ “Tôi thích anh”, nếu như muốn diệt trừ tận gốc Cao Lăng mấy ngày nay lạnh nhạt với cậu thì PHẢI! LÀM! NHƯ! THẾ! Trở lại tình cảnh lúc đó.

Nghĩ như thế, Bân Bân cúi đầu, bắt đầu mở nút áo sơ mi.

Đôi mắt Cao Lăng run rẩy, đổi sang tư thế ngồi thoải mái hơn, thả lỏng, ung dung mà nhìn Bân Bân muốn làm gì.

Không khí nóng lên. Bân Bân cởi hai cái nút áo, dính sát vào Cao Lăng bắt đầu hôn. Ban đầu, Cao Lăng còn ngậm miệng không cho cậu đi vào, nhưng Bân Bân giống như chó con đang lấy lòng mà mỗ mỗ xuống nên anh không thể làm gì khác hơn là mở miệng ra, tùy ý để cho Bân Bân hiềm khi chủ động hôn tiến vào. Đầu lưỡi như có như không lướt qua lợi nhạy cảm, khuấy đảo miệng Cao Lăng đến ngứa ngáy. Sau đó Bân Bân dứt khoát cởi quần hai người, vừa hôn vừa vuốt ve dương vật của Cao Lăng.

Cao Lăng hơi nhú mày: “Trong này không có bao cao su.”

Bân Bân không để ý tới anh. Quỳ một chân trên đất, hơi cúi người xuống thè lưỡi ra liếm dương vật cứng ngắc của anh. Không phải kiểu ngậm hết vào như khẩu giao mà là như đang an ủi trẻ con vậy, mút đỉnh, liếm cán, dùng tay nhẹ nhàng xoa xoa ao tình hoàn. Đã mấy ngày chưa chịch nên cơn thịnh Cao Lăng rất nhanh bị kích thích mà cương lên hoàn toàn, dưới sự hao hết tâm tư trên chộc của Bân Bân mà run nhẹ, trên đỉnh chảy ra rất nhiều nước nhưng đều bị liếm sạch. Trong miệng, hơi thở, tất cả đều là mùi vị tanh nồng của anh, thế nhưng mùi vị này lại trên chộc Bân Bân kích động đến phát điên lên được. Cũng lâu rồi không chịch, thân thể trẻ khỏe của Bân Bân càng không thể chịu nổi kích thích như thế. Mới chỉ liếm dương vật Cao Lăng thôi mà cậu đã cảm thấy hạ thân mình hưng phấn đến sắp nổ tung luôn rồi.

Bân Bân tự mình kéo quần lót của mình xuống, đưa tay ra sau lưng, cau mày, có chút khổ cực mà tìm được miệng huyết, ngón tay nhẹ nhàng đâm vào một chút, hơi khuấy động một chút, có thể coi như là đang khuếch trương đi. Cao Lăng thấy thế thì cao hứng, nhưng lại nhanh chóng cau mày, kéo cậu lên, đưa ngón tay của mình vào cẩn thận khuếch trương. Ngón tay thon dài sạch sẽ của Cao Lăng khuấy động trong tiểu huyết ẩm áp vài cái, mặc dù chỉ là khuếch trương thôi nhưng mà anh vẫn thường xuyên an ủi tuyến tiền liệt, cố gắng để cho hậu huyết chặt thít thả lỏng ra một chút. Chỉ mới khuếch trương thôi nhưng Bân Bân đã cảm thấy chân mình sắp mềm nhũn ra, chỉ có thể nửa ngồi trên người Cao Lăng: “Anh vào đi...”

Lòng Cao Lăng vừa rung động lại chưa xót, đỡ eo cậu, từ từ đưa côn thịt đứng thẳng của mình đâm vào, lại nghe thấy cậu cố gắng ngừng thở dốc dồn dập, nói: “Cao Lăng... Tôi thích anh..”

Cao Lăng: “... Cậu nói cái gì?”

“Tôi thích anh.”

“...” Mặt Cao Lăng hiện ra biểu cảm “Cậu con mẹ nó đùa tôi à “.

Bân Bân phát điên: “Đệt!! Anh không cảm động thì thôi đi! Cái vẻ mặt “Thằng này lại đang chơi mình” đó là sao chứ?” Huống chi, cái thứ kia của anh chỉ mới đâm vào có một nửa, nhanh đâm vào đi, cậu sắp phát điên lên rồi đây, có được không?

“... Có ai sẽ chọn nói... vào lúc này chứ...” Luôn luôn lạnh lùng quyết đoán, Cao Lăng nói chuyện cũng có chút do dự, lông mi thật dài run lên một cái.

Còn ai vào đây nữa!! Là cái người có mối quan hệ thân thiết với tăng bằng anh, là tôi chứ ai!!!

Bân Bân khẽ cắn răng, dứt khoát tự mình từ từ ngồi xuống, nuốt vào toàn bộ côn thịt. Hậu huyết hư không đã lâu được nam căn lấp đầy, theo bản năng mà co rút lại, dầm thủy nhất thời tràn lan. Cậu hơi nâng mông lên, hậu huyết giống như cái miệng tham ăn phun ra nuốt vào côn thịt. Cậu gần như có thể rõ ràng cảm nhận được hình dạng của nam căn cực nóng kia ở bên trong, chỉ nghĩ như vậy thôi mà cậu đã kích động đến sắp bắn ra.

“Chưa đóng cửa ——” Cao Lăng thì thầm bên tai Bân Bân.

Giọng nói trầm thấp lạnh nhạt vang lên bên tai, Bân Bân cảm thấy toàn thân cậu run lên nhẹ nhẹ. Cậu quay đầu lại, phát hiện cửa văn phòng quả thật vẫn đang mở —— từ đây nhìn ra chỉ thấy bên ngoài tối đen, làm nổi bật nơi đang sáng đèn này, giống như có ai đang nhìn cậu bị người ta chịch... Bân Bân bị sự tưởng tượng của mình làm cho xấu hổ đến lỗ tai đỏ lên: “Đi đóng cửa!”

Cao Lăng nháy mắt một cái với cậu, ngay khi Bân Bân lại bị đôi mắt thâm thúy đó hấp hồn đến rối tinh rối mù, cậu phát hiện mình bị anh nửa ôm đứng lên —— tất nhiên, côn thịt vẫn còn ở trong hậu huyết.

Thật ra, nếu anh rút người anh em của anh ra, anh hay tôi đi đóng cửa đều được, tôi không sao đâu. Thật đó.

Bân Bân gào thét trong lòng, có làm thế nào đi nữa thì cũng không thể thay đổi được sự thật là cậu không cách nào chống cự được. Vừa trần truồng lại phải đứng vững đã khiến cậu khẩn trương lắm rồi, hơn nữa Cao Lăng lại vừa luật động vừa lão đảo đi tới cửa. Cậu có ảo giác mình sắp ngã mất tiêu rồi, nhưng trên thực tế Cao Lăng đã ôm cậu rất chặt, chỉ có hậu huyết là không lúc nào là không tê dại và thoải mái, khiến cho cậu đứng cũng không đứng vững được.

Khi hai người vừa đi vừa chịch đến được cửa thì đã hơn mười phút rồi, Bân Bân thở hổn hển đóng cửa lại —— trên thực tế, trong quá trình này, cậu vô số lần tự nói với lòng sự thật đáng lòng: “Thật ra, đóng cửa hay không cũng không sao vì chả có ma nào tới”, và kết quả cuối cùng chính là... cậu bị đặt ở trên cửa bị chà đạp không thương tiếc. Côn thịt gần như không chút lưu tình đâm vào rút ra trong hậu huyết, bao tinh hoàn va chạm mông phát ra tiếng “Ba ba”, có chút chất lỏng vị bắn tung tóe ra từ chỗ đó. Bân Bân cảm thấy eo cậu sắp bị tay Cao Lăng siết chặt đến xanh tím luôn rồi, nhưng mà tiểu huyết vô lực chống cự đến tê dại khiến cậu chỉ có thể dựa vào cửa rên rỉ không ngừng. Mãi đến tận khi phía trước của cậu bắn lên trên cửa, Cao Lăng cũng bắn tinh dịch lấp đầy hậu huyết cậu ngay lập tức.

“Ha ——” Bân Bân miệng lớn thở hổn hển để khôi phục lại hô hấp sau khi vừa mới trải qua một trận kích tình. Cao Lăng vẫn còn nằm ở trong thân thể của cậu, không rút ra, cho dù tinh dịch hòa với âm thủy cũng đã chảy ra ngoài rồi cũng không rút. Anh đứng thẳng, hôn hai má Bân Bân, khẽ rũ mắt xuống, hỏi: “Rốt cuộc là cậu nghĩ thế nào?”

Sau khi làm xong Bân Bân mệt không chịu nổi, trong đầu nghĩ cái gì thì chớp mắt nói ra: “Còn có thể nghĩ như thế nào. Tôi không cần thận bị mấy người bẻ cong queo rồi, vậy thì chúng ta phải làm người yêu thôi chứ sao.”

Cao Lăng cúi xuống sát cổ Bân Bân, bật cười. Bân Bân nghe anh cười giống như con nít như thế, cái đuôi trong lòng cũng vểnh lên thật cao. Thầm nói: Từ nhỏ đến lớn mình làm nhiều chuyện hồ đồ như vậy, bị mắng, bị đuổi đánh ba, bốn con phố, cuối cùng không phải cũng bắt được một người đàn ông xinh đẹp hay sao! Là bạn trai, bạn trai đó! Mặc dù người bạn trai này hơi lạnh lùng một chút, hơi độc miệng một chút nhưng nếu tiếp xúc nhiều với anh thì sẽ biết: “Vị tiểu thư xinh đẹp” này chẳng qua là một tên có EQ thấp, có chút ngốc nghếch và nhạy cảm của xử nam mà thôi. Cậu nghĩ, sau này phải chung sống thật tốt với Cao Lăng, nhìn anh có đi ra ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt hay không; nếu có thì cậu cũng không sợ, dù sao từ nhỏ đến lớn cậu cũng gặp rất nhiều chuyện rắc rối rồi. Trên có anh trai thành đạt, ngay cả ba mẹ cũng cực kỳ thoáng, thế nên cậu cũng muốn nghiêm túc học hành một chút. Cậu thấy Cao Lăng còn trẻ như vậy mà đã có chức vị cao như thế nên không muốn sau này bị cười nhạo bởi chuyện này đâu... Thế nhưng.

“Á ẹch—— Cao Lăng! Anh không thể nghĩ ngợi một lúc hả?”

Lúc này, Bân Bân đã bị đè ngay bên cạnh cửa sổ sát đất, cơn thịnh cũng đâm vào ngay lúc đó, chất lỏng màu trắng cũng theo sự ra vào của nó mà chảy xuống cực kỳ dâm mỹ. Nửa người trên của Bân Bân đang chống đỡ trước tấm kính, trên người vẫn mặc áo, thế nhưng ở phía dưới thì cái quần đã rơi xuống mất cả chân từ lúc nào, trần truồng bị chịch trước ánh đèn sáng rực của thành phố. Bân Bân gần như có thể tưởng tượng, bình thường Cao Lăng có lẽ sẽ đứng ở chỗ này đưa tầm mắt ra xa để ngắm phong cảnh, hoặc là nhìn kẻ đến người đi ở bên dưới, hoặc là thư ký đứng báo cáo ở bên cạnh chỗ này... Nhưng mà cậu, lại ở đây với hạ thân trần trụi bởi vì bị anh chịch mà không ngừng phát ra những tiếng phóng đảng. Cảm giác tương phản như vậy khiến toàn thân cậu trở nên cực kỳ mẫn cảm, đến nỗi mỗi khi bị đâm vào một cái cũng có thể làm cậu run rẩy đến sắp bắn ra. Thế nhưng Cao Lăng lại không để cho cậu được thoải mái một phát, ma sát điểm mẫn cảm của cậu nhưng lại không cho cậu đạt được cao trào.

Bân Bân cắn răng quay đầu lại nhìn Cao Lăng. Trên trán Cao Lăng có dính vài sợi tóc dài, môi mỏng khẽ mím, trong con mắt màu đen xinh đẹp tràn ngập tình dục và khao khát. Ngũ quan xinh đẹp đặt vào trên người anh không khiến người khác không cảm thấy không thích hợp ở chỗ nào, lần đầu nhìn thì có vẻ lạnh lùng, nhưng nhìn lần thứ hai thì có thể phát hiện ra tình cảm dịu dàng ở trong đó. Bân Bân có chút hoảng hốt, cảm giác giống như mình đột nhiên trở về cái đêm gặp gỡ trong quán bar kia, ở trong đám người, cậu chỉ liếc mắt một cái thì đã thấy Cao Lăng.

Cao Lăng cắn cắn môi cậu, nửa xấu xa nửa trêu chọc cười nói: “Em lại muốn chịch nữa à?”

Bân Bân bật cười: “Không, em muốn nói ——” cậu dừng một chút: “Vị tiểu thư này, anh thật xinh đẹp.”

Nói xong, chỉ cảm thấy dương vật vừa cứng vừa to tàn nhẫn đâm vào chỗ sâu nhất trong hậu huyệt, bắn tinh dịch lần thứ hai trong tối nay.

Chẳng qua, cứ từ từ, đêm còn rất dài, chuyện về vị tiểu thư này vẫn còn rất dài XD.

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vi-tieu-thu-nay-anh-that-xinh-dep>